

D O P I S Y

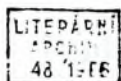
L A D I S L A V A K L Í M Y

ANTONÍN PAVLOVI.

/ 1912 - 1928 /.

LA 42 / 66 / 0005

Opisy za okupace pořídil A.P.

O p i s y t e x t ů L a d i s l a v a K L í m y.

Čís.:	Datum :	Text :	Stránky:
1./	1912, 1914	Záznamy v kapes.kalendářích L. Pavla	1 - 2
2./	1913, 25./XII.	Dopis psaný tužkou	3 - 13
3./	1914 24./II.	Zálepka psaná tužkou	14 - 16
4./	1914 14./III.	Zálepka psaná tužkou	17 - 20
5./	1914 13., 14. 15./IV.	Dopis psaný tužkou i perem	21 - 44
6./	1914 20./V.	Dopis psaný perem	45 - 99
7./	1914 12./VI.	Zálepka psaná perem	100
8./	1914 30./VI.	Dopis psaný perem	101 - 104
9./	1914 6./VII.	Dopis psaný perem	105 - 110
10./	1915 26./VII.	Dopis psaný perem	111 - 113
11./	1915 9./VIII.	Korr. lístek psaný perem	114
12./	1915 22./VIII.	Dopis psaný perem	115 - 117
13./	1916 9./I.	Dopisnice polní pošty psaná perem	118
14./	1916 23./I.	Dopisnice polní pošty psaná perem	119
15./	1916 23./II.	Dopisnice polní pošty psaná perem	120
16./	1916 29./II.	Dopis psaný perem	121 - 130
17./	1916 23./III.	Dopisnice polní pošty psaná perem	131
18./	1925 27./II.	Dopis psaný tužkou	132 - 135
19./	1925 5./IV.	Dopis psaný perem	136 - 147
20./	1925	Dopis psaný tužkou	148 - 155
21./	1925	Dopis psaný tužkou	156 - 161
22./	1926 23./I.	Dopis psaný tužkou	162
23./	1928 1-/III.	Dopis psaný perem, rukopis pí Kam. Ložosové, podpis v.r.	163

Rok 1912.

Záznamy / kapesních kalendářích. Jich originály uloženy.
(Ant. Pavla v jeho)

„Není lepšího prostředku poznat, zda kdo za něco stojí, než zjistit, zda-li sám sebou trpí. Není to něco již vysokého, ale ten první stupeň.“

„Našel jsem ve čtvrtek kousek pevné půdy, uvidíme, zda poroste. Já jí až dosud neměl. Byl jsem skeptik. Člověk nic neví, tápe, vše je nejisto. Ale je to aspoň poctivé myšlení. Ale teď je to lepší se mnou. Týká se to jen osobního mého života, že mám nějaký cíl, že vím každou chvíli, co dělat. Dosud jsem to nevěděl. To se netýká žádné filosofie, ani metafysiky.“

Narodil jsem se s horečkou. Když jsem byl malý, říkali mně často, udělej to, nebo to. Odpovídal jsem : já nemám čas. A byla to pravda : já pořád na něco myslel a na to ostatní jsem neměl čas. Matka mně říkala : ty budeš mít čas , až budeš v hrobě. Nevím, jak to myslela, ale je to hezké, že ano ? / 21. března /

„Kočku nejen miluju, ale zbožňuju. Jsem snad trochu Egyptan, ti ctili kočky.“

O Dru E. Chalupném :

„Göthe pravil kdysi o Lessingovi: Lidí, kteří mají jeho vědomosti, jest dost. Ale takových charakterů jest málo. To platí i o Chalupném.“

„Já když čtu Senecu, je mi to bližší než všecko moderní. Když Vás tak poslouchám, o lásce atd. musím se usmívat. Připadám si jako starý Říman, ten by se tomu všemu usmál. Ale já se vmýšlím upřímně do Vašeho stavu“

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

Záznam kapesním kalendářem. Originál uložen.
(Ant. Pavla v jeho)

„Čtvrt dne sport, hlavně s ženami / tenis /, čtvrt dne těžkou sel-
skou prací, čtvrt dne chlast s přáteli, čtvrt dne spát - za dva měsí-
ce bych byl zdrav.“

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1913.

Dopis psaný tužkou, 8 stran, formát papíru 14 x 22 cm. Originál uložen.

Velmi milý příteli!

Kašel jsem dnes dopisové papíry, které jste mně před odjezdem do Strakonice dal a vzpomínaje dostal jsem chuť popovídati si na nich s Vámi, jako kdysi v hospodách. Nepůjde to, škoda, tak pohodlně a ležorně; ruce mám studené, ležím na podlaze, všemožné bude rušit. A nečiním tak bez jisté repugnance, následkem zdánlivého téměř zmizení Vašeho účastenství. Ale, enfin - čert ví, co v tom může vězet, důkaz zchlazení není, minulost mne ospravedlňuje, - - a třeba mám na Vás trochu zlost, nechci ji malicherně projevovat činem, nechci, právě teď, být schválným a ostentativním.

Vaše mlčení je vskutku divné; i mně, - jak teprve porostavovat se na nich musí osoby cizí! Pí Kl. na př., která neví o věci naší téměř nic bližšího, často říká: Dokud jsi byl v Praze - - a teď zde - - , je asi rád, že jsi pryč atd. Mlčení: mějte laskavě na paměti, že nemluvím o Vaší návštěvě, tím méně o podpoře; v posledním svém lístku vytýkal jsem Vám jedině, že nepíšete, neměl jste právo více z něho vyvozovat! Jak jsem já byl výtkou svou v právu, ukázal jste tím, že jste mlčení své nevysvětlil, t. j. mně vlastně neodpověděl. Neboť nemohu vidět odůvodnění jeho ve slovech: „nepíšu a nejedu k Vám jedině proto, že hrdost brání mně přijetí s prázdnými rukama“. Ode vždy bylo zvykem, že přátelé, nemohoucí se navštívit, tím spíše si dopisovali; odvolávám ovšem, neměl-li jste 6 kr...

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1913.

„Proto jsem na banketu tom nekouřil a víno nepil, že jsem nepřítelem alkoholových nápojů“, - četl jsem kdosi bona fide napsáno. Ještě krůček na cestě komičnosti, a jsme u věty : „ze všech ovoc nejmilejší je mně vepřová pečeně.“ - Toť největší lapsus logicus, který jsem kdy našel ve Vašich scriptis. Střežte se podobných ! I v dopisech ! nic není pro autora disqualifikantnějšího - vedle plagiatu : tento je odsouzením jeho morálního, i. i. intelektuálního charakteru. Znamená proň něco podobného, jako pro občana dokázaný delikt. Nedostatek jakýchkoli vědomostí snadno se napraví - jídlo se vždycky koupí, horší, trpí-li člověk indigescí. - Zlobíte se nad tímto urážlivým mentorováním ? Ale žádal jste ode mne vždy upřímnost a ta involvuje dávání sebe se vaším masem, střevy a hovny, ta involvuje v sobě špatnost. A tak Vám ještě řeknu, že , třeba jsem Vás, z delikátností, nechtěl často bez námitek mluvit o tom, co hodláte pro mne vše učinit - takový blázen jsem nebyl, abych se odhalil na pomoc nemajetného studenta. Přijal-li jsem od Vás něco, stávalo se to zpravidla proto, abych vyhnul se nerůznostem, často pro mne nemalým, které bylo by mělo za následek odmítnutí. Nikdy nebyl nikdo, kdo ode mne něco chtěl, tak - pardonujte slovo - dotěrný , jako Vy, když jste mně něco vnucoval. Napadalo mne Nietzscheovo, „Ist Geben nicht Nothdurft ist Nehmen nicht Erbarmen ?“ - Věděl jsem vždy, že sliby Vaše jsou pure fraudes, - ostatně dosti zbytečné - od trochu peněz neživí můj „život“ ; musil jsem se jim v duchu smát. A jsou moze, za nimiž člověk neví, má-li se smát či zlobit. Kontrast dnes je příliš velký - a k tomu, ke zvýšení mé smíchozlosti - téměř nevysvětlitelný. Co od lidí, s nimiž je mně jednat, především vyžaduju, jest aby mně bylo

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1913.

o nich aspoň trochu jasno. Nikdy nikoho o nic neprosím, nežádám od lidí ani, aby dostáli slibům, které mně sami dali, - žádám nanejvýš jen, by neslibovali, co řekneme - nevědí, budou-li moci splnit . - Neupírám, že toto vše může být jen jednostranné hledisko. Bylo mně trapno o tom psát, dobře, je to pryč. - Je snad zbytečno dodat ještě, že žádnou hmotnou podporu od Vás nežádám a nechci.

I jinak se mně poslední list Váš nelíbil. Mluvíte ke mně, jako se mluví k ženám všeho druhu : „ musíme mít trpělivost. “ Já nemám věru, proč bych ji měl mít. Hledím-li do minulosti, nenalézám případu, kdy byl bych býval nucen uvést tuto poloctnost u mne v činnost, neboť vše, co se mně kdy přihodilo, více méně jsem vždy chtěl - už jako chlapec. Podobná životní filosofie žebráků života a pachtí- vých hovad jsou slova starého psa Götheho : „ Saure Wochen, frohe Feste - sei dein Künftig Zauberwort! “ Já chci mít stále věčný svátek : kyse- lost je ingrediens jeho, do všech polívek a omáček přilévám si na stole ještě ocet. A já mám stále svátek ! : ve vědomí, že jsem stá- le u cíle, toče se jen kol sebe, že jsem , t. j. že jsem absolutní, cítím se stále uspokojeným a povzneseným nade vše, nepodmíněným ni- čím, co se děje - vše jen fasí Mé Wille ! Nestane-li se mi něco nemí- lého, pociťuju, postrádám to s nelibostí, nemilostí, neboť chci žíz- nivě vše .. ; lidé takové nemohou ani lidské ani přírodní zákony trestat ani odměňovat, sám Bůh neví si s nimi co počít ! „Vám vede se zle“ - i hrom ti kulky rozraz ! Není mým zvykem, aby se mi zle vedlo, není mou možností, aby se mi mohlo zle vést ! Pohladí-li ně- co po srsti má zvířecí přání, jde to božskému, jež je ve mně, proti srsti, neboť uspokojení zvířete : člověka v člověku je poškozením Boha v něm ; a naopak ... Nikdo a nic nemůže se mně zavděčit, ale

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1913.

právě proto svírám vše v zářném objetí .. Ovšem dosud jen nedokona-
le. Jsem embryonální lidskou budoucností, o níž se ve mně - neříkám,
že jen ve mně - rozhoduje. Nutno u mne ostře oddělovat celé to stá-
do zvířecích instinktů i dosavadní lidskost - a vůli k absolutnímu
kommandování všech mých duševních stavů, tuto mou vládnoucí vlast-
nost ; - budu-li ještě spisovatelem, stanu se především památný jako
psychologický methodolog. Dodělala se ve mně už pěkných, paradoxních
úspěchů, tato božsky komandující vůle, tato paradoxní, krásná příše-
ra ; zaplatil jsem to tím, že celá komandovaná, mstivá horda zkrou-
tila se pod patou její v pěkně chaotický chuchvalec, téměř nerozmo-
telný, - ale dokud budou gordické uzly, budou i meče ! Zpola : naho-
ře tonu teď stále, kdykoli jen povelím, v železném moři vítězné sla-
sti, zpola : dole jsem jednou otevřenou ranou, jako ďábel v Záhořo-
vě Loži : s jedné strany hoří jako oheň vznatý, s druhé mrzne v ká-
men ledovatý. Victoria Aeterna, - v počátcích svých - , překládá
se do češtiny : věčné bití. Jsem počátek, první pokus o radikální
vzlétnutí z dosavadní instinktivní lidské hovadskosti, padání toho,
kdo učí se chodit nebo jezdit na biciklu, - „nemoc“, stejně svatá,
jako nikým neoceněná -

zde, Až do doby, kdy jsem Vám poslední lístek poslal, vedlo se
mně naopak relativně výborně. Moji čerti choulili se tiše dole, byl
jsem veselý, „čilý“, skoro „do světa“, aniž jsem při tom suspen-
doval s vládou komandující vůli, o níž jsem mluvil - : po inter-
mezzu v 1. polovici listopadu stal jsem se totiž opět z dobyt-
ku schematem, tímto nejvyšším, nejživoucnějším, co jest, prapodsta-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1913.

tou světa, božskou, pekelnou září kontradiktornosti. Tělesně nebyl jsem nikdy dokonaleji zdravý a silný. Celé dny se do bláta a sněhu neobout, bos i rýt, hodiny, při tom kouřit na poli, mokré hlíně, aniž by se člověka jen stín nachlazení dotkl, - to dokáže jen cikán, já a leda tu a tam nějaký syčák. Co do žravosti závodit jsem mohl s hyenami, - tlustou selku, kterou jsem z hrobu vyhrabal, snědl jsem na tři posezení se střevy, kostmi a vlasy. Spal jsem krásně 9 - 10 hodin; podivuhodno, že snil jsem skoro ob noc o mé Gelle, kterou jsem před 10 lety trochu měl rád, jakoby kočkou byla nebo aspoň dvě vraždičky měla na svědomí. Léta se mně o ní nezdálo, a teď najednou scházel jsem se s ní stále, vždy jen za jitřních červánků první oboustranné zamilovanosti; a jako červánek po zhaslém slunci osvětlovaly jemné vzpomínky na tyto spanilé sny celé mé dny...; podívno, - nejspíš v půli listopadu zdechla .. Myslíte ostatně, že jsem byl od 13/11. v Horoušánkách? něco podobného není v listopadu teď mým zvykem! Vy věříte, že minulý novemb^r byl jsem ve Vršovicích, ale to je omyl! většinou zdržoval jsem se na temenech Siery Nevady pod Mulfacenum, v mracích, víchru a metelích s mou Ziatou, Argou, Porcií, Argestem a Boreem. Stále vtíraly se sladce čarovné, nevýslovně živé podrobnosti jejich fantomatického výletu v duši, asi milovaly si všednost kol mne a v sebe absorbovaly, mraky nad obzor vyvstávající, melodie klavíru z vedlejšího bytu slévaly se s nimi úžasně v jedno tělo, nerozlučitelné, - nutno vědět, co je to pološílené sive poetické uvěření v illusi, proměnění se v ni, žití v ní, aby se pochopilo, že

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1913.

jsem minulý listopad valnou dobu v Nevadě vskutku bydlil , že illuse taková je skutečností, že odpovídá něčemu prožitému, že není jiných skutečností než „illusí“, - že zcela rozumným je mé bezpečné očekávání, že hned po smrti přivítá mne s rozepjatýma pažema má magická, hanebná Ziatinka, má někdejší milenka to, dcera a sestra. - Letos zas prolétal jsem bleskem všemožnými pohádkovými a božsky abstraktními kraji. Při každé práci bezděky ze mne stále vyskakovaly dřívější kouzelné pocity, myšlenky, vzpomínky , - nořily se z černého rovu minulosti teď teprve jak se patří zlaté, tito fenixkové, skákaly mně na záda a na hlavu, tyto mystické duchové kreaturky - ne a ne jim někdy utéci. Teprve teď začínám požívat sladké plody minulých let : během jich házel jsem do sebe vše příliš chvatně, a teď jsem pes, který zhltal bez kousání velké kusy pečeně a teprve později z krkání a řínání svého cítí chuť jejich v držce. - Tomu není nikdy zle, monsieur, kdo není osel a prase.

Teď není stav můj tak pěkný. Když jsem psal : nelíbí se mně zde, snad brzo odejdu , - bylo v tom předvídání, že zevní okolnosti zdejší musí naň co nevidět působit nepříznivě. Dokud jsem většinu dní trávil venku, šlo to ještě ; zdržovat se stále v malém, přeplněném pokoji bez kamen, stále rušen, stále slyše z kuchyně nepřijemné řeči, hádky, nářky... - toť situace stavu mému co nejméně příznivá ; je myslitelné postavení dvacetkrát mně prospěšnější a je hanebně pokořující být z něho vyloučen, nespokojím se vším, svým existenčním míněním. Nepřijdu teď skoro k sobě, všemožné zevní psi ma-

Opisý textů Ladislava Klímy.

Řek 1913.

lichornosti jakoby si umínily, že osadlají všechny mé síly - ; tot bluze nedůstojno, to dlužno odhodit ! Došel jsem tyto týdny stavu, o němž Nietzsche klaví : „ Nehledíc k těmto d'ím 10 dní byla léta za Zarathustry a především po Zar. nuzným stavem, jemuž není rovno - - : třetí věc jest absurdní dráždivost klče při drobných bodnutích, jistá bezpocitnost proti všemu malému. Ta zdá se mi podmíněna chronickým vyvrháním všech defenzivních sil, které má za předpoklad každý tvůrčí čin, každý čin z nejvládnějšího, nejvlastnějšího, nejblubšího. Malé defenzivní schopnosti jsou tím takřka vypjaty; nepřítelá již do nich nové síly“. Nicotnosti, které se jiných netlou, slovo, k němuž mám antipathii, dovede mně teď zkasit ráno, zkasené ráno nese na zádech mrzácký den ; k vzteku pro oskononické srdece jako je moje. „ Jakou cenu má tvá kormandující vůle, když nedovede pozity tvé lépe ovládat, nepříznivé okolnosti příznivými si učinit ? řekne osel. Má vůdčí vůle je příliš nová , mladá a křehká, než aby mohla pracovat se zřetel v tomto řemesle prostých, vnějškových duší, než aby nemusila vcházet v kompromis s instinkty, které jsou jejím fundamentem, s mým synem a místodržitelem, jemuž se říká osel, - potřebuje příznivé pohody , má-li „žít“ ; na štěstí nepotřebuje žít ... Šel jsem do H., abych učinil pokus o ozdravení kormandované oné zchaotisované hordy. Vím teď, že restaurace její je možná, že nastupem času mohl bych tuto odbojnou hanebnou armádu zorganizovat, i v tomto životě ji ještě k výšim svým povznést ; ale vím i, že za přítomných okolností bude se choroba naopak stále horšit. Přihlížet k tomu nebudu. Nenáleží k mým maximám s čímkoli dělat dlouhé cavičky,

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1913.

všude tam, kde mně na věci vskutku záleží, mám velké nároky, jako každý čestný duch kladu si všude své podmínky, ani „životu“ ne-
vzdávám se na milost a nemilost ^{Ujakovšichní} tihle jeho žebráci, otroci a souma-
ři. Snad do konce roku, do 7. však ledna jistě jdu odtud.

Druhá příčina : postavení mé zde není důstojno. Ne, že bych se tu považoval za „parasita“ - : Žije se tu teď pořád hlav-
ně z peněz mých předků a vlastně mých, - sám od sebe dal jsem pí K.
3. díl peněz za modř. usedlost stržených a dost nad to ..., ~~půky~~
p. V. žil z peněz těchto poslední 1/2 roku, pí K. žila u mne v po-
dobném poměru, jako já teď u ní, 10 asi roků, nábytek a jiné efek-
ty, jež jsem jí dal a ono políčko mají cenu aspoň dvojnásobnou, než
co jsem uplynulý rok od ní měl, - mnohokrát zvali mne sem a žádali
a skoro prosili - atd. Přece však jsou zde momenty a imponderabilia,
která ^{ne} činí pobyt můj zde pěkným. Tak : oni pracují, já jen, kde se
mně to líbí, kde mně to svědčí. Dále jsou v nouzi, stále větší, jež
brzo bude extrémní. Dochází na má slova, že to šílený nápad teď na

Nepůsobí as na Vás pěkně, že to zde vše uvádím, - ale mám k tomu své
důvody. Ale nevyciťujte ze slov těchto nějakou animositu vůči těm
dobrým lidem, neopakujte „že s nimi zkusím“. Zkusí víc se mnou
oni. A vycházím zde s nimi lépe než v Praze. Kdo nečeká od lidí di-
vy nesobeckosti a ušlechtilosti, shledá jejich počínání vůči mně re-
lativně velmi pěkným. Ať se jim nic za vinu neklade, Vše bylo dobré !

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1913.

zimu s jejich prostředky zde usedlost najímat : je tu nepatrná možnost výdělku - p. V. vydělal za těchto 40 dní přes neobyčejnou přičinlivost a zručnost svou, sotva 12 zl,^k tomu, z čeho by něco koukalo, schází naprosto kapitál, žije se teď ze zastavování a prodávání věcí. Já nouzi ovšem téměř nepociťuju : jíst je pořád ještě dost, nepracuju pro výdělek, nemám ani přání ani starostí. Ale u nich tomu tak není .. Zvláště na pí K. těžce to nalehá, - trpí, jak víte, superfetací starostlivostí, jest otrávena a šíří svou otravu koldokol .. Při té příležitosti : Největší naději klade teď v pozemek „Plovárnu“ - přála by si úspěšení - vím, že Chal. činí zde co možno. Ale i zdaří-li se mu to, - bude pí K. z toho něco v brzku mít, zmizím-li ? Napsal jsem jí sice prohlášení, že se zříkám Pl. v její prospěch - opakuju to zde, - ale postačí to ? Malá informace, v čas, co mám činit nad to, aby co nejdříve z pole toho něco měla, nebyla by mně nemilá, - ale neincommodejte se pranic ! A při té příležitosti : mohl byste Chal. vyřídit díky mé za jeho Feuilletony? Sám jsem tak dosud neučinil, neměl jsem na známku. -

„ Vždyť přece něco pište ! “ má snad p. adresat zase na jazyku. Ter quaterque teati, jimž se to zdá být tak jednoduchým ! : u nichž „ dobré “ psaní a psaní čtenářstvem ceněné jest idem : jejichž myšlení nepřetrhlo nikdy pupeční šňůru, vížící je dojemně k matce : obecně platícímu způsobu myšlení ! Také u mne byla kdysi možná tato koincidence - kol 15. mého roku ; tenkrát považoval jsem za jisto, že až budu chtít, hravě i v Čechách spisovatelstvím zbohatnu .. Tempora mutantur, vae ! dnes shledávám téměř každou svou větu, která se mně vskutku líbí, neschopnou uveřejnění, dnes schop-

lsy textů Ladislava Klímy.

k 1913.

nost ona moje, jako přemnohé jiné, evanuit žalostně, a recuperace její předpokládá osvojení si jak jsem dříve Vám napsal, obtížné vědy, transcendentalní pro mne vědy! Vedle toho i lumpáctví ovšem a padoušství; psát za výdělkem je vždy svatoprznění. Zabývám se něčím vznešenějším teď. „Plout musím, žít nemusím,“ pravil Pompeius, ukradnuv patrně tuto heroickou větu.. Rovněž mám důležitější věci na práci, než abych utloukal teď čas jinou výdělečnou prací. Bylo by to hříchem proti Duchu sv, psím zahozením sebe; to ovšem nikdo téměř z dvounohých psů nepochopí . -

Psaní toto bude se Vám snad zdát . nátlakem na Vás .. , - jaká pomoc ! Není často, co se zdá. Zvláště u mne bylo by směšným, kdybych řídil jednání své ohledy, jaký as dojem bude to ono budit : tak jako tak jsou všechny projevy mé předurčeny k tomu, aby byly špatně vykládány , - víc nebo méně, na tom už nesejde. - A nezaklínejte mne zas úzkostlivě : „teď nechoďte pryč ! jen teď ne“ - nebojte se, že budete mít s věcí nějaké obtíže. A o Postmortalii se také nejedná, nýbrž - nu řeknu Vám to - pouze o Afriku. Toužím letos strašně po zemi věčného léta a azzuru, letos teprve pochopil jsem celou praseckost středoevropského podnebí. Nutno být mistrem v dělání se hrdinou oproti počasí, psem zvyklým na bití už tak, že při něm ani nezakvičí, otrnulým a otupělým : „otužilým“ , žebrácky skromným ve svých nárocích, aby člověk neshledal naše klima direktně nesnesitelným. Jaká holota byli naši předkové, že se tu jen k odpočinku zprvu zastavili, jací líní a zbabělí psi, že se tu usadili, jaká shnilá hovna, že to tu dlouho vydrželi, že jako povodeň přes hráz nepřelili se přes jižní české hory,

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1913.

jako lavina přes Alpy do Italie, - co se z nás mohlo stát tam ! Všichni lepší kmenové za stěhování národů prodraly se tam, do Hispánie a Afriky, na jih od Balkánu; v severoalpských mracích mlhách, deštích, blátech, vichrech, mrazech, sněžích zůstal jen kalný ^{Bodensatz} usedlina na dně mezi národy.-

Ne ! popovídal jsem si jen z psychohygienických důvodů. Pardon, že jen o sobě ; ale o Vás nic nevím, neráčil jste dosud ukojit mou zvědavost. Byl jsem hanebně sdílný - ale i schválně : během tohoto roku jsem se v tomto bodě proti hrdosti v hovorech s Vámi tak nahřešil, že další ještě gradace může věc jen zlepšit : svou přemírou se vše zničí, velké dimenze jsou samy sebou ctností, snad největší, i do nejtemnějšího počínání, děláme-li vše cele a důkladně, padne pruh světla, - jen tak může zlé státi se ještě dobrým ; aliquando nimium tertitur in eximium.

Bude mně milo, neodpovíte-li na tento dopis. - Přeje Vám, motýlí, část svého neměnného štěstí srdečně Vás zdravím.

Horoušanky, 25./XII. 1913

Ladislav Klíma.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

Dopis psaný tužkou na zálepce celkového formátu 28 x 11 cm. Originál uložen.

Milý příteli!

24./II. 1914.

Trochu se stydím, že píšu ještě z Horoušanek : třeba rozhodnutí, že „do 6./I. jdu odtud“ / můj list z. d. 26./13. / mělo pro mne, dle theorie, již jsem Vám kdysi naznačil, jen „závažnost 2. stupně“, ukvapil jsem se, vysloviv je vůči Vám tak bezvýhradně. Jindy snad o tom víc. - Quod differtur, non anfertur. -

Nepsal jsem Vám tak dlouho z těchto důvodů : 1./ Očekával jsem, že Vy budete psát ; „brzo budu psát víc a lépe“, - stojí ve Vašem lednovém listu. 2./ V dopise, koncem prosince mně poslaném, uvádíte řadu psychologických důvodů proč jste nepsal : jiní mají je též. 3./ Nechtěl jsem Vás rozptylovat : jste okupován naléhavějšími věcmi. 4./ Vlastně jsem Vám napsal dopis, dlouhý a kuriozní, ale okolnosti nebyly dle toho, bych jej odeslal ; místo něho psát dopis druhý jest - vycištujete ! - řadessní, řemeslné ; neméně nechutno psát listy jen konventionellní. Et c. -

Díky za Marseillaisu, za excerpt přednášky Tučného atd. -

Beru živou účast na Vašem vývoji. Těší mne, že jste pořád ten starý. Že neznamenám v dopisech Vašich známek poddání se, kapitulace, že stále plane ve Vás revolta, tato jediná ctnost a jediný zločin. Že jedna z Vašich specificit : elegantně jiskřivá erup tivnost citová, která je dle mých malých vědomostí sui generis v české

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

litteratuře -, hárá ve Vás neztlumeně, spíše mocněji. Buď-li sdru-
žena s čistým, hlubokým, „aristokratickým“ poznáním, jaké v sobě roz-
víjíte, - téměř všichni čeští spisovatelé náležejí fundamentálním
svým poznáním a smýšlením k vulgu -, může povstat krásný intellek-
tualní zjev : „sdružena“ : dosud leží si obě ve vlasech. Fenomen
ten byl by pravý, poctivý, - 9/10 všech kulturních celebrit spočí-
vají na podvodu, 90% „znamenitých spisovatelů“ jsou nové halíře,
zdající se 10 korunami - ; neboť našel jsem ve Vás vzácnou ctnost,
největší, jedinou vlastně ctnost : skutečné tíhnutí k výši. Má v du-
ši Vaší nemalé odpůrce ; aby si je podmaňovala, aby, - častý ža-
lostný případ ! - nestal se opak, musí býti první Vaší snahou.. ;
lépe padne-li stoupající do propasti, než - - . Druhou : větší přís-
nost v pravdivosti, - jste cum amore veri někdy fatalně na štíru.
Třetí : Přímější směr všude ! ... Co oscillování, motýlkování, blu-
dičkování aa př. ve Vašem posledním dopisu ! Nejdete k určitým cí-
lům, nevytkl jste si jich as ! Vytknout si pevný cíl nebo konglome-
rat cílů a jít přímo k nim, neohlížeje se na pravo ni na levo : toť
ne-li sumou, tedy zdrojem vší moudrosti. Co nad to jest, od slabosti
jest. Nedoceněna jest ovšem vis medicatrix slabosti, lenost je z
největších dobroditelek předřené lidstva; nejmocnější prostředek
k duševnímu zdraví a odpočinku je vítězství, druhým lenost ; kde nej-
heroičtější úsilí vůle selhou, vykoná bez úsilí, tiše, skromně „le-
nost“ své léčebné dílo . Ale Vy jste patrně dosud ve stadiu, kde
dobře by bylo vytetovat si na dlaň Goethovu básničku:

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

Feiger Gedanken
bängliches Schwanken,
ängstliches Zagen,
weibliches Klagen
wendet kein Elend
macht dich nicht frei -:

Allen Gewalten
trotz sich erhalten,
niemals sich beugen,
kräftig sich zeigen
rufet Die Arme
der Götter herbei .

Kdybyste šel silně k cílům, nezbyl by Vám čas vidět mize-
rui lidí kol Vás, netrpěl byste jí ; lidé z největší části ani opo-
vržení nejsou hodní , - třeba o nich téměř ani nevědět. Ztratil
byste chuť k affektům takovým, nabyl opovržení jimi ; ne ubohé vždy
poznání, - jednání je nejlepší zabíječ affektů : jsou nepřitelem,
který nemá být direktně attakován .. - Vám jsou attachements potře-
bou : proč nenajdete si vhodné lidi ? Mezi pražskými spisovateli
a umělci našel byste myslím několik, mezi obskurními lidmi mnoho
osob, k nimž mohl byste cítit úctu. „ Nežral byste se tolik ; že
tím „ rostete “ ? Kdo je žrán, toho ubývá, kdo sebe žere, nepři-
bývá ho, nenasytí se; vlk se nenažere, koza nezůstane celá. Nutný
mocný, osvobozovací akt !

Jsem zdrav. Články do novin jsem dosud nepsal. Ale do oné
vědy o akceptabilním psaní jsem trochu vnikl. Zde je věc těžká: ne-
znám čtenářstvo, časopisecké poměry, nemám pomůcky, psát nazdařbůh
se mně nechce. Snad odstěhuju se, jak jsem Chalupnému psal, brzo
do Prahy, kde zabýval bych se asi domácí nějakou prací a psaním do
časopisů : chtěl byste mně pak být radou napomocen ? Teď zabývám se
litterárně hlavně ohlášenou filosofickou knihou , - teď teprve vlast-
ně s chutí a vážně, protože , -ale přeruším náhle tento list, jako
Vy svůj dopis z. d. 27./12. Přece však aspoň se podepíše

Váš dobrý přítel

Ladislav Klíma.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

Dopis psaný tužkou na zálepce celkového formátu 28 x 11 cm. Originál uložen.

Nejlepší příteli!

14./III. 14.

Díky za Váš ducha - a dušeplný dopis ! Že se Vás poslední můj list nedotkl nemile, velmi mně milé. Je to kousek Vašeho psychologického portraktu, jež jsem Vám a sobě dlužen. Nepodal jsem Vám jej celý dosud hlavně proto, že nejsem s ním v myšlenkách hotov; nejsem s ním proto hlavně hotov, že nejste dosud hotov, sám s sebou. Těžko poznat sebe, těžší jiného, je-li nám homogenní a vyhráněný, nejtěžší je-li heterogenní a dosud v poupěti. Jako jest obtížnější nakreslit něčí psychologickou podobiznu na základě jeho ostrých, personálních knih, - vždy jednostranných a koncentrovaných - , než podat na základě tomto portraktu jen „litterární“, - stejně obtížnější je stvořit psychologický jeho obraz na základě osobní jeho znalosti, - vždy mnohostranné, mnohosmyslné a vagní - , než na základě jeho výrazných knih. Že namáhavé bývá námahy hodné, dochází potvrzení i zde. Čísti svou vlastní charakteristiku, třeba mylnou, jen když nemělkou a nehloupou, skytá požitek vzácný, v obojím smyslu toho slova : málokdo dočká se ho v životě ; na štěstí stejně je málo těch, kdož mají po ní touhu, potřebu a schopnost požitku z ní, jako těch, kdož mají schopnost, potřebu a touhu podávat ji jiným - a sobě. - Dříve dychtil jsem slyšet úsudky jiných o sobě, a řekl-li kdo, že zná mou povahu, vybídl jsem jej, aby šel s tím jen ven ;

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

obyčejně se kaží vykroutil a kdo se do toho pustil, mluvil tak ploše a deplorable, nebo tak falešně i bez znalosti nejnutnějších předpokladů a psychických fakt, že, když jsem se nepoužil aspoň pobavil. Právem nazval jste pokus můj odvážným : kdo se ho odváží, riskuje smůlnost. Nejsmůlněji posuzovali mne nejintelligentnější. -

na ruce „A přece se mi vysmíváte, doporučujete, bych si vytetoval básničku Goet. “ - V mém listu vůbec není výsměchu. Pamatuju-li se dobře, píšu : „ Ale vy jste asi dosud ve stadiu, kdy má člověk učinit z každého svého dne vítězství na vítězství, kdy měl by si každý vytetovat na dlaň “ et c. Pravda, pomyslení, že někdo cizí četl by na Vaší dlani : „ Feiger Gedanken bängliches Schwanken “ - affikuje bránici; ale na tuto eventualitu jsem nemyslel. Pravda, že imputuje-li nám někdo zbabělé myšlenky, první, co v nás vyvstane, je pocit urážky; ale toť spodní, nízký hlas nedůstojný, sociální, slepé egoistní mrchy v nás. V lepších duších přehluší jej hned hlas vídouceho poznání : nikdo není příliš, nikdo není dostatečně silný, - každému dobrá jsou excitancia, allevantia, jako tato báseň G.; Buona- parte měl den co den více zbabělých pocitů, než svých řídkých vlasů. Báseň ta je nesporně sebeapostrofofou, sebeexhortací; místo „ dich “ stát by tam mělo upřímnější, mužnější „ mich “. Já vytetoval jsem si ji ne ve dlaň, ale v paměť, když mně bylo 17 let. -

„ Úmysl Váš o návratu do Prahy jistě mi blíž vysvětlíte “. Situace zde je šeredná. Koje lidičky jsou ode všech bohů opuštěni; trochu mente capti ; není divu v této kuriosní situaci. Od 1. února žije se zde hlavně jen z peněz, které nám Chal. jakožto zípůjčku na

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

„Plovárnu“ poslal, a jiných, které jsem obdržel. Teď jsou u konce; nic se nestalo pro budoucnost, nic se nevydělává, vyhlídky téměř žádné zle; trvají tu hlavně jen z opiniatreté . . V situaci, která teď nastane, nemožno, bych tu déle byl. „Vydělám-li si fyzickou domácí práci 40 kr. denně a k tomu journaličinou 5 zl. týdně, je toho dost pro mé potřeby“, psal jsem Chal. Krok tento - nebo jiný -, neučinil jsem dosud jen proto, že duševní stav můj činil jej nemožným; snad jsou nyní některé hlavní balvany odvaleny. Počátek byl by ovšem velmi obtížný. 3 nezbytné podmínky: mít na měsíční činži za pokojík někde v Michli; několik korun na jídlo za prvních 10 - 14 dní; a osoby, které by mně radou pro počátek byly nápomocny, mne tak trochu pomohly uvést do obou způsobů obživy. Vše to bylo by ovšem lapalie i zbytečnost, kdybych byl aspoň, jako před 10 roky... Jak si tyto tři věci zaopatřím, nejsem dosud rozhodnut; samozřejmě rozhodnout se mohu každý den pro něco jiného, než tyto vznešenosti, pro věci, které lákají mne víc, než život milionáře. Rozhodnu-li se pro Prahu, odstěhuju se tam patrně ještě tento měsíc. Věc byla by mně usnadněna, kdyby moje lidičky se mnou se tam odstěhovali, - jak si přejí. Vadí jim hlavně, že p. V. musil by se tam teprve shánět po místě; má, en passant, proti kovařině velkou antipathii, cítě snad a nepřiznáváje se k tomu, že zdraví jeho neodolávalo by trvale jejím námaham, horku atd.. Touží silně po jiné, pravidelné, jen trochu zatím výnosné práci. Chal. navrhl mně koncem ledna, že dopomohl by mně snad na př. k místu v tiskárně; vznesl jsem naň neskromnou žádost, nedopomohl-li by k němu - nebo i k jinému -, p. V.; neodpověděl dosud. Kdybyste Vy, nečině si velkých obtíží, v této věci proň jakým-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

koli způsobem něco učinil, zavedl by jste se mně více snad než tu-
šíte. Příležitost klade každému leccos na dlaň .. Co nevíte Vy, vě-
děl by snad mnohý Váš známý .. - Čas kvapí . -

„Za 3 neděle Vás navštívím .“ Proposice: Nechtěl byste se
se mnou, budu-li zde ještě, sejít v polovici cesty, v Běchovicích
nebo Dol. Počernicích ? Po Hor. snad netoužíte ; uspořil byste na
času a penězích ; mně byla by procházka za slušného počasí pří-
jemnou. Do Počer. je z bytu Vašeho stejně daleko, jako do Zoraslavi.
Kol poledne mohli bychom se sejít, do večera v přírodě nebo hospo-
dě hovořit. Ale nedomnívejte se, mně že na tom záleží.

Těším se velice na Vás, ke zbývajícím zkouškám přeju
Vám zdar a zůstávám Vám upřímně oddaný

Ladislav Klíma.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

Dopis v rozsahu 6 stran, psaný tužkou i perem na papíře formátu 23 x 29 cm. Originál uložen.

Vzácný příteli !

Abych učinil jediným thematem tohoto listu Vaši charakteristiku, k tomu nejsem dost silný; svou osobu, - ne dost nestoudný; rozbor Br. Karam., - v náladě ne dost německé, tajné; blaho-
byt českého národa, - liška stejně chytrá, jako jste vy vesměs v tomto bodě hloupé ovce; páté thema, jemuž měl jsem též v úmyslu psaní toto věnovat : Marešovo prohlášení v Př., není toho hodno. I rozhodl jsem se traitovat zde celé to patero : vyhovím přání Vašemu, v jirenské zastávce vyslovenému, a bude to nejsnazší: někdy je lehčí nésti břemena dvě než jedno. Budu po všem poskakovat pěl měl, snad Tristram - Shandyovskou odkládající, protivnou manýru, - až jak se to vyvine.. ; feuilletonistní tlach to bude, smrdutý a hloupý.. Než co činit ? Abych psal duchaplně, k tomu nejsem teď ani dost šťastný ani dost nešťastný a vedle toho také ne dost ducha-
plný. Svatí lidé nemají talentů. Ale i vůl si někdy pitvorně zaskáče jako kozlík, hříbě, Shakespeare, Nietzsche, Březina, Ariosto, Grabbe, kočka, Sulla, tygr, všichni „velcí“ komponisté a Paganiniové, pes, má žena Zlata, má dceruška Natura, žena vůbec, opice, kaskady, hydragyrum, obláčky na nebi, Bůh a ostatní duchaplná zvířata. Kdo skáče, kdo tančí, snadno sax a často se usere, kdo se směje, nevyhne se sprostému řehtání.. Smrdí-li dopis tento, co na tom ? hovno také smrdí ! Člověk jest jitrnice nabitá hovny a jitrnicí nabitou hovny zůstane, ať snaží se sebe směšněji být čistým, vždy

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914

ctnostným, vždy noblesšním ; všechny očišťovací snahy jsou jen stupidním maskováním hnilobného vnitřku - tím smrdutější hromadí se pod maskou evaporace, - příklad žena ; jsou jenpšťrosí procedurou, - zatajeno není zahlazeno; jsou omýváním hovna, aby bylo čisté, - teprve pak bude po jeho špíně, až z něho nic nezůstane; ceterum autem censeo, animalitatem esse delendam, - musí být refrain filosofie. A za každým aestetickým soudem musí volný duch slyšet chrastění otrockých sociálních řetězců. - A že to tlachání, toho vinu nesete hlavně Vy, strejčku : v minulém roce, kdy měl jsem styku s Vámi všechny svaly hojivě povolené, stal jsem se pr. a e radoteurem. Horším než kdo jiný následkem přirozeného reagování psa od řetězu se utrhněho: Klotho dala mně zámek na hubu jako dobrému imperátoru Wilhelmu jeho smysl pro švandu nemající národ. Cítivám teď někdy vztekly hlad vyvrhnout všechny své vnitřnosti na pospas všem těm psům a prasatům, - ještě pár let a snad „Mund bin ich geworden ganz und gar“ : Niet.: „wahrlich, es ist schwer zu leben, weil Schweigen so schwer ist“ : idem ; neméně těžké je, na mou duši, z téhož důvodu zdechnout ! Ale pomalu: Atropos xřídax vyndá mně zámek z pysků.. Nesmysl je Hamletovo : „ostatek je mlčení“ : smrtí teprve zahajuje se éra patřičného mluvení, vylití duše, zle až na dno promrzlé, s břehů. Tam je jarní království volných triumfálních toků: paralelnosti ; tento stupidně přeplněný svět transversností je klukovská nedisciplinovanost, ordinairní cpaní se školáků ke zpovědníku, generální rozsviněnost. Jest entre nous, inkarnací jistého boha, jenž vsadil se v opilosti s kollegy svými, že vypra-

Opisy textů Ladislava Klímy.

rok 1914.

kuje v kosoře nábytkem, blachami, lidmi, stěnicemi, rázsem přecpané
pocem své stejné kolony, jako oni v zetherných svých sálích; pro-
muje, práce dřívě, třeba heroičtí mezkové pomějí na sebe víc,
pohrje jistě, pakliže nevyhrje. - Ale co v Postortali je čče
stě, u nás nečestí; uřlechtilý mlčí vědy. Ale já jsem teď vůbec
zdekoratiscvín jako zvině. Už ani ve sprostěctví naším zálibu..
A má přání !.. ještě nedávno mohl jsem napsat : "Stykan s filo-
sofií stala se přání má mírná, sladká, láskovná ; co lidi vábí ja-
ko psu přechně, mnoh jen jako stříbrný obliček v azsuru; padá-li za
obzor, co na tom? místo něho bětá jiná tíle se lesnou v zenichu..
Ale právě přání lidská nejurlechtilejší, na p. "něco velkého v
tento životě vykonal", pozbyla pro mno i této obličkové svůlnosti:
je strvíl: sluneční blízkost mé zetermitní filosofie..Jak mohl
by t. be ryllonka : "blážeností musí se ám zaťt vřislnout ruku
na valí tisíciletí jako na lojno ", - p. rooni "na vodk ", povídá
lietazho, - jak mohl by lán. t. toho, kdo nez. pochybuje, že jed-
nou, - jako dřívě již nečestněnět - , pokynem vále s blackur, ch-
lou sukcesí bude chasínat a hned zas rozžehovat legiony konstol-
laci, jako svídáním knoflíku elektrické lustry? ...Nejabsolutně -
ší skeptik, jsem fanatistí: věřící; ale toť právě záráví výsky du-
cha, toť má "divoká skopse", toť budoucnost lidstva, toť božkost,
jež máže si dopřát přech chy bezozného poch.lování a spolu bezmez-
né víry, stojíc destillovane logisticky nad oborím, nade Vším.." -
avšak i zde byla , chcui pravidlo potvrzující výjimeka: přání, jež
má o trochu hutnější, než oblačnou strukturu: ony projekty, o nichž

Rok 1914.

dněs
jsem Vám loni v září mluvil. A dnes, nastoupila na místo jeho tž-
ba ještě hutnější, bezectvná: být v Ouvalích čorácím pánem, po pří-
padě i hotelierem. Takovou vysílou šťávu hrozná, o nichž píše Břez.,
takovou hnojnicí chce se mně teď pít!.. "Mé touhy", ne sice kají-
cí, ale smějící se, šly nedávno ještě "v rodné výši": ide^m, -
a vskutku! v pěkné výši! ..Konečně rozhodl jsem se, nevím proč!
že přestřihnu šňůry těchto balonů, aby mne dočista nevynesly do
těch výší ven z tohoto ne sice pro mne slzavého, za to tím více
sardutého údolí. Odletěly prozatím - a co vše vevalilo se do uprázd-
něného prostoru! Jako když po odchodu lva od nedožrané giraffy se-
sypou se na ni supi, šakalové a hyeny, jako když do korunovačního
sálu po skončených obřadech vtrhne armáda podomků a děvek se smetá-
ky, košťaty, onuce! Za života vážený měšťánin, a po tomto putová-
ní - žena! Řekl jsem Vám posledně, že budu nosit červené kravatty,
protože připomínají mně ženské šátky na hlavě a blousy, abych aspon
něco s tím zbožňovaným, božským ksindlem společného měl, abych se
tak pokud možno k jeho výši povznesl. Ale postmortální aspirace má,
smilejší jsouce, dále než k blousám a šátkům křídla svá rozpínají.
Chci se stát 22letou dámou, splnoletěnou už, volnou a bohatou, inte-
ressantní a krásnou s bledým trošku nazelenalým, tajemným, démonic-
kým římskorosým obličejem, hysterickou a migrenovitou, hubenou, s vel-
mi tenkýma pažema, ale plnou, kulatou zadnicí; její výmě / semeno-
símě, temeno- týmě/ musí být dojemně řídké, vyschlé jako řečená šťá-
va; Bř.; ale spokojil bych se i naděrky hodně, za to hodně tvrdými;
dále budu musít býti tribádkou - další vymyká se sdělování; hlavně
však nutno bude, bych měl kundu náramně těsnou, takovou, víte? stydli-
vou, takovou perversní, jakoby zácpou trpící, by mrdák byl sevřen

Rok 1914.

v ní bolestně. Pardonujte toto slovo, jehož autorství si náležuji:
není sice krásné, ale to však ryse české a vřstivé. Volba slova pře-
velice mi obtížná: "pennis" a patriotických důvodů nikdy bych do
huby nevrátil, až bude tou věcí stejně "genitalia", třebaže to
slovo přímo vznešené znějící vraz genialita připomínající; po-
hlavní úd - toť hloupě osporně pruderní, a šádne pojmenování, -
jakobchom místo "oko" říkali vědy: ústrojí k vidění; "moudř", - slo-
vo to jinak poctivě české nejsympetističtější, - je souborným názvem,
myšlím aspoň, pro kráčka a pytlík; expresse "čurák", "cymbál",
"píšťala", "ocus", "třapez", "pták", jsou hloupá a hnusná; za-
myslí se člověk nad verbou "přirození", skončí jistotně tím, že
posere se smíchem jako sám pán Ježíš Kristus; kdo však vysloví
slovo "pyj", je svině, které jen hned za to dršku odstránouti pa-
stujete na náš výlet do Bráníka? pod plotem ležela 14 dní stará
zochlíná pes: Vy vylezl jste na plot a oběma nohama skočil ji
na břicho, takže se, chuděrka, i po smrti vyblila; Vy ochutnal
jste to, - a přisámbláh necítil jste při tom takový hnus jako já,
slyším-li "pyj", slovo přecplňující oplzlost samou - luže tedy
ženou chce se stát ten, kdo před několika lety ovládan byl nadějí,
že hned po posledním očahu stane se čistým stavem Bohu, který byl
jím - - Ty doby ! V očích se mi zatemnělo, takže musil jsem
usednout, když 1911 spatřil jsem po 3/4 letém odloučení od kunra-
tického lesa svatá místa mezi Libuší, Dvory, Dvorkou a Cholupicemi...;
místa, která čarovně slila se v jedno strašidelné tělo s přecetný-
mi okumšiky božskosti, hodinami hřimavé slávy a letu, týdnů vzne-
šenosti let 1907- 1911, - -kdy mé já, v Já Věčného Vítězství, Summi,
Všeho a Jedného, Nihilentis přešedší nezměrně vysoko nad světem

Rok 1914.

světla i myšlenky se vznášející, vše jen za kusy své vlastní Záře
považující, jen Sebe samé v Sebeobětí affirmovalo, vše chtějící,
protože nic již nechťející, vše féericky mimo sebe vidící, protože
v sobě ...R. 1909, v pátek 13. srpna, - *duae negationes fortius
affirmant!* - to bylo, když v lese "Kamýku", ve mdlé, dusné
záři řídkým, bílým závojem obestřené 4 1/2 hodinného slunce,
vysářila ze mne, po 2 letých náběžích, nejsmělejší, nejstraš-
nější, nejvyšší z myšlenek, jež člověk kdy měl: být již v tomto
životě v podstatě skutku a cele a plně, *Deus, creator omnium!*
již zde v podstatě jednat, jak On jedná v nejryzejším svém stavu -
a spolu poznání, že cíl tento, pro každého dosavadního člověka
non plus ultra šílenství, je zcela samozřejmý a dosažitelný ve
smyslu mého apparentismu, existivismu..., - a ovšem egosolismu. -
A od doby té držela mne tato myšlenka myšlenek v démantovém za-
jetí a bude mne držet věčně a já Ji! V bájný květ nejvyššího kladu

"Singulární pološilenec polozločinec", řeknou polovolové polopsi,
singulární jako moucha domácí, "jak to, že největší duchové lidstva
na tu jeho „nejvyšší myšlenku“ nekápili?". Pahl největší du-
chové, tento řetěz galejníků, k sobě navzájem a ke galeeře řetě-
ze připoutaných! .. Dřív či později budou myšlenky mé: divoký
skepticismus, absolutní nihilismus, logismus, ludibrionismus,
kontradikcionismus, effrenismus, egosolismus, oneirismus, abso-
lutní Egodeismus, etc., s nekonečností aspektů, které se s vý-
šší jejich otvírají - nad zemí hřmít jak žádný dosud uragan ne-
hřměl. - Dovedete patřičně ocenit otevřenost, s níž toto vše sdě-
luji? .. Ostatně nečinil bych tak, kdyby mně teď nebylo vše lhostejno.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

volnosti, aggressivity; rozvila se tenkrát přízní spravedlivého osudu má laboriosní existence, předurčená hlavně k defenzivě, orání v granitu - : k monstrosním bojům s neuchopitelnými příšerami, lidem vůbec neznámými, jimž však jednou, až zavládne pravá svědomitost a poctivost myšlení a opravdovost a suverénní vůle, polovice lidstva podlehne ... Řekl jsem Vám již, kdo jsem: první sábrěsk Nesmírného Dne, jeden z avantgardy přicházející a daleké armady anthropotheity, jeden z četných snad ptáků, kteří v únoru ještě daleko na sever přilétají a šmahem časně hynou; z paradorních jen oráčů jiným sklizen a slávu připravujících, seba téměř nikdy nerozluštěvších, svůj dosah a význam nepoznávších, za špatné, chorobné se zaměňujících, své tajemství a poklady do hrobu s sebou beroucích.. Tedy: do království božího vkročil jsem jen očima, ne nohou však.. Cíle svého : perpetuovat, organicky si inokulovat boží stav, jsem zatím nedosáhl, - hromně do hloupé palice praští! tisícikráte držel jsem to už zrovna v hrsti, od Adama neměl nikdo takové příčiny k vzteku! Předčasná vůle má našla špatný nástroj v myšlení mém, k jiným právným bojům odsouzeném, jimi zchaotizovaném a rozdrázaném, jako Alexandros ve své armádě v Indii, když chtěl dobýt svět .. a několikaleté zběsilé, vše znásilňující útoky /můj čestný titul zní: Invitae stuprator Minervae / sesílily oslabení a rozvrát; prašivá soldateska jala se plenit stany imperátorovy .. Adesperavit.. Prozářen sice, jak po západech takových ani jinak být nemůže, soumrak můj červánkem.., - i noc má byla by jen petrohradskou nocí, ale proč být vespertilionem, možno-li stát

Opisy textů Ladislava Klímy.

Lož 1914.

se orlem? Adversperavit .. Luza , jaká nebyla by se smíla u mne
člivo objevit, navštěvuje mě zaneřáděné pokoje. Příčery z pokla
buřívají k půlnoci na má okna... Draží setby vcházejí. Výše
mtí se za pokusy v. stoupit na ně.. objevují se symptomy, jakoby
máj starý, slopý pos: osud, nochtěl už poslouchat a apportovat.
Víte-li pak, kmotrě, proč neudělal jsem to, co za těchto okolno-
stí zdá se samozřejmým : jít si lehnout- ? Předně z pomsty chti-
vosti : ó aspoň některé Říšsführer mé soldátesky v okovech usřít
a umřít! Dále vzal jsem si k srdci Březinova cukrkandlová slova:
" Kde se života odchází, podoban je nemocnému, jenž od lékaře
nad ložem jeho stojícího ke stěně se obrátí " / sic ferme /.
Namítl jsem si sice, že by mnohý zeměvší nemocný na živu byl
zůstal, kdyby se byl k doktářčeti vědy obrátil předtím; že práci
lékaře-vou je ^{pře} často jen udržet pacienta nevyléčitelného, aby
co nejvíce let na loži probrožel, prořval, prohnul, prosrul do
prádla; že Dr. Animální Život je pod dvojitou maskou: vrchní
vampyrí a spodní lékařskou ve skutečnosti na konec přec jen prv-
ní: příšerným vampyrem, vysušovatelem duší, že Dr. strhl sice
masku prvního zdání - ale druhé už uvěřil.. ; že toto jeho poně-
kuš špitální a pudová filosofie s ne právě přísnou filaletheí
považuje tenhle život - okamžik, život - mořskou kapku, s mořem
v jedno splývající , za celek příliš v sebe uzavřený a hotový..;
že není vůbec, ve věčné korrelační undulaci, ztrát, že vše myslí-
telné se ve světě i jednotlivci zrealisuje, že tedy lhostejno, co
se děje; že nutné je svatým, že vše , co člověka potká, po jediné

Rok 1914.

úzké stezce vede k Nejvyššímu, t.j. dosažení Věcho. ltc. Ale tu, za třetí, četl jsem, co Rosina, ideál Tostojevského, povídá: že nejnešťastnější ze všech duší jsou duše sebevrahů, že sebevražedník je, - ó Impedoklee, Lukurgu, Hannibale, Uticenský, Napoleone! - vřelá ničemnost! Že ale ruského mušika je hřích se lozry tyto se modlit.. - konsternován, cor contritus quasi cinis! zanechal jsem satanských těch myšlenek! Vzpřímilo mne sice Rosinovo ujistění, že přes to „odvážím se“ přece jen za ně se modlit, - ale hned přerval radost mou záchvat ukrutného bliti. *«Acete-li, monsieur, spatřít všechnu možnou depřavovanost ve foku, - v tomto „odvážuju se“ / sice aut plus ctiam/ ji máte: toť bídná efflorescence křesťanství. Jen v člověku, který je hovado : hovado rozumem, hovado citem, hovado pudry málo se vůbec vnořit! V ní a podobných je klíč k podstatě Tostojevského, tito fantastické akumulace nejvyššího a nejnižšího. Začíná čínk v odhalování povah, nacházejí v D. to nejsušší: nejsušší myšlenku, propastné pohledy do duše, volnost ducha, souverainní smích a pohrávání si, zločinnost, cyničnost, výřechy heroismu a divinity, pomyslí si, že má před sebe vnořeného ducha. Zarátí jej výjimečně, eruptivní ráz projevů těchto; ještě více, že Tostoj. aspoň na oko, málo si je cení, jít se vysmívá a ladívá; napadne jej dokonce: hledí-li člověk ten na to, co mně platí za nejlepší, a čeho je přece sám schopen! s hůry, - nedostoupil snad nějakých vyšších, mně neznámých oblastí duše - nějaké mystické všelásky na př.- ?*

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

Bloudě dále profesor L. je konečně zcela desorientován. Ale pak ukáží mu pravou cestu, po níž kráčeje může její obhlédnout a vy-
smát se pak v něm, ony besedné nízké projevy / snad básně hlu-
kové, hot / hrušné víření podzemních, zvířecích afektů a instink-
tů je základní tóninou P. psychy. "Tvář L. je na prvý pohled tvá-
ří obřechého člověka:" J.Brandes; velmi pravda! skvostný odraz
neomýšlené pravdyaluvnosti fyziologiky! „Již tváří svou od-
rážel se L. ostře od svého okolí ": Soňa Kowalewska: současně
i to musí být pravdou! „Un sauvage plein de génie ": nazval
Voltaire Shakspe.;- „Lump plný genia " možno nazvat L. Canaille,
která je per naturae lusum velikostí ; gigant se zvířecím, při-
blíž. obličejem; vřavorející vulkán, nejvíce bažmo chrlicí /romi-
nísternec na zem: strašlivě sopící vulkán ubírá se rovinou, potá-
ce se při tom docela jako ořva - nechtěná komická to bylo! /;
bažmo, jímž křičují blesky. divem prošla řeka orla; divem nevy-
táhlo dosud, již když už se to stalo, vřška L. spočinu jeho k so-
bě, divem nevysušílo slunce dosud ten močál! L. jest asi nejsin-
gularnějším fenoménem spolubydlení bažna a blesků; analogické
zjevy podobného neobyčejného stýkání se extrémů: Březina, Chris-
tus: fundament onoho je úžasná antinužná měkkost citová, nad ní
však, v některých ohledech nejmočnější, nejsilnější poznání; fun-
dament Christův zdá se být synthesou Břez. měkkosti a lost. ordi-
nárnosti,- nad ním však nejhrdčí pocit vlastní božskosti, jaký
kdy v historii dosažen.- Ovšem mají pravé elevace Dost.ráz nemo-
ci, jsou vratké, protože v sebe nevěřící.. Lutně nabyla konečně
v L. vrchu nízkost: křesťanství. bažna vrchu, ale nezavládla :

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

všemožné ji heterogenní živly prováděly i dále ne pod ní, ale
všechno ní svůj opičí raj v to to infernálně rozrytém, rozbitém
šlorádu- nestvůře, která byl jen nosynthetický l'amas... Z po-
dobné lásky novy jde nic, co by nebylo vynalézací; zdá se, že každá
dělá mi právě takový osud, jakého třeba, aby byl v tomto světě co
nejvíce jako každá využít -; proto byl E. po celý život osudem
bit. Kdyby byl býval šťasten, byl by se z něho stal asi obyčej-
ný býžil, ochlasta a excentrik.-

L'amas, hluboce vnitřně nedisciplinovaný, neřád je po-
dobně jako Lost. Antonius Paulus; nebudiž sám zaměřen Camilius
Paulus, římský konzul: ten, o němž mluvím naprosto není říman,
a to však muž na výši modernosti stojící. Jsem, ale slovo Pa-
lacheho o Čechách: „darů a zárodků spasilých udělal jest Ekh
Sabasth“; darů rozumu, citu a vůle. Ale on neví, co s tím dě-
lat. Vše v něm, není více to nejloptí, děje se mimo něj; své
nejloptí stejně jako Lost., necení, normá; kde vybleskne z něho
něco vzácného, vskutku! on se to nemůže! je dosud intelektual-
ně nepřičetný. Jeho vlastnosti nejsou srostly, ba ani stmelony:
leží v něm na sobě jako sirky ve škatulce; zatřese-me-li jím,
šustí proto, chrstí, chrstí všechny vnitřnosti a kosti jako
ve Filipu II.; není organismus, jest jen námos; futrál, maga-
zín, soukorné pojmenování, abstraktum; místo co by měl být boch-
ník jest jen hromada tisíců drobtů. „Jen rendez - vous osobno-
sti, neosobnost“: Niet.. Pěkný exemplář „aus dem Lande der
Bildung“, kteréžto kázaní Zarathustrovo předpisuju mu jako je-
den z medikamentů. Je ohnivý svými částkami, ale jako celek

Opisy textů Ladislava Klímy.

lok 1914.

vlačný; nemá dosud zásud; projevům jeho schází tuhost, nedovede se zakousnout, - pokroky, jež nepopíratelně činí, daleko ještě nepostačí má vášně, nemá vášně, má myšlenky, nemá bytlenku, má energii, nemá energii." Chce pracovat na kulturních statech národa : "Mareš a je,, chtivý žítí bohatě", jak tentýž krásně a lidozvučně praví. Je pole úhorem ležící: dost klasů na něm se zrní, předešlého léta pádnými předky jeho zasetého a při sklizni rostoušeného, vzroste, ale jaká bude úroda? je armáda bez vojvůdce: co zmůže, třeba sebe lepší jest a čtnější? Co předešlým potřebuje, je vojvůdce: jednu, jednotlici vůli, vše organisující a k cíli vedoucí. Vše, co v něm jest, vzdychá po pánu, - ale ne po pánu, - jeť Antonius Papius venkoncem bezbožný ničemník. - Co činit? Na štěstí valde discitur ... Jinými! Ostatně "Siche je-der wie er 's treibet" Goet. Jon tolik, že jako Post.potřebuje A.P. především bití., "bejrychlejší kůň, který k dokonalosti do- nese, je utrpení," povídá angelus Silesius nebo Meister Eckhard. Den co den, půl roku, měl by A.P. být přidržčen, aby polykal andě- ličky, jako pokaři, kteří ve středověku byli takto trestáni, že při- dávali sádku do mouky. „Což pak nemám trápení i bez toho dost?" řeknete. Ale obvyklé, zvláště dnešní vysilující trampoty životní, jsou špatnou kobyloou na cestu k dokonalosti : vysušující a depra- vující duše berou jim sílu, by z poučení, jež skytají, profitova- li, - podobny kriminálům, česky sušárnám duší a těl, jež úplně na- hradily starou blahoslavenou pětadvacítku a běhání ulicí. Tak je to, tres ingenieurs monsieur, z něhož taky stane se ingénieur - hrom do toho! chtěl jsem napsat něco vtipného a napsal jsem tako-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

vou plochou hloupostí! Proč se jen, abstraktní, jako zeměvědi
převlek vyschlý a zeskolnělý svůtec, repetitivně pořád, kam ne-
půjdím? Ale ach taková byla lidé odjakživa! - co máme námáme
vlastně, jelikož se s toho raděšíme, a co námáme, máme, neboť
přání je pro moudrý ludibriositatem už cílem, už dosažení cíle,-
„účelem sebe.“ ... Odjakživa na př., „geniové činu“ vášnivě tro-
pili neplech v litteraturě, poesii - nejslavnější příklady :
Richelieu a Fritz, ale i Sulla, Caesar, Buonaparte, Bismarck,
Karl Hermann Wolf, jenž napsal: „Lichotím si, že mám episo-
vatský talent“, Christian de Wet,- ten co po vojně v Paříži
pečně, pravil: „Já nejsem Napoleon....“ . A neopak zas, „geni-
ové myšlenky“ s horlivostí ještě větší a slávou ještě menší dě-
lali pořád do politiky, tak Petrarca, Dante, Machiavelli, Bacon
V., Milton, Byron, Voltaire, Hugo a největší ze všech : Tomáš
Garick H. seřik, jenž „proniknuv v Konkretní Logice k samým me-
sím lidského ducha, dal se, aby doplnil myšlenku činem, na po-
litiku a rozvinul zde vítěznou, napoleonskou činnost, důstojnou,
mohutnou činnosti jeho filosofické. Rovněž pak mravní horeč,
rector manifik! Uspokojení nadošed ve fisiologii, kterou tolika
nesmrtelnými objevy a myšlenkami neobohatit, dal se na filosofii,
apoštolství monismu, pak na politiku,- národel ecce Dominus venit!
Morate coeli desuper! - a konečně stal se i bel-espritem! Když
dopsal své provolání do PŘ., aspoň 20 krát přečetl si duchaplné
antithesy: očista- nečistou, čestná místa - noční úmysly a prskav-
ku: „rozvěsit po novinách a vybilít na slunci veřejnosti“ . Po-
sléze, se zářícíma svýma psíma očima, hladě si kozí bradu :

Opisy textů. Ladislava Klímy.

Roč 1914.

pleš, zabručel: „Jaký to esprit! jaká obrazotvornost! Čtenec to pomyslí si čtenář i čtenářka docela: „Muš tento, kdyby chtěl, oslnil by svět ohnoustrojem ducha svého, on však pohrdá třípytnými větkami a troškami, může přisné vědy nedostojnými!“ - Ó rektore velkolepý, proč nezůstáváš věren manželce své: počestné vědě fyziologické, které daly tě vyučit, manželce ne sice krásné a trochu omezené, těžkopádné a koktavé, ale tobě věrné, tebe milující! Proč, Gluck jse plešatý, za nafintěnou běháš böhnu, která jen šakky z tebe si tropí a šakken tebe v očích všech lidí činí! Ó proč je ti činnost tvá odborná odporná? A proč aspoň nezůstáváš při fysiofilosofii své, lépe: mudrající fysiologii, zkat nemožno jít tobě, sakořenčlámu, lety vyndat? Tvé spisy fysiofilosofické zkrátka jsou zájisté světa: je v nich to nejvyšší a nejoblíbení, jádro světa a Pratajemství, t.j. nic. Hluboké pak jsou, jako když kočka vychčije se na záhon. Lich jejich švarný jest a rávissantní, - jako čira do práce. - Jako prý styl všech velkých spisovatelů objektivní jest a neosobní, tak i styl tvůj jest naprosto nepersonální, o nějaké personnalité vůbec nesvědčící. - A kam se to řítíš, velkolepý muži, jenž proslul jsi mravy svými korraktními neporušenými imposantními, že na stará kolena ci oložný z tebe stává se záložník; Ty, a jst! důkazem jsi živoucím, jak lživé je tvrzení některých nemravníků, že jen chudí duchem liší mravů bezúhoňných,

Portrait jeho jsem neviděl; ale počlo toho, jak si jej představuju, nemá-li, měl by mít pleš, kosi bradu a oči jako náš Vorech. - Podotknete snad, jak můžete mluvit o jeho spisech, když fysiolog. vůbec filosof. téměř jste nečet? Mon cousin, co bopceš? Lutno-li ke konstátování: toto jest hovno, - aby je člověk celé rozštourel a analysoval. Postačí jeho kousek vidět, ba jen čítit! „efracto damus sacramento, crede semper et memento: tantum esse sub fragmento, quantum toto tegitur / Landa Sion. Seti Thom eq. / - Ostatně už z toho, že se jmenuje Mareš, následuje, že je to Lumparhund; už i když jsem byl chlapec bylo mně k bliti, když jsem to jméno slyšel: tak daleko musí

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

lidmi jedničku z mravného chování zasluhujícími býti mohou! smra-
de professorská! Dostí žertu! všechna trpělivost přestává, kdo vi-
vím podobné korektně namalované nuly, bagáže to nečestnější, než
nečest samá! Náložejí do téže kategorie, kam sorta školáků, nej-
mravnější vždy ve třídě - škola a občanský život, známký z mra-
vů a občanská bezúhonnost: tatáž blbá morální, otrocká fáze!

„Il y a a parier, que toute idée publique, toute convention
recue, est une sottise, car elle a convenu au plus grand nombre“
Chamfort, - což je bezmála už nejzločinnější věta, která kdy by-
la napsána, afor. z mého spisu: „Vše, co lidem platí za čestné,
je nečestné, vše co za nečestné, je čestné“ Mareš náloží, z
hloubi vzato, tam, kam Don Oktavio Grabbeho: přibližně: Leporello
/ informuje o D.Okt.svého pána/! Je to hezký pán s jemnými mravy,
bezúhonné minulosti, vždy pěkně oblečen - Don Juan / vskočí do
řeči / „,,td! G/obet nic anstoss, dobře konversuje, dobře tančí,
dobře jezdí, čerpuje obstojně a dokonce snad píše i orthografic-
ky! Podobným padouchům vehnat kort mezi žebra - to nazývám nej-
krásnějším ukrácejím chvíle!“ Kdo má v sobě statečnost, má
vždy více vražd na svědomí, kdo má ducha, je vždy „padouch“,
v kom je kus genia, toho život jest jediná výtky - a hanyhodnost,-
dost velká zásluha. Že takový vůbec žije „*ina der schlechten*
Gesellschaft dieser Welt“ : Schopenh., - kdo zde vyčítá či haní,
je blbý dobytek, všechny občanské ctnosti je jen to, co se do-
bytku tomu líbí, tedy něco dobytčího, v pojmu genie leží už, že
každé jeho hnutí musí se stádu nelíbit, - v Marešovi nenašel jsem
ani věu, kterou by nemohl rychle podepsat každý vzdělaný šosák,

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

svině prasečí! taková vtělená ordinairnost chce restaurovat dnes národ! Proklamace v PŘ. je něco horšího než casus Šviha. Špatnost tohoto spočívala 1./v penězolačnosti, t.j. nízkosti, 2./ v ukrutném nedostatku ušlechtilého svědomí, jež ukazuje zdánlivě jeho jednání,- co cítil neví nikdo; ale proti tomu padá mohutně na druhou mísku váhy odvaha, samostatnost etc., jež nutny byly k jednání u vůdce velké strany tak exorbitantnímu; mimo to má vše ráz romantičnosti, nebezpečnosti, monstrosnosti, krátce svůdné neobyčejnosti, jaká volnějši, nemorální duši vždy dráždí,- mně je ten chlap celkem teď sympathický. Ale výpotek Marošův je hřích, Wenig plesnivý hřích proti duchu Sv., „který se nikdy nedpouští“.

Naprosto nepřirozené a falešné myšlení, oděné, jako v šat z prken zrobených, ve sloh starých českých překladatelů Xenofonta a Lemosthena; směšné - a jak politicky chytré! hnidopýšství professorské: intelligenti / v jejich středu byl DOKTOR /- /,chytrí", „moudří" - „mravní" /; blbý, idealismus" : „český journalist a dosud vzorem nezištnosti" ; politické kretinství, před nímž nezachrání člověka ani prostudování 1000 sociologických knih, nemá-li v sobě žílu machiavelismu, napoleonismu, id est immoralismu,- en passant: scházela všem českým politikům vyjma poněkud Havlíčka - vesměs nedopečení moralisté! Havl., ent passant, byl jediná trochu sceleratní natura, t.j. předpoklad volného ducha a muže,- z důvodu toho nedám ~~zá~~ za českou litteraturu ani šesták, - vesměs způsobné dětičky, z nichž blil by i pes! Tedy : politické kretinství, nevidící směšnou dětin-
skot „očistovacích akcí", jejich a priori marnost a škodlivost: národ hnije -jaké mohutné síly z vnějšku bylo by zapotřebí, aby

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

process ten byl zaražení - anebo musí se vyhnít, nemoc musí se vybouřit, má být jejímu léčebnému processu napomoženo, má být - ať si to zní sebehrozněji v očích politického kretina, korupce podporována! ale náš fysiolog chce nemoc léčit od tranování jejích symptomů, t.j. medikamentů přírody: nastuzení zaražením rýmy. Etc.

Ěmolek z prdele statného drvoštěpa větší má cenu, než celá dnešní česká intelligence: tato hlavní příčina dnešní české hnuloby, - vše, co povstalo po „idyllickém“ ,ve skutečnosti však heroickém patriotismu českorenaisančním je dekadence! Proti dokonce posledním slovům Marešovy řeči při instalaci, nebo co to bylo za sajrajt, je čin Švihův malinkým jako „Petřín proti Himalajím“. Kdybych vždy v červnu ,ve výročí dne, kdy P. Adolf Gottwald zaplatil mně po dlouhém upomínání tři kor. z dluhu svého, veřejně mu za to děkoval, je-mu připíjel za to, jej velebil, - vše vážně! co by si kdo pomyslíl? že jsem buď blázen, nebo příšerný, nemyslitelný pes. Ale amen, amen, pravím tobě! děkovat Rakousku za pražský vysoký blbčinec je psovství ještě stokrát horší.. Člověk má při myšlence, že v národu českém něco takového je možno, illusi, že musí se mu v ten moment od myšlenky té bleskurychlou infekcí mozek metamorfosovat v hovno. „Obvyklá zdvořilostní forma vůči panovníku“ .. Panovník kopl by takové psy nejraději do zubů, kdyby - - „Všichni rektori tak činili“. Jen pro nejordinárnější zboží je to omluvou - ; kdyby nebyl M. psi hovno, nýbrž jen pes, zřekl by se, - jsa mužem mravních zásad, ne machiavellistou a jesuitou -, raději - ne svého

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

e. k. kantorství, ale božího trunu, než aby pohnování to přinesli „Vyplynule by nám z toho pohnování monarchy realní škoda“ : Být ne lokajem, ale lokajskou livřejí, ne psom, ale pokorně se vrtícím psím ocasem, být národem - smradem, není ovšem realní škoda. Toto prádlo mělo by být vybileno na slunci veřejnosti! Inos se to ovšem, díky „úpadku radikálního“, téměř už vůbec neděje; ovšem slunce nevytáhne z kořile tlustou vrstvu hovna..., takové prádlo, nejlépe hned spálit jako šaty postříknuté čingou americkou, - kdyby Češi nebyli národ - činga, nežila by ta sus scrofa magnifica déle než 24 hodin! Národ - činga musí se každou urážkou cítit zalichocený; směle mohl mu navrhnout svůj furismus. Nepochází to od „furie“, ale od „fur“. Furismus je hlavní náš prostředek ku povznesení blahobyti českého národa: je to učení, že národ x.y. má se pomocí patřičné výchovy, hl. dětí už, zorganizovat k velkostylovému kradení a loupení po celé zemi, zorganizovat se v gigantickou bandu brigantůskou. „Létinství, potrhlost, blbost!“ zvolá už teď kdo jaký blbý dřevák. Messieurs, opatrněji! kdybyste mohli zout svoji hloupost jako dřevák, pak - inu pak předně obul by se do ní mamut. Za druhé pochopili byste, že loupení jest jediný prapřírodní způsob domáhání se věci, a spolu - extremy! - sublimně sociální /annexe výboje, válečná kořist .. /, že jen v ubohém středu mezi obojím: občanském životě, perrhoreskováno je morálkou otroků; že právě zde však jeví se v nejsvůdnější, nejušlechtilejší podobě: postaví se loupečník velkolepě proti celé lidské společnosti, a co více, i proti svým mocným podzemním, příšerným instinktům...; že je nejriskantnějším, nejstateč-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

nějším, - vojna na vlastní pěst! nejnešťastnějším, nejtěžším, nej-
volnějším, - ergo nejčestnějším lidským povoláním, lépe jediným
čestným, přímým, mužným vyděláváním peněz: čemu se říká „vydělá-
vání“ jich, jest jejich vyšetráním, vyplacením, vyčechrováním
nebo volím vydrčením. Za třetí pochopili byste říkání Senecovo:
„quam multa fieri non posse, priusquam sint facta, indicantur!“
tjeba „tarde magna proveniunt“: idem; že každá nová, smělá, ge-
nialní myšlenka musí se lidstvu zdát co ipso smůšným bláznovstvím,
vždyť i Kojz rnik, nožíčky Galvaniho, drát Franklinův, knis Jemne-
rův, pára Stefensonova a pod. ubohosti zdály se být šílenstvím
tomu věčně nenapravitelnému dobytku. Za čtvrté, že furismus není
v podstatě. fakticky ničím zcela novým: b. lo a jest docet v. hradně
loupečnických klanů, - nemluví o Římcích, Židech, Černogorecích -;
originalní jsou pouze ně adaptace idey té moderního poměrem, náš
system podrobností, který obován v tajnosti. Za páté, že předpo-
klady Čechův nescházejí: co čech, to slověj, říkají, b. du i
francouzi. Za šesté že národ ve furismu vyspělý stal by se nut-
ně páncem světa, - udusil by každé vzpírání a protest kromedani
zlata: osmimilionová brigantská banda, víte co to znamená? co zmoh-
ly ku př. italské bandy o několika desítkách členů? jen 3, 4 spik-
lenci, maffisté, nihilisté? furismus, system to ekonomický, tvoří
překný pendant a komplement k mému sesovolismu, systemu to politic-
kému, absolutně neodolatelnému: učení, že všechny osoby i korpo-
race národu x. y. v cestě stojící, mají být v ohromných, neslý-
chaných dosud rozměrech, zabíjeni. „Komplement“: neboť třeba
pravdu má arabské přísloví: „těžší je zrno olova než skála

Opisy textů Ladislava Ašmayera.

Rok 1914.

zlata, " - zlato není přece jen zcela k zachování ! Neprve, kde jde obě sverně ruku v ruce, rozstupuje se vše před národem, - zlato z toho může pochopit, může jen všude vysledovat moderní sociologický kretin! - Co příležitostí všude, všude k loupení ! - jak jich lidé používají? truchlí, otáčejí tak na př. za svého pobytu v Landecku jezdivý denně do Engadenu obrovské otevřené vozy na způsob letních tramwayových vozíků, plné lidí ze všech pronárodů světa; z mnohých peníze na dálku smrděly; silnice vroubená byla všude ohromnými balvany a překrásnými skalními útesy; kdyby ta lůza ve voze náhle za jedním z nich usřela ústí jen dvou puček, zaslechla : „ruce vzhůru " ! pak třetí pán, jenž by elegantně se skály seskočil, se smoknutým kloboukem k vozu přistoupil a vyprázdnil kapsy půjčení prstů, k řadě atd. závořile poprosil, zcela jistě nebyl by oslyšen.. Ó to ječení dámi silnice pustá je tam, z Landecku k nejbližší vesnici, tomu tenkrát zcela vyhořelé, Prutnu / shořely jistě jen proto, aby k vesnici na temné holičské zbrojích : „Don Hüchsten zum Schutz, don Leuer zum Prutz, přidán být mohl třetí rým: nechali jsme vyhořet Prutz / jsou z hodiny, jen jedné krůma uprostřed; pár kroků od silnice lesy, nedaleko železniční zastávky: jak snadný byl by útěk následující ráno mohl by být celý trojlístek v Čechách, Francii, Turecku, - až je někde vypátrán a nikdy se tam ne nepříhodilo, nikdy! Jako hukáty, zbůdnarova do moře jeden po druhém padající, mizely do Engadenu všichni ti milionáři, lordi i princové, aniž užitek jakýkoliv přinesli... Krvavé ronil jsem slzy, že nemám dva chlapy k ruce.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Řek 1914.

Ô canaille ! ... to polí lačí ve světě nevzdělaných! „L'agriculture manque de bras“, jak uvádí Flaubert ve svém skvostném a dekadentním „Le Dictionnaire des idées reçues“... Tobě by ovšem bylo chvilou lázu postřílet; na každý způsob! namožu píec jen upřít, že nekráčíš je něco špinavého, - to třeba smít kvůli něco maličkého - vražda dá jí však nás grandiosity. Převod špatnosti je v tom, že člověk chce mít věci lacino, zadarmo: ne, vše nutno kupovat! mně však jsou k smrti motivné konvenční zlaté, niklové peníze, já uznávám jen minci olověnou a ocelovou, jako spartané... A psk ty čámy t m! ty byly jině modifik než ta čing kantská! byly ještě víc modifik než jejich diaranty. I odpřec neprofili nepohrdl by zamrďaním si na jejich teplých dosud mošníchách... Nebo když b. svíjely se v agonii. Ale nemyslete si, že Vás chci tím vnadit, byste mně byl v podobném podniku nápomocen! já potřebuju jiné chlapy!... a -co teď psát? co přilopit na tomto passus? ... Na mou duši, navím, uvázl jsem na mšlčině Co ? mohl bych si co s dobrým svědomím shodčit, pojednav již jakž takž o svých pěti thomatech; ale chce se mně, vi inortiac uzeměnu ještě chvíli radovat. Je mi narhoticky, líně... V černém okně září Scindos, - sufie jako na pastičku jedné lady v kagadéinu.. Scircios je Sirius, Velký Pes, ale nemyslete si, že modifik Mareš.. Sejrejos půvabné slovíčko, co? hrusná řeč, ta řečtina, kterou hrusný olej: Goethe, nazval „histrovským dílem lidského ducha“, ačkoliv řecky neznal, třeba se ve Wertheru chlubil, že čte Homera v originale... Kaj nýkaj hellonikaj kaj hěssaj barbarikoj syngrafontaj. - Mocně září do pokoje ušlechtilý římský Sirius, fosforovou září, -vzduch prosycen

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

fosforovým č oudem.. Teď octl se v malinké čočce okenního skla a zatřpytil se skoro tak jasně, jako Venuše... Nic platno, žena je víc, než muž.. Sirius je manžel Domnice, ze všech hvězd jí vyvolený; nejen zdánlivě pro nás, ve skutečnosti jest její choť! - jen zdání je reální.. Sirius mirakulosa hvězda nepochopitelně prý, že ji vůbec vidíme! metafysická hvězda, která jednou ještě těžce zasáhne v osudy lidstva! démonický Caesar nebeské armády: optické mlhoviny, v jejímž středu, pohybující se plíseň, vegetujeme! .. Rád bych dál o něm, ale umínil jsem si držet se jen pěti temat. A tak vrátím se zase k své osobě. A sice budu vypravovat historii památného, cholupieského dne "1. října 1910. Neboť musím tyto dny stále naň myslit, chci válet se ve večerních červánkách upoínků a epismu, této domaině žvástu a jeho praotce a arcimistra 4omora. - Nuže : koncem září 1910 dokončil jsem se zdarem, aspoň zdánlivým, vše, co mne po 1 1/2 roku zaměstnávalo. Skončena vztekla neličská zápolení, všechna pensa oddělena; jako uzavřený účet ležel za mnou celý minulý život, na prahu nového jsem stál. Tenkrát měl jsem vytvořenu theorii, že dosavadní život můj rozpadá se na 4 vždy 3leté periody, ostře od sebe se liší. I ustanovil jsem, že chci mít oktonium páté takovým a takovým: určil jsem každému jeho roku i měsíci určitý a přesný obor činnosti, význam i ráz; „tak to musí být“ rozkázal jsem; „nebyla-li dosavadní oktonia čirým dílem mé vůle, teď tomu již tak nemí být!“ Smějete se? budiž Vám to přáno! Ale dočkáme se ještě zvláštních věcí, než je poslušnost několika mizerných let k rozkazům vůle, až suverainní vůle a vskutku hluboká psychologická introspekce doseďnou na trůn v lidské psyše, dosud dobytčí

Opisy textů Ladislava Klímy.

Řek 1914.

instinktivitou okkupovaný. Ovšem neobejdou se počátky všeho velkého bez chybných kroků, směšností a „bláznů“, vždyť neobejdou se bez toho ani pokusy o pěstování asijských rostlin na půdě naší. - Rozhodl jsem se, že vstřnutí do S. oktonia slavit budu 1./X., o 3. hod. odp., na posvátném místě, co nejsollaněji, s vlajkami prapory, se víření bubnů a řvaní fanfár. - O 1/2 3 jsem vyšel. Sotva ze vrat vykročím, spatřím hned před sebou hovno jako prase. Již vznášela se nad ním má levá noha...; mohl jsem je zcela dobře překročit, ale v náhlé demontaci, Bohem mi seslané, - nevím, jak se to stát mohlo! - šlápl jsem celou nohou do něho.. Vir prudem byl by se teď vrátil domů, na chvíli usedl, obul jiné, neinfluované : nepředpojaté boty, a dával dobrý pozor, aby podruhé do hovna toho nešlápl. Já však, tohoto ominis, ježž Bůh sám položil na cesty mé, ve zpyšňalosti své nedbaje, šel jsem dále, jakoby se docela nic nebylo stalo! - Octl jsem se v polích. Čarovný den! A obláčku na nejčistším azuru, ni věterku v teplém, hnilobně sladce vonném vzduchu, velcíké ticho na zemi i na nebi, na všem ona slavně, sladce melancholická, nevyslovitelná nálada jasného středního odpoledne říjnového, kdy mysticky mocně vane zase vzduchem dech Boha, nízko k zemi neviditelně se snesšího v tyto svaté, magické hodiny ...Ale končím, abyste to už konečně četli. Jelikož mne to amusovalo, napíšu Vám snad dokončení, dost ještě dlouhé, budete-li si přát. Tento dopis smíte uvěřit za 10 zl. honoráře. I nejhloupější dřevák neupře mu jistou interessantnost a „cenu pathologičnosti“. Sto škrtů dovolím, - Vy, rozšafný rádce, jenž máte mne pořád k tomu, abych si vydělá-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

val na živobytí docela upřímným psaním.,,Pósa, schválnost " Hu, messieurs, pak by byly posou a schválností fantasie, kterým se oddáváte při onanování..., hordo otroků! co jde nad vrozenou vám krotkost a způsobnost, nemůže být ovšem nic jiného než schválnost a pósa... - Odpusťte, že jsem se opozdil, byl jsem příliš zaměstnán a v chaotickém stavu. Korr. lístek jsem dostal; díky!... Co jste říkal ,,křížové cestě a kaluži " p. Van.? Doufám, že jste se zasmál a nezlobil. Peníze přišly. Pozdravuju p.Bittermanna! A Vám zdar při práci a poté klid a volnost přeje

v úctě oddaný

Ladislav Klíma

13., 14., 15./ IV. 1914

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

Dopis psaný výhradně perem na nelinkovaném papíře formátu
23 x 29 cm.

Velmi milý příteli!

Pokračovat ve feuilletonistickém projednávání onoho pa-
tera nebudu. Mělo to svůj čas; teď když tolik doby od něho minu-
lo, bylo by to křivou nepřírozeností. Nevadí: Vaše charakteristi-
ka a Karamazovi zasluhují samostatného a seriosního traktování;
s radostí prominete další explikaci furismu; nešlechtné by by-
lo bušit dál do onoho deplorabilního mrzáka, jehož dnešní prken-
né trojčení má původ snad v tom, že bylo několika soudnými lid-
mi ubožáku do hlavy nasazeno, že můžem velkého významu, - nesvě-
domitě, jako když 1 metrovému hrbáčku nařkluvá jeho kameradi, že
každá žena je hned do něho zamilována; nevím, co vidí na něm
ad ex. Chalupný, jehož věta bývá obsažnější a samostatnější, než
sáhodlouhé produkty toho pustého, typicky professorského mozku. -
Rozmýšlel jsem se mezi tematy zcela novými a dokončení „cho-
lueského dne“ s rozhodl cit povinnosti: dokončit načaté, - a ješ-
tě jiné důvody ... Doufám, že bude Vás to místy zajímat, třeba
jedná to stále protivně jen o mně. Je to kus skutečné psycholo-
gie člověka; pět šest mendaciorum poeticorum, nečetné adaptace
a přemístění, trochu kostumování a několik duchu celku odpovída-
jících výplní mezer ve vzpomínkách nefalšují podstatu věci. Dich-

Dopsav to vidím, že je jich víc: vnitřní pravdě to ovšem pořád
nevadí, ale kdo nechce přijít na štir s vnější, tomu radím, aby
nepsal romany, zvláště fantastické ne.

Opisy textů Ladislav Klímy.

rok 1914.

tung z části, zahrnout je to celé.-

Za čarovného odpoledne tedy spěchal jsem k místu slavného vjezdu, v dobré náladě. Dušič hřměl tehdy složený, „Český pochod“ : neobusitický, ogosolistní, proti němuž, jak jsem jej jednou slyšel, je nejmohutnější hudba chrastěním chlapčeské velkonoční řektačky proti řevu lva; průtrž hromů ... A dal jsem se na jih od „Dolů“, delšího to údolí, pustého, tajemného

Snad vlivem langoureuxního odpoledně hymnus brzo ztlchl a ustoupil místnímu snění... Má vigilie počaly v něm dřímát, a tak se stalo, že u lodičky, jehož majitelem je Mr. Václav Bláha, papaden jsem byl čtyřmi mými čerty, jménem: Důkladnost, Neomezenost, „Uminěnost“. Ještě - a - ještě - dál. Ihned jsem poznal, že věc je nadmíru vážná: jen čtvrt hodiny času a čtvrt hodiny cesty dlely me od doby a místa, kde a kdy bylo, - jak rozesadl, nutno slaviti introitus, - a se starými dábly na zádech nemohl jsem přece vkročit do nového okrouhla. S celou silou zabájel jsem boj.

Nebudu se o něj rozepisovat, nerozumí byste: lidstvo neví, co je Důkladnost, - že je se svým strašným bratrem „Ještě - a ještě - dál“ dítětem Neomezenosti, že oppositum Neomezenosti zove se hovažkost, že „Uminěnost je jiskra boží v člověku, podivně ovšem se třepetající... : stet pro raticne voluntas ... Má devíza krále králů : Suprema naturae lex Haec Voluntas. --

Když blížil jsem se k cíli: jistému skalnímu tesu, bylo

./.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

vítězství téměř mě; jen slabý oddíl nepřátelský klad ještě odpor. Tu spatřím asi 150 kroků stranou od lesa několik lidí, nevím co na zemi tropických... Na něco takového nebyl jsem připraven: dříve nikdy téměř neviděl jsem v místech těch člověka.. Silná rozladěnost, z toho vzniklá, zavinila, že docházel jsem k útesu, nezvítěziv do sud..

Dále jít bylo nemožno. I kráčel jsem pomalu zas nazpět, asi 50 kroků a zase skoro ke skále a zase nazpět, stále prudce bojuje. Ale vědomí nepatřičnosti a směšnosti toho, spěch, lidé opodál: vše to činilo bojování mé nervosním a špatným.. Lidé nechali své práce a čuměli na mne; to koncentrovanost mou příliš nezvýšilo. Situace stávala se nesnesitelnou, myšlení chaosem z mlh..

A tu ,v zoufalém napjetí sil, zvítězil jsem jistým zmetkovitým vítězstvím, spočívajícím hlavně v křečovitém namluvení si, že bylo zvítězeno. Čelo měl jsem spocené, všechny údy ducha se chvěly, ale břemeno přece jen spadlo mně se zad..

Vir, prudens byl by teď místa tato opustil a vrátil se k nim za půl hodiny, až duch zas ozdraví a lidé snad odejdou. Ale rozkaz zněl, že vjezd musí být odbýván o 3. hodině, - a ta právě byla. - Bez meškání zamířil jsem ke skále, - stanul jsem pod ní, mávl rukou. - Jak jsem introitus dále slavil, neřeknu. Příliš příšerné zdálo by se to Vám, lidičkám.

V této náladě a v těchto okolnostech dopadlo to co nejhůře. Bohové se chechtali. A já sám, když čtvrt hodiny později na slavnost tu jsem myslál, dostal jsem z toho hned v jistém lomu

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

mladé: čtyři hezká jehňata. Tři z nich žijí dosud, mravně a v bázni boží, a vzkazují Vás pozdravovat.

Pět minut trval introitus a jeho dozvuky... Po dobu tu chodil jsem ponejvíce, jako dříve před skalou, teď pod ní jsem tam sem tam., „Mladej pane - - - me - - - ba - - -“ zaslechl jsem, kronikářsky věrně referuje, volat jednu z žen.. Půda pálila tak pod nohama, že podešve mé zuhelnatěly... Ocen, synu, otevřenost mou! „Není to méhancetě a zločin, jejichž vyznání je nejtěžší, cé est ~~si~~ le ridicule“, povídá Rousseau, vyznav se, že největší tužbou jeho je dostávat od ženských na prdeli oseli ..

Nejhorší věcí na vjezdu tom bylo, že jeho existence byla problematická: že v nejistotě jsem byl, odbyl-li se vskutku, - jsem-li již v 5. či dosud 4. osmiletí. Trápilo mne to už pod skalou, ale namluviv si, ve vzácné u mne, jen největší nouzi vzbuzené, všechny prapory zahazující lhostejností, že se věc zdařila, opustil jsem místo neslavné slavnosti.-

Ale poté posedla mne nejistota ta plnou silou. Co činit? .. Co jiného, než pro všechno vjezd opakovat, abych věděl, kde vlastně jsem! I udělal jsem do 5. oktonnia podruhé skok.. Ale v takovém stavu byl duch můj, že i teď byl jsem v nejistotě, skočil-li jsem dobře. I slavil jsem vtrhnutí po třetí - po čtvrté - po páté. A tu konečně dosáhl jsem v tomto bodě uspokojení; stále jsem v 5. své periodě, o tom nebylo už pochybnosti!

Co dále? Dle dispozic měl jsem začít hned s „novou praxí“, na niž jsem se nesmírně těšil: strašně svůdná je novost člověku, který dlouho a dlouho musil se jen a jen přebírat starou

až odporou větších, chodit stále v jednom smrtelně nučném kruhu. Ale během všeho toho hrozného přemítání nahromadilo se zde více pochybností, škrupulí, otázek, vyžadujících kategoričky a ihned vyřízení. Tak: slaven byl introitus hned pod skalou, fakticky, či teprve po páté? nevěští jeho pokračování, že celé oktagonium ne- bude na nic stát? ano „zmotkovité vítězství“ nad posledními rapachem - bylo skutečně vítězstvím? A ještě asi 2 věci. A tak byl jsem hned na počátku osmiletí přece jen nucen práť špinavé prádlo mrtvého dřívějšíku, - špatné auspiciu! ...

Nyní bojuji jsem s ďábly svými s úsilím ne velkým; přec to , nespěchaje a nejse okolnostmi pressován, brzo jsem jich pár odpravil. Pak šlo to vleklěji a stále hůř.. Nezvyklá mě a náhlá únava, omrzelost a lhostejnost se mně zmocňovaly. Vigilie mě usnuly zas, a tak, dřív/ než odbyl jsem staré, osedlal mě několik nových ďáblíků. Jen příklad, jak ta havěď vypadá: byla modroselenská vlnka, kterou jsem před 1/4 hodinou na jesírku viděl, a která jen matně a již téměř zapomenutý dojem ve mně vzbudila, - byla o něco více modrá než zelená či naopak?/ cíl zde: vyvolat v sobě tak intenzivní vzpomínku onoho dojmu, aby otázka barevného odstínu byla jím už vlastně slastně rozhodnuta .. /nebo

Вопросы и ответы, касающиеся жизни и деятельности правды и справедливости

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

krok, který jsem hned při východu a vrac přes strouhu učinil : byl-
soudě jen olo positu, který jsem v nohách měl, 90 cm či 100 - ? -
Bůh a svědomí, polevičím vědomím nespokojení duch musí znát od-
pověď i na takovéto otázky.

Bez energie, trapně, pindivě s čerty svými stále zápo-
le došel jsem ve 3/4 4 k Chelupicům. Byl kategorický rozkaz, že
pájdí tam dnes do hospody ; méně přísný, že ještě před 4. hodinou.
Náleží k mým vlastnostem, že jsem-li osedlán myšlením, jaké mne
právě zaměstnávalo, naměním, leda v případě krajní nutnosti, zevní
svoji situaci, dokud nejsem vítězem. Ale tak abnormní byla tentokrát
moje lassitude, že bez nutnosti, bez tělesné únavy, bez chuti k
pití, jedině z omrzelosti nad dosavadním stavem, zamířil jsem k
hospodě ihned.

Vstoupiv nad touto zpovědí sebou, pitomý, ne-
šťastný, se sedmi ač čerty na zádech vstoupil jsem do ní, nepřetr-
žitě při tom tuž- zběsile zápasce.

2. akt.

Se sepsáním 1. ho nejsem spokojen. Příliš suché; příliš
málo čtenáři porozumitelné ; a příliš špatné světlo na zdravý můj
rozum vrhající, protože fakta blíže nevysvětlující. Ale toto po-
slední nestalo se zcela bez úmyslu: mám tolik zdravého rozumu,
rozumu vůbec a vážnosti, že mohu si dopřát zlomyslný a škádlivý
luxus, vystavit všechny své nerozumnosti a buffonství na odív,
aniž riskuju, že budu lidmi, ať chytrými, ať hloupými, za blázna

./.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

a šaška považován; chci-li, jedinou rozumnou větou dovedu anullovat 100 bláznivých, jediným pohybem a pohledem 100 pitvorných svých skoků. Ale hlavní chybou bylo, že nebyl jsem ani dosti stručným, abych nebyl suchý, ani dosti obširný, abych byl porozumitelný; prašivé kompromisy! Kdybych byl 1. akt kondensoval asi ve 20 polo-aforismů, ubylo by mu už málo na porozumitelnosti, přibylo mnoho na suggestivnosti; ale když já chtěl být epickým! Kdybych však byl měl býti vskutku epickým a srozumitelným, byl bych musil být 5 krát obširnějším: ale kdy já zas mám aversi k obširnosti, já, jenž trpím všude aforistickou maníí, jenž chtěl bych pořád napsat román jen v sentencích, - ale když ono to nejde! Nejprotivnějším stylisty jsou mi Tacitus a jeho nohsled Müller.. Pravdu napsal mně kdysi Chalupný, „že se mu zdá, že novellistou nejsem..“ - Teď budu obširnější, a leccos v 1. aktě nejasného později snad objasním. - -

Cholupice je malá dědina, tichá a záhadná; kdo neviděl ji v jistých dobách ročních a denních neviděl nic. Dvě hospody jsou tam: západní je zcela všední a nízká: nikdy neměl jsem tam zvláštních myšlenek a nálad. Druhá je magická; leží na jižní straně návsi, u rybníka. Do té jsem vstoupil.

Octl jsem se hned ve velkém lokálu, patrně cholupické dupárně. Mimo mne byl tam jen stůl a 3 židle, nahá kurva na jedné, lov na tigry na druhé zdi / ? / ; dále velká hromada žitného zrní uprostřed, 4 koťátka, 4 holé stěny a chladno; v tuto saisonu sedělo se tam už leda o musikách; jindy pilo se v sousední kuchyni. Usedl jsem proti malému oknu. Stavení jako po vymření; hluboké

Opisy textů Ladislava Klímy.

Kol 1914.

ticho, v hospodě tajemněji, čarodějněji působící než kde jinde...
Ještě než začal jsem se zlobit, že mně nenesou pivo, přišel
lid jako šotek z pohádky a přinesl je. Odešel zas a ticho nakle-
tého zánku zavládlo znovu.

Mě jsem v úmyslu pokračovat ihned ve své přičerné práci;
ale myšlenky se rozběhly a já je nechci, slabobřsky, třeba jsem vě-
děl, že jím to k zotavení nutno. Již v prvních minutách nastalo znač-
né osvícení: vír myšlení změnil se ve zdravý proud, křec v pravi-
delné kontrakce svalové.. Vedle přerušení reflexe hlavní příčinou
toho bylo, že jsem teď - seděl, vlastně pololežel. Něco po 1 ho-
dině oděti, a nejví-li se nejmenší známky únavy tělesné, dosta-
vují se téměř vždy jistá monotonnost a relativní otupělost ducha;
rovněž, a v míře ještě větší, po delším sezení nebo leženi; časté
však střídání oběho působí se nejprospěšněji a nemožno je však du-
ševním ochromením dosti čoporučit! Hned, jak mysl chodcova začíná
střílet prvotní svou svůle, hned si lehne a zapálit dýknu osvě-
ží se skoro ihned a jakmile svůle tato se menší, okamžitě zas
vzkročí! Tímto způsobem může člověk po celý skoro den udržet si
nerostnou téměř čerstvost ducha, ovšem, je-li duševně zdrav a
necházi-li zde jiné příznivé podmínky.

Zrak a myšlenky sem tam se třepotaly... Roztomile hrála
si koťátka kol hromady žita. Hrudní a zadní hemisféry nahé kur-
vy kulaté byly a mocné jako koule obléhací artilerie.. Úchvatně
letěl vzduchem, jako fotbalový míč, černý št, udeřený tlapou
ohromného tigra, místo jeho na hřbetě koně teď zaujvího, - a mé
srdece jávalo při tomto pohledu. A vyplula vzpomínka: asi 9letý byl

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

Jsem ve svěřinci! odporný monaščinista rýpal železnou tyčí do tigra, jsem strašně zuřil; ten orangutang v hadrech se chochtal ...; já, když jsem strašně pobouřen a vrtekupln odcházel, opakoval jsem si vícekrát vášnivým šeptem: „nic si z toho nedělej, můj análiku sloty“, však přijde doba, kdy ti toho prašivce hodím na popas!“ - Co jsem si při slovech těch myslel? Počlivě analyzuje tehdejší svou myšlenku přicházím k nespornému resultatu: já tenkrát, třeba temně a neuvědoměně, nepochyboval jsem, že jsem všemohoucí, že jsem Bůh, že přítomný můj duaný sen nic neznamená, že král zůstane králem, třeba se mu v noci zdá, že je ptáček ... / tím ptáčkem je ovšem po dobu tu ve skutečnosti /. Dase, a jakého číva musí být pravý egosolista! ... - Ale nevím, byl-li ten tigří obráz v Chol. valuthu - napřecela-li jej tam snad fantasie má z jiného hostince: snad nebyl příčinou vzpomínky mé na svěřince, nýbrž naopak tato to byla, jež během let ve mně vyvolala illusi, že byl tam obráz, jež jsem viděl jsem kdosi jinác.-

A pak hleděl jsem na rybník na stáj velkostatku, - namáhau-li se v okénkách jeho růžové a modré skvrny. Před dvěma totič lety ubíral jsem se v podvečer, jako každodenně, širými, všesam nejvíce porostlými laďy poblíže Cholupie ... V hlubokém samyčloní hledím k zemi, - náhle spatřím něk olik kroků před sebou 3 dámy, - jakoby ze země se vynořivší. Dvě byly velmi hezké; jednu z nich měla růžovou blouzu, krásné výmě a kol 20 let; druhá sotva 30, modrou bluzu a výmě nevím jaké. Třetí dáma bylo asi 11 let. Byla však ještě snad hezčí, než ostatní a vyrážela až omamné pohlavní výpary. Přechly těsně mimo mne, usmívajíc se

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

milostně..V místech těch,zpravidla liduprázdných, vídal jsem leda ovčata, prasata - a jednoho náčenníka s neobyčejně zajímavou,brigantskou tváří, kol. 7. hod. denně z fabriky do vesnice své se vracejícího, - a teď najednou! ...Za nedlouho jsem se za nimi ohledl, - zmizely už, trochu podivně brzo na té holé rovině..Často pak myšlenky mé k nim zalétaly, - snad proto hlavně, že v pochybnostech jsem byl, nebyl-li to fantom-- Ale to sotva .. Skutečné fantomy, ať! mstí se, že kladu jejich metafysické výši na roven tuto plesnivou realitu, nedignují mne, aby se mi ukázali! ... Byla to asi choť nájemce nebo ředitele cholupického velkostádku se svou dceruškou a sestřičkou, o jejichž existenci jsem později zvěděl.

A modré a růžové skvrny se v kravině nezjevovaly, ač „magii vůle, jež prostorem sálá“ : Bř. ,zaklínal jsem tyto kvítky, by vykvetly pod mým pohledem; ach příliš studené to slunce!... Nejslavnostněji spočinula na vymřelé zemi vlhká záře teskného slunce, nejnarkotičtěji zpívalo teď ticho : nejmočněji vanul v těchto chvílích přírodou dech Boha, nejnižěji teď nad zemí nakloněného a po ní se slzami lásky náruč rozpínajícího...Nhanuté hleděly na ostré své obrazy ve vodě velké stromy, jako zakletí obří rybník obstupující, - jako sny mrtvých...Ano, neboť celá ta příroda nic není jiného, než posmrtné sny zemřelých lidí; ale lidský život jest jen zas posmrtným snem věcí těch - nebo čehosi jiného: Vše jest jedno... - Pravda : dost chomoutů klátilo se chvílemi po „vymřelé zemi“, husy na rybníce rušily „zrcadlení v hloubce posmrtních snů lidských, na něž šplhali otrhaní kluci; vrabci, dnes čert ví proč v jednom kusu se rvoucí, vrískali jako hyste-

Opisy textů Ladislava Klímy.

rické paničky, pohůnek jakýsi zpíval odněkud znovu a znovu: „Lístečku zástavní - “ Ale to vše byly jen mizerné empirické zdánlivosti, pouhé „ideality“ : de facto byli klátící se chomouti mrtvými obyvateli zakleté dědiny, mocného čaroděje mocí k chůzi galvanisování; husy labutě i jezera zakletého zámku, kluci gnómy a koboldy zámecké zahrady; křik vrbbců zněl tak podivně, posvátně dunivě jako z nitra chrámu; a pohůnek učinil píseň svou pro vždy svatou. -

A náhle stál jsem magií vzpomínky, zdroje to snad a příčiny vši poesie a krásy, v jednom řádném odpolední roku minulého, kdy „Boží praxe“ rozvíjela se poprvé z poupěte v květ a kdy ještě sladké sestřičky ubytovaly se v mé duši ... A putoval jsem listopadem a prosincem Sebeobětí přes zimu „oddechu“ do jara kruté disciplíny, kdy nepochyboval jsem ani, že koncem června dosáhnou cíle cílů, za což jsem byl o solstitiu grandiosně poražen... A vzpomínání zastavilo se na chvíli u dryad, které jsem právě tenkrát kouzly v noci vyvolával, by se mnou břímě očekávaného vítězství, na něž už i hymnu jsem si složil, nesly.. A přeletly do 1900, kdy v šumavském Eisenštejně rovněž jsem o sv - janské noci nymfy volal, - kdy jsem ve skalách Falkenstejna jeskyni Montesinovu / D. quix. / hledal, - a fantom Buonaparteho ve fantomatické zřícenině uprostřed pralesa:.. ; jak jsem tam co večer v „Bärenlochu“ nahý do sněhu lehal - -. A na celé této pouti obléтали hlavu mou černí motýlové příšerných, sladkých melodí ouvertury k „Rajmondu“, - jméno skladatele nemohu si teď připamatovat...

Nezdařilo se mně dosud vysondovat, proč jedna z jejích passází, nepředstížitelně langoureuxní, budí ve mně vždy, i tenkrát, tajemně vzpomínku na grandiosní krajinu Hor Engadnu, jihozápadně od zakletého městečka Zernetzu... Kráčel jsem tudy za jas-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

ného, červencového, stárnoucího odpoledne po lidupusté silnici, pár set kroků nad Innem. Nikdy neviděl jsem sladší pusto, slavnější mrtvo, zářnější klid. Nálada podobná jako dnes: slunce již pokleslé chlad výšin, průzračný, nahnutý vzduch, jaký bývá v Čechách jen na podzim, smrtelně ztrnulé hory v rubáších na ztrnulém azzuru - .. vše to dávalo kraji náladu jesenní... Takrát to bylo, když viděl jsem onu lady se safírem; třikrát za odpoledne, předhoniv pokaždé, náhodou, její kočar. Andělíček; ale při tom hrdý, - ale zároveň tak roztomilý, jak každá vesnická Madlenka; řící jí: „pojď si hrát na honěnou“, byla by radostně poskočila s výkřikem: jo! jo! jo! Velké stkvoucí čelo - slunce; zlatově se třpytící vlasy - sluneční corona; oči, - předpolední zářijová obloha, - a čistší, zářnější nad řečený safír. Štíhlá, ale plně vyvinutá nadcrka a mandička; mistrně napínaloto čisté serafinčátko přes ni sukénky, když jednou v kočare stála, svou dětskou ručičkou, jak tenkrát modou bylo, - ale čert ví proč v té pustině... Provázel ji pán s anglicky skopčím obličejem; volal jí „Nella“ ..Ale černý mrak obestíral ji: předurčený k nějakému ohyzdnému, špinavému osudu, nejspíš k věčné souloži s hnusnou ropuchou a vrhání zmetků, jí nedůstojných.. Ó dívenco! lépe by bylo pro tebe bývalo, kdyby tenkrát v Engadnu azzurná duše tvá byla vylétla, modrý ptáček, z růžové klece křehkého tvého masíčka! ... Ještě dražší kamen jsi měla než ten safír, hvězdičko, diamanty- - .Taková lady je vůbec užitečný pták: „V zimě oškubáme /tvoje bílé peří/ a ty nám dáš taky pečení k večeři. Hola hoj hoj hoj - haj haj haj!“ Taký jste zpívali tuto ultrazhovačlou písničku z čítanky? ...Zvlášť

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

ni, že já, immoralista comme il faut vyměním si ihned totalně
roli s vysoce morálním lidstvem, kde jedná se o „zvířata“: "Neset-
kal jsem se dosud s člověkem, který by in puncto poměru ke zvířa-
tům nebyl ultrahovadl... - Ale nemyslete, prosím, že tou pečením mys-
lím ukojení „svých choutek“ na „teplé dosud mršince“ Nellině...
To ne, já nejsem nekrofil, leda málo! myslím to doslovně... Takhle
tvá krkovička, Nellinko, s karfiolovou a petrželovou omáčkou by-
la by výborná...; nebo tvé smažené vemínko, - nebo uterus na di-
voko, nebo chodidla v rosolu, nebo uzená prdelka s kyselým zelím
a knedlíky: jaké to delikatessy! Nebo tvá tvářinka celá v trou-
bě upěčená, - jaká to pastva pro jazyk a zrak! Jaký dojem činily
by asi, mé cukrátko, tvé oční důlky? ...ó hrozná! „Désormais
tu n'es plus, o matiere vivante: Baudelaire - ó možná-li to?
jaká třikrát exsekrovaná pekelná síla to jest, jež mohla by tě
uvést v tento stav? ... Tvůj tenký, klassický nosík by myslím jen
málo ztloustl a se zdeformoval; za to tvůj horní růžový rtík svi-
nul by se v kornoutek, jako list schnoucí centifolie, a pukl by
právě uprostřed až k nosu... Kdyby tak Nelloušku, chrupal mezi zu-
by jako pečené prasečí ucho, to nazval bych nekonventionálním žibá-
ním! ... Co exquisitesních požitků člověk v životě nepozná, - svou
těptností! ...Pryč je to - i jiné - co zahozených chancí! Nad
mládí mrtvolou zde stojím v zadumání, jak Zlata nad svlečenou
svou černou košilí, kterou do propasti padající, strašně zasněla
a v prapor habsburské monarchie proměnila... Či mohl bych to ješ-
tě napravit? Je pozdě již! ...Ale „okna svá bez bázně otvírám
výšim“: Bř.. Dětátko má milostné, ve věčnosti neujdeš mým drá-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Roč. 1914 .

pán, naučte se! Desetkrát chrupat budou tvé pečené rty mezi mými
uby, tvé a triliony jiných. A triliony vše trilionkrát ještě
krásnějších očišťávají neobčasně Pána Věcho! strpení, bláznivé,
vždyt přijdu pro vás všechny! strpení, dřívejší duše! vždyt nic
ti neuteče, vždyt věčnost není dřevěná kapsa, aby se z ní něco
stratilo, - a vždyt všechno tohle chosní káysí jsi chtěla, vyvoli-
la, sama si nadrobila - žeť i a co bys nežrala? - vždyt vše to jen
Zář, Tvá vlastní Zář ... a jako náhlý vítr v noci v lese, tak za-
žněla v duře temné, hedvábní melodie písně nymf nad uspaným pie-
trem:

V žití Tě věčném nic, nic nemine,
Boží Tvá vůle chce bezmezně vše,
každý Tvůj čin po cestě jediné
v jediný nejvyšší vede cíl Tě.

A smrt jest jen zlatý schod
v drahokamnou -i nebes říš,
odkud vojům bezmezně
hvězdných světů povelíš.

A později:

Královna nebes, Lásko Bůžská,
bez soků vládně vším .Všeliká strast
zář je ,svým jusem přílišným stmělá.
Vzplá zas, když zatouží zpět ve svou vlast.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

Heroe vznešený, tiše sní!

Však tobě již brzo se rozední!

Snů příšery táhnou Tvých poslední,

již svítá, již svítí Ti Den všech dní!

A fantasie odlétla k děvám ještě lepším, než je Nella: k Ziatě, Porcii, Arze... Ó vy zbožňovaná, křehká, něžná, krví, cizí i svou zcela oděná tělíčka. Vy nyní perversně aetherne stíny, jež, po hrůzně fantastickém, heroickém, vražd a bolestiplném životě, tam v záři věčné, samy zář, chvít se ve smrtelné slasti božího intueování Světa! Své jediné magické vzpomínky: není vám dosud slast ta nenesitelná? netoužíte už zas po malém, drobných radostí a bolesti plném životě ženském? Po džbánkách pivax vína a lízání si navzájem kundyčů řití, jemných a citlivých jako vnitřní stěna očního víčka, konvaliemi vonících? po švizích metlou a sezení na tyči mezi nohama prostrčené, až do omdlení, po okůvcích, zápěstíčka vaše do krve tlačících, ale stříbrně lesklých a stříbrně zvonících? ... Známe vás! víme i, že děláte už v nebi ostutu, - vždyť dokud a zůstane a, zůstaneš ty na př., Ziato, totéž, co skandal! Dostanete co nevidět consilium abeundi, - odejděte raději čestně dobrovolně! Žijte zas na zemi, třeba společně se mnou! Ó zjevte se mně teď v tuto mystickou hodinu, v tomto hrobovém, šerém, posvátném lokale! položte mně všechny tři najednou ze zadu ručinky své na ramena, - nuže! čekám na to se zavřenýma očima! Ale - ech! - A stále hlubší, bylo snění a rozkošnější, stále méně kladivovými údery vůle, ode mne neodlučitelnými, kažené.. A v duši jakoby se počalo uhnízďovat něco jí neznámého, tak sladkého, -

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

„Klid“ se tomu říká? ... a náhle jak by nastalo kouzelné střetnutí v duši na okamžik -, a, vlehla kalný vír, blažený vládné mír, v kouzelný květ změnil se svět -, - jak povídá Ziata..., „Kouzelný květ“ .. kouzelný sen ... Šeredný sen ? ... Ne: „šeredně kouzelný sen“ : tak tomu chce lucibriosita světa... A slyšel jsem slova, jež z vytápěné pece volala Arga na Forciu a Ziatu, jimž právě se sladkým skřipotem a vrzáním, chvílemi i pronikavým zapísknutím, morek jako jehlice prorývajícím, přezekával pilou snědá kolínka Fabio, profesor moralky., „Sen to je, sestry, ó věřte, jen sen! Příšerný sen, v podzimní jeskyni sen, - vysoko nad námi světlem hříbí Den! Dusivý sen, o žalázním pavouku sen, - že orkán jsme aetherný vzpomeneme jen!“ A dále zpívá bohyně, lidské tělo vzavší, aby mohla svínačit, že jakmile člověk vskutku prohlédne, že život je sen, zmizí rázem všechna hrozivost a vážnost jeho, a jeho hory nejdrtivější stojí tu zahanbeně demaskovány v mračné hrady. Již jen tupě narkoticky monotonně a bezúčelně plouží se fantomatický průvod podránních podráných snů, tak jako dlouhá echa posledního výkřiku zemřevšího, tak jako podráné zbělelé mráčky po vyhrmělé bouři. Popukal strašný olověný strop, od věků zemi koldokol všedusivě svírající, - a prorvou mraků „slunce“, hle! zlatý nám shazuje k nebesům most - , - ó mocnější Nebe než země je přitačlivost! “

Právě, když Argeska slova tato vyřkla, jak by naschvál a na výsměch zaznělo z pece „buch!“ : to sladká bohyně, jež stante pece umírala, padla dokonávajíc nahým tělíčkem na rozpálenou půdu. A já zas, právě když verš ten v roznicení jsem si opakoval, spatřím u rohu řečeného chlěva dámský oděv! Skutečný! Červený a zelený jako

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

sama krev a chlorofyl, a sličný velice velmi! V Cholupicích, asi 30 čísel čítajících! Kmitl se jen a zmizel za rohem, - ale Buch! svlil jsem se jako prase se světa září stříbrných do světa chlorofylu a krve! Barevné skvrnky zaplašily hned Arginku a Porciu a Zlatu, die Erde hatte mich wieder - a list; právě ještě mystik, stal jsem se místvich. Neboť nové sny, které hned tu zas byly, nebyly už spiritualně, či řečí dobytka mluveno, „perverzně“ „kannibalistní, hyenistní, sadistní atd., nýbrž točily se kol duchaprázdného ordinárního, zvířecího koitu. Představoval jsem si totiž, jak zdám se svým 3 villami z vřesoviště v blízké „Lipině“, se všemi současně a sice takto: Ony leží vedle sebe; já asi po 15 tazích přestěhuju se z maminky do dceryšky; zas asi 10 dloubnutí a vjedu z neteře do tetičky, - a zas do její sestřičky atd., přenášejí také stále panenský pol z jednoho rudého květu do druhého. Sen tento zdál se mně být dobře a ne příliš těžce realizovatelný, i počal jsem hned kouti střízlivě plány, jak to šikovně navléci .. Ale, enfin! vždyť dodnes není vyloučeno, že to byly tenkrát v podvečer jen vřesové nynfy, ba, že i zeleně rudý oděv u chléva byl pouze přízrakem.

A dále plynuly sny a třeba teď přízemní, byly ještě snad sladší, než dřív; neboť pivo počínalo šířit slávu svou i na mou duši. Plynuly, plynuly, a sluneční záře na stromech zkalněla, a ve stařecké imbecilitě mimikrálně se-žloutla a rudla jako listy, na nichž ležela; naposledy zadíval se Bůh dlouhým pohledem na zemi a hotovil se k odletu; „lístičku zástavní jen mně nepropadni“, zaznělo mysticky ještě jednou a naposled....

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

Zatřásl jsem se zimou ..., Hrome! až se tu za chvíli budu stále chvět jako osyka, špatně bude se to s čerty bojovat! "Pohledu na hodiny. 1/4 na 6. ,,Nejvyšší čas! Fuj! jaká to nelidská, řecká robota mne čeká! vykuchat 7 odporných ďáblů! .. Ale dost! Z vagabondáže nazpět, myšlenky! "

Ale jen pomalu poslouchaly potvůrky, stále se ohlížejíce a kde jen mohly nazpět zas odletující za sukněmi cholupických dám, Argy, Nelly. Ale brzo jsem je, zachvácen vztekem, k vůli těsně přivázal. A dal jsem se do toho, úsilně sice, ale ne příliš; asi jako když lidičky napiatě přemýšlejí o šachovním tahu. Moji triarii od 3. hodiny v akci nezasáhly.

„Moji triarii jsou zhruba skoro totéž, co má „utrpení kompensující vůle“, t.j. vůle dosti mocná, aby v daném případě na spontanní můj svůj rozkaz vykonala neméně, než vykonal by zde člověk pod tlakem velké tísně a bolesti. I jediné plus, jež utrpení zdánlivě před ní má: schopnost hluboce rozčeřovat, zbystřovat, osvěžovat ducha, může komp. v. v krajním případě kompenzovat dobrým suggerováním si, že tíseň a bolest zde jest, skutečná; nemůže-li na př. člověk úkolem svým dále hnout, ať imaginuje si živě, že život jeho od vítězství odvisí, ať řekne si třeba: kdybych octl se na lesní stezce náhle tvář v tvář medvědu, na zdních nohou již stojícímu, kdybych věděl, - třeba per impossibile -, že jen co nejrychlejší a zdárné vykonání tohoto mého úkolu může mne ještě zachránit, - jak asi bych věc tu s nejželeznější energií skoncoval? " jenže musí pak, najde-li cestu, stejně energicky po nich vskutku jít, jako je našel; - já s úspěchem vmyslel jsem se často na místo

Opisy textů Ladislava Alímy.

Rok 1914.

prince z Vrchl. Symfonií, jenž hrál s Morem o život v šachy. - V obě
stí ryziho přemýšlení jeví se komp. v. u mne hlavně jako zvláštní
oběsilé úsilné zavrtání se do obsahu myšlenky, do velmi zvláštních,
nových jejích záhybů. Nebudu to zde blíže osvětlovat: nemohu ji-
nak než za to mít, že tento druh myšlení je lidem neznám: nikdy
jsem o něm - o věci tak frappantní! - nečetl, kdyby byl myslícím
duchům vlastní, jinak by kultura a blázince prosperovaly, a předpo-
klad jeho jest má „absolutně kommandující, Poží vůle“, kteroužto
příšerně krásnou panenku jsem mezi lidmi rovněž nenašel., „Vrtací
myšlení“ je věc riskantní, i fysicky: 1895, právě po ojedinělém
abusu jeho udělalo se mně za víření všeho a hučení zcela černo v
očích, - a týden nemohl jsem chodit rychleji, než 90letý stařec;
1909, po abusu podobném, procházeje se pokojem ležel jsem náhle,
nevěda jak se to stalo, bez nejmenšího pocitu nepříjemnosti, na
podlaze: za minutu jsem vstal, pranic zvláštního necítě, ale 1/4
roku pak chytala mne často závrať a točení hlavy, věci to dříve
i potom mně neznámé. Ale plody jsou nádherné, zvláště je-li, „vrt.
myšl.“ podporováno celou „kommandující vůlí“ a „evokačními
stratagémami“, t.j. mnohoslibné vědičce, jakými prostředky, úskoky,
vnadidly, příčinami vyvolávat „aitiologicky, kdykoli jakékoli du-
ševní stavy. S tercettem těchto tří pomocníků čarodějných /vrt.
myš. - komman.v. - ev. str. / možno vysvobodit všechny zakleté
princezny z nejvnitřnějších komnat zámku psychy, - a stát se krá-
lem, - skutečným teprve pánem sebe: - proč nezdařilo se dosud per-
petuovat pokusy à la stoa? : scházely metody, ovládající myšlení!
nestačí „ovládat affekty“, nutno dříve ovládat to čím mají být
ovládány, t.j. myšlení, t.j. jeho spodní proudy, zákony a metody;

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914

afekty možno ovládat jen v příznivém intelektuálním stavu, -
schází-li ten, je stoik v prdeli s ajmolancem ! já teprve tvořím
předpoklady a basí pro skutečný stav praktických : emancipujících,
defumanisujících, deifikujících filosofii ! S tercettem tím možno
všechny možné myšlenky a nuance jejich, „aperçus“, city, nálad,
lásku, nadšení, závist atc. za jakýchkoli okolností / neříkám na
př. že v deliriu - vůbec granum salis zde všude ! / vyvolat, ovlá-
dat, perpetuovat. I „šťěstí“ : již v mém spise stojí : jediná, li-
bovolně vyvolatelná myšlenka může člověka učinit šťastným několik
dní. I „ekstasi“ : „O synu můj !“ oslovuje můj dr Volný měsíc,
„tys to, který 's včera tiše, magicky, paradoxně hledá na mne
hluboko do sálu žlutým jeho vzduchem nade vši tou všedností a špi-
nou, náhle v Boží záři proměněnou, když miliony svých polnic tigří-
mi řevy rozechřmely se v nadsvětelný pochod Věčného Vítězství,“ -
tento stav, třeba ne tak mocný a čistý, jak soudilo by se dle té-
to po poeticku absolutní, hyperbolistní expresse, přece jen zcela
passable, vyvolal jsem jen Vůli svou 29./10 1910 o 9. hod. večer,
v den to a hodinu, již týden před tím k tomu ustanovenou. A tato
věda má je teprve v nejembrionalnějších počátcích ! Nemohu najít
slov opovržení pro malomyslnost vět, jako : „Neporoučíme ani svým
náladám /? / ani vzpomínkám“ : Bř., - - jede Erfindung, jeder
grosse Gedanke - - - steht in niemandes Gewalt und ist über alle
irdische Macht erhaben. Dergleichen hat der Mensch als unverhoffte
Geschenke von oben, als reine Gabe Gottes zu betrachten. „Goet.
Morálka těchto psích a jsk jsem se nesčetněkrát přesvědčil, prostě
směšných vět : „Člověk zůstaň věčně dobyt看em !“ neboť dobyt看em
zůstane, dokud se nestane skutečným pánem sebe, t. j. processů

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

svého myšlení.. Dary ,děti Boha? já házím mu je nazpět na hlavu !
 třeba lupič, žebrák nejsem, kukaččí vajíčka vyhazuju ze svého hníz-
 da. jen z myšlenek, které jsem si bezprostředně dobyl ,ať tak, ja-
 ko vojvodce, ať tak, jako kovkop dobývá, mám radost, jen je považu-
 ju za své děti! ty ,které přišly mně „ samy sebou “, nebo i v ma-
 lé jen opilosti, často jsem zavrhl, třeba byly dobré a prospěch
 slibovaly,- a rozumné to bylo: neboť na tom, co bylo by z nich vze-
 šlo, co byl bych na nich vystavěl, neměl bych žádnou radost, ergo
 malý prospěch. A kdybych, což je nesmysl, takovouto životospřávou
 zekrněl a shnil, - čerta mně na tom záleží! já stojím nade vším!
 Jsem synthesa Napoleona a Nietzscheho: Napoleonova základu: ne-
 přetržitě k ráně hotové a ranami stále se vybíjející imperiosity
 aplikované však fatalně ponejvíce na čirou reflexi a meditaci;
 jsem Nap. činící pokání z dřívějších hovadsky politických snah své
 imperiosity a jím trapně se probíjející k vládě nad sebou a - nade
 vším.. Neboť produkt je sloučení oněch dvou prvků, ctností , není
 vždy sladký, není vždy ctností... Kuriosní látečka to! tato záro-
 deční materies, z níž jednou vyvine se strašné převrácení všeho de-
 savadního, něco dnes nemyslitelně nového, pravé teprve „přehodno-
 cení všech hodnot “ - hlavně logických - „lidstvo dosud nevědělo,
 co je přirozenost a upřímnost, co volnost, co třesk útočné rány,
 co hrom, co božskost “: dr Volný.. Prozatím ovšem třepetá se tu z
 toho všeho jen roj šeredných embryí z mlh... Je to zvěřineček, o ja-
 kém se psychologické zologii rovněž dosud nesnilo! Ó jaká to z
 manželství abs.komman.vůle a sinnosity, latebrosity myšlení povstala
 hibrída, hermafrodita, amfibie, larvy a mûry, useknuté, ale jakoby
 nic strašitelně samostatným životem záležící a chodící nohy, hlavy

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

- „res ad triarios venit ! “ nahlédl jsem.

A odvolav principes a hastatos z boje, zašept v si první slova božské modlitby Zarathustrovy: „Oh du mein Wille, du Wende aller Noth, du meine Nothwendigkeit!“ - pokynul jsem. A triarii vyrazili vpřed, na nejstrašnějšího ze svých 5 nepřátel.

Enad prvním nárazem, během 1/2 minuty, rozdrtili jej úplně a ani se nezastavivše, vrhli se na druhého; padl téměř ihned. A nepodléhající svým vítězstvím napadli třetího, téhož, s nímž právě hastati dlouho se marně lopotili, a během minuty zničili jej stkvěleji, než oba předchozí. Mocná radost mne zachvátila, odplave-na všechna únav! samy sebou počaly stkvělé myšlenky tryskat po cestě, vůlí právě proražené, jako pivo, z kádě do kádě šlahounem stáčené, po počátečním zassátí samo sebou teče. Pocit zářné, božské nepodmíněnosti vymrštěl mne téměř se židle, z hloubi duše hudba na okamžik zarachotila. Slibuje si svatosvatě, že budu teď vždy triarii skoro stále používat, použil jsem minuty oddechu, - více po radosti než po boji-, k hození na papír myšlenek právě vytrysklých. A připsal jsem : „po velkých nezdarech dnešku vítězství 3/4 6 zajištěno ... “ U Kunnersdorfu poslal Fritz do Berlína kurýry se zprávou o dokonalém vítězství...

Buonaparte vidí příčinu svého vítězství u Waterloo ve velkém shluku sublimních, mervilleusních náhod. Si licet magna componere parvis : ke rvačce dvou velkých zástupů otrocké lůzy, musím říci, že i moje následující porážka pouze mnou zaviněna nebyla ... , třeba jen se studem to připouštím: neboť degraduje „oha bití od okolností, degraduje jej utrpení. Odevždy měl jsem prudký ,

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

ke zvracení chvílemi téměř nutící odpor ke slovům „trpět“, bolest, muka atd.; byly doby, kdy jsem jich vůbec nevyřkl, a stále ještě, vyslovím-li je, je mně „jako bych do ropuchy kousl. Kdo nechce riskovat, že se mně zprotiví, ať nevysloví jich přede mnou, kdo nechce se mně navždy zhnusit, ať neučiní nejmenší narážku, že mohl bych něčím trpět! moje máma zohklivla se mně rádně na léta tím, že řekla mně jednou, svalivšímu se: „bóolí tě to?“ Byla léta, kdy jsem vážně a vztekle lidem tvrdil, že nikdy žádnou vůbec bolest necítím.

Předposlední nepřítel napaden. Již byly všechny přední jeho posice v jejích rukou, a kde to se stane v mých bitvách, padává mně posice hlavní téměř už bez boje do klína jako hnilička. Tu strhl se za dveřmi řev rvoucích se psů a vyhodil myšlenky z hloubky na povrch. Sehnal jsem je zas dolů a už natahoval jsem ruku, abych chytl pannu Viktoriu za pačesy, - tu vrazily hřmotně do lokelu dvě mladé Oholupičanky. Jedna měla vemeno jako kráva a nohy jako jako brontosaurus; z výrazu tváře té druhé možno bylo soudit, že smrdí jí kunda jako hnůj. Stále na mne čumice prošly lokalem a zmizely v kuchyni. Po třetí zarylo se myšlení do hloubky jako dělová koule do hory másla, - - tu spatřím, jak běží žena s rákoskou k rybníku a káže 10 letému as děvčeti, s kluky na strom vylezšímu, aby lezlo dolů. Brečíc poslechlo a sotva octlo se v dosahu rákosky, začla je máma prudce šlehat přes nahé nohy. Vzdor tomu lezlo dále dolů, ale asi po 10 šlezích svalilo se na zem. A hned ohnula si je máma přes stehno a křičíc: „já ti dám lézt na stromy, aby kluci koukali sdola na tvou nahou prdel, kurvo“ obnažila mu zadnici a vysázela na ni ještě dobrých 20, tak pěkných,

Opisy textů Ladislava Klímy.

čok 1914.

že pleskot rákosky zavřeným oknem a řevem děvčátka až ke mně pronikal. To líbilo se mi velice a tak se stalo, že delší dobu přechlušoval skoro pleskot ten pak řinčení triaxijských mečů. A když konečně zazvonily zas jasně, s jekem a chechtotem vrazily do lokálu ony dvě dívky, nějakým pohánkem pronásledovány a vyběhly na náves.

Ale teď byl přece chvíli pokoj. Nepřítel rozplýval se unaveným zrakům triariů v mlze, ale co! moji vojáci navykli jsou bít se v nejčernějších nocích a bouřích a mrazech a vánicích, - a ještě v agonii útočí jako legionáři Caesarovi. Po strašném úsilí zničili předposledního nepřítele. Ale čelo mé bylo spoceno, dech stísněn, radost a jarost z vítězství tím paralysována.

Zraky triariů posily o oddech. Odpověď ukázal jsem na posledního nepřítele. Neboť stmívalo se již.. Vykročili potácivě...

Ale přes to zakolísal se za chvíli nepřítel v kořenech svých - jen poslední náraz, - a byl jsem konečně zcela volný, čnes konečně tak božsky, svůdně volný!.. Ale prašivý osud opakoval tu přesně dřívější historii.

Vešla pí hotelierová a pozvala mne do kuchyně, že je tam teplo a světlo. - Za chvíli přišel hospodský s polí, promluvil na mne několik slov, koukaje na mne stále jako vůl, odešel. Za chvíli zazní za mými zády uprduť žblunkavé, takové šplechtavé a tak mocné, že sloužilo by koruně tvorstva ke cti. „Co je to tu za prase“ - pomyslím si a kouknu. Velké kočce, jako obruč ohnuté, tekla z prdele do hromady žita světležlutá sračka. Očmuchavši ji, jala se do žita ji zahrabávat, umně, vážně zbožně, jako když křesťan pochovává mrtvolu své matky; a zdárné dítky její byly jí v tom nápomocny; mmch.: rození má, snad symbolicky ze všech tělesných úkonů největší podobnost se sraním, plozením: ejakulace,

Opisy textů Ladislava Klímy.

Est 1914 .

se chcením. - A teď zas dlouho zaznívalo do třeskotu mečů žblunkavé uprchnutí.... Končně vstoupil ke mně zas hostinský a zval me rovněž do kuchyně. Odmítl jsem tak vzteklo, že ubohý dobrák pováblivě beze slova zavrtěl hlavou.

A od té chvíle nebylo s trierii už nic. Byli to už vlastně jen principes; téměř už ani nebojující, impotentně jen tékali kol nepřátelských posic, třeba stále zběsileji štvála je vůle v před.. A hlavní příčiny: Alkohol : následkem své vůbec potencující schopnosti činí dobré myšlení ještě lepším, špatné ještě horším; zima; šero: čím hůře šlo myšlení, tím častěji házel jsem na papír daremné poznámky, v dobrém instinktu, že tím získám vždy aspoň chvíli potřebného odpočinku: ale na psaní jsem už skoro neviděl, což mne silně rozdražďovalo; končně myšlenka, že pp. manželé domnívají se, po odmítnutých mých, že chci bez placení utéci z pustého lokálu do noci, - a že mne stále střeží. "ohl jsem sice zaplatit, třeba měl jsem v úmyslu ještě přes hodinu aspoň tam zůstat, - ale to byl bych musil přerušit boj a minutu jednat s lidmi: kdo však není mnou, neví, jak takováto minuta je nesnesitelná, absurdní a pro pozdějšek škodlivá. Byl bych mohl přestěhovat se do kuchyně; neučinil jsem to ne proto snad, že bych tam byl v boji rušen, pah ! i v největších hospodských rýcích a rvačkách dobyl jsem četná stkvělá vítězství! a ostatně vše bylo by mně bývalo příznivější, než to sezení ve tmavém a studeném lokálu na trní. Ne! jen proto jsem tu zůstával, že , jak v 1. aktu řečeno, neměním vnější svou situaci, dokud v bojích takovýcht nezvítězím. Jako Sokrates, jenž , mmch., stává se mně , jako Montaigneovi, poměru nej-

Opisy textů Ladislava Klímy.

rok 1914.

sympathičtějším z filosofů, jenž, když přišlo na přemítání, po celé hodiny jako socha zůstal stát kde stál tu stál; na agoře, dvoře, ulici, tak já ku př. zůstal jsem jednou aspoň půl hodiny před výkladní skříní s dámskými rukavičkami; pozoroval-li mne nějaký sexuální patholog, nepochyboval, že jsem rukavičkový fetišista, fascinovaný a torpaskovaný jako veverka hrozným.

„Kdo tě k myšlení tomu nutil? Nebránilo-li ti dříve 7 čertů na zádech zabývat se Hello, řezáním kolínek pilou a „Lipinou“, proč jsi, k čertu, budil ty čerty ze spaní? Zač stojí tvá vůle, s kterou toho tolik nevyrábíš, když nedovede zakázat ti myšlení, o němž dobře víš, že je plané a nadmíru ti škodlivé?“ -
Messieurs, neškodí vám, nemluví-li člověk o věcích, o nichž nemá zájmu, neškodí i, nemůžeme-li slepému o barvách. Jen tolik: přerušit bez vítězství mnohý myšlenkový pochod je mé svědomí osti, mému instinktu po hotovosti, po absolutnosti, po vládě nemožno; pokusím-li se o to, třeba hodiny vrací se myšlenky a vůle ustavičně k nevyřízenému úkolu, sející ranně a to tak mocně, že až zaměstnává mne cokoli sebe intensivněji / i kdyby o můj „život“ běželo, nesčeří to nitro mé víc než led vrabce kol, až se to lidským zdá sebe nemožnější nebo lživější; nic není nikdy schopno mne k něčemu donutit - jsem jen rozum a vůle - žádný už pud, žádný už cit /, nemohu na to téměř myslit: nemyslím pak ani na to, ani na to, ve stavu nanejvýš trapném, takže ze dvou, ze „třeba“ třeba menší vyvolit: vrátit se k sející ranně a dojít zde aspoň jistého / zde bylo by třeba mnoho vykládat / uspokojivého výsledku. Podmaní-li si člověka vášně: vztek, strach, žárlivost ..., je to ještě dosti

✓.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

v pořádku, víďte, messieurs ? ale chraň Pán Bůh, aby dovolila si to reflektovat a vůle! jejich vášní podmaněný člověk je už „pathologickým fenoménem“, víďte, moje dobytčátka? ..Kupírám, že je v této případě prozatím jistě choroba; ale casus můj je něco v podstatě naprosto jiného, přes zdánlivě snad podobnosti, než na př. „násilné myšlenky“ /na př. vtírá-li se někomu násilně v mysl podobá: zdali pak důležitá psaní, které jsem házel do schránky, nepadlo místo tam na zem? - věc to jen affektu - / a podobné professorské přihrádky, kam neuropathologická prasata a podobný dobytek by jej asi hned zařazovali. Víte-li pak, telátka drahá, co je to křec nejdestilovanějšího liberálního arbitria? nejvyšší svědomí? co to třask o sebe mečů základních fikcí „pravda“ a „život“ - ? - „Ale přece jen u tebe duševní porucha!“ Pánové, kolik lidíček vám podobných, jsem poznal, všichni při vši „Ihro Alltagsköpfigkeit“: Schopenhauer trpěli kapitalními poruchami všeho druhu... Ostatně je v tomto sebe sama ničícím světě všechno více méně poruchou a botanik na př. ví, že na nejkrásnější vyvinuté rostlině jest empiricky nebo spekulativně nějaká porucha vždy dokazatelná ... „Ale tvá porucha je neobyčejně velká!“ hego. Ale kdyby, - bylo by to jen přirozeno a ne hanba. „Je höher, desto zerbrechlicher das Ding. Genie ist die sublimste Maschine, die es giebt, folglich die zerbrechlichste“: Niet. Ale nemyslete, že považuju se za genia, uchovej Bůh! raději chtěl bych být krysou ve kloace, než největší částí lidíček, jimž říká se „genie“; nevím, co toto slovo na česky znamená, ale soudě dle lidíček těchto, myslím, že „pes“.-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

Stav můj stával se neunesitelným. Totální bezmoc, chaos, noc, bezúčelný massacre savládl v bitvě - jako u Zornendorfu. Podobnost mezi oběma bitvami zvyšuje i ta okolnost, že tentokrát ustupující Rusové roztřískali sudy s kořalkou a na břicho si lehnuvše chlastali z louží jejich na zemi jako krávy, až zpili do nemoty a nehybnosti rozčupání byli koni Svydlitzových kyrycníků. - I nejbližší tělesná garda J. I. V. strážena byla všeobecným zmatkem a bezhlavostí: jediné čna stálo tu vztyčené a stále víc se rozpálující a štválo k útoku .. marně! Marně otáčelo přehající jako Caesar nazpět křičíc : „Tam je nepřítel ! “ marně volalo jako Sulla: „Ať se vás, triarii, budou v Římě ptát, kde jste nechali svého vůdce, nezapomněte, že to bylo u Cremona ! “ Marně házel orly svých legionů do šiků nepřátelských, - psi se už ani nehýbali, aby je nazpět vysekali! .. Ó canalle ! ... Ó canalle! Vztekem jsem snad ještě dnes bleďý, když na to vzpomínám! Co jsem už zkusil od té své žoldácké příliš lidské holoty! A nevěděl jsem to do nedávna, má trpělivost byla bezmezná, jako Loha, jako mezka! Byl jsem dobrým otcem své armádě. Všechny její niče nosti kladl jsem sám sobě za vinu. Nikdo nemohl si do mne stěžovat .. A za to pěkná odměna. Posti teď zařídím jinak své jednání.. Decimovat? ... To by příliš nepomohlo, - ale při nejbližší příležitosti uničím celou tu svou soldatesku do posledního chlupa, jako Barkas celé vojsko žoldátů, jehož byl dříve velitelem! ... Však možno zříditi si lepší armády ve světě! -

Ve skulině pootvřených dveří objevovala se pořád prdelová tvář hospodského. Byl jsem připraven, že přijde starosta, aby

./.

Opisy textů Ladislava Klímy .

Rok 1914.

počet diagnosu mého duševního stavu. Sírku za sirkou jsem škrtal a
paul při jejích svitu bílé vaty. Při jednom z těch vzplanutí zočil
jsem v temném oknu svou bastiální tvář - a hup ! nový kardělek sešl
na mě vedle nedoražené staré mouchy. ^{byste}chtěl bych vidět , proč se to
stalo? A taky !

Ale tu, nevíš ani, jak se to mohlo stát, zachoval jsem
se nanejvýš rozumně. Kuchlíšče, že za těchto okolností jen zářekem
bych obě potvory uškrtil, chyt 'jsem své pivo a odnes 'je do kuchy-
ni. 'adě i však byl bych v tu chvíli celou chlastárnu i s sebou
do pověří vyhodil. Sedm bylo pryč.

S. d ě j s t v í.

Sdělal jsem Vám, myslím, již své pozorování : že často,
když v hostinci vyjdu do pisoiru, ihned a snadno najdu tam myšlen-
ku, kterou jsem u stolu marně hledal. Zprvu vysvětloval jsem si to
nexem mezi vypouštěním moče a vybavováním myšlenek a na základě
toho vybudovat si již fyziologickou theorii, sepsal ji a hotovil
ji poslat Mareši, professoru, citě v pokoře, že genius jeho více
z ní dovede vytěžit než má obmezenost. Ale na štěstí ještě než
jsem to hodil do pošt. schránky, napadlo mne: není nexus spíše mezi
mým ůchem a záchodem? nenebude v něm mysl má proto náhle síly, že
ocitla se v atmosféře sobě odpovídající? jako Antaios a S.K. Slavia
která před několika lety na tourné po Anglii vítězila průměrně sco-
rem 1 : 7 nad 2. třídňanými amateury, s jakými na svém vlastním sva-
tém hřišti navykla si hrát 7 : 1 ? Ale řekl jsem si: ne! jsi-li
prase, jsi jím z přílišné čistoty; bohové koupají se jen v hnojnici,

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

ten nevrpěl dosud špičnou světla, kdo se v ní hodně nebrouzdá a ne-
ryje. Stejně jsem-li blázen a fantasta, jsem jimi jen z přílišného
zdravého rozumu a střízlivosti, já, jenž musím jít až k Napolio-
novi, dci-li najít bratra, co se střízlivosti týče; ale už
létterních žene nad divnou smysloví jeho, rozčinností a bláznovstvím,
díl: a slabostí". „Lidé", povídá má Inečka, říkají, že jsem
blázen, ale já mohla bych podělit zdravým rozumem celé naše mės-
to, a pořád zbyla by mi ho plná prdel". A eadem: „Jsem příliš
čistá, než abych nemusila brodit se v kalu, příliš jemná, než aby~~ch~~
sprostota mne neodolatelně nepřitahovala, příliš krásná, než aby
vše, co činím, nebylo okouzlující, - příliš dokonalá, než abych
nebyla dokonalá mizera... Dokonale šťastný, dokonale dokonalý
lidi může být jen dokonalým prasetem." - Teprve pozdě pochopil
jsem prostou věc, že příčinou onoho zbystření je krátká chůze
po dlouhém sezení; a na všech skoro lidech v hostinci jsem pozo-
roval, že vracívají se ze záchoedu rozjaření, třeba dříve byli za-
smušilí a tupí: proto třeba v hospodách chodit na hajal co nej-
častěji bez falcného studu.

I tenkrát, když jsem v kuchyni usedl, zády k pp manželům
obrácen, do kouta, pocítil jsem ihned značné osvěžení. A to zro-
dilo nové velmi rozumné rozhodnutí: že budu teď kuchař rarachy
ne tak zběsile, - že nechám odpočinout nepotřebné teď triarios -,
že budu myslit jen zdravě ležorně, jen tu a tam, když nebudu ru-
šen.

Zprvu na mne pp manželé mluvili: ostatně tak jako se mlu-
ví s člověkem, jenž má zdravý rozum. Odpovídal jsem tak úsečně,

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

že brzo utali. Dal jsem se v boj. Jen hastatos jsem do něho poslal. Ale nikdy udělá myš víc než lev. Dařilo se to hezky, nic nebylo de-
ně strachem.

Ale osud i zde hřezl mi klacky pod nohy. Máhle septal se
mne hospodský tak trochu ostýchavě, nejsem-li obchodník z Jílové..

Dotkněte se lehoučce říznutého kloubu prstu: víc to bude bo-
let, než ťuknete-li se silně do zářavého. Má rozjitřená mysl byla
slovy těmi neobyčejně hluboko uražena. Ne triarios nebylo by to té-
ně působilo, ne principes ne příliš; na hastatos však značně. Del-
ší chvíli bily se jako mouchy.. Konečně nolibost vyprchávala.., tu
vhrulo se do kuchyně několik sedláků, sedli těsně vedle mne a da-
li se se mnou hned do řeči, jakoby se to samo sebou rozumělo! Zrov-
na tolikrát, jako nasehvali! Ona léta mne totiž v hostincích skoro
nikdo, vyjma ožralé, nikdy neoslovil, jakby se mne každý štilil ja-
ko kuchař: měl jsem všude blahočinný, lůtný mně kláš .. Proč právě
onoho strašného večera? .. Větrili chrapouni hoř, který ve mně
právě byl? ... Vůbec jsem pozoroval, čím zářavější, tvrdší, lepší
jsem kdy byl, tím více se mne kdo kdo stranil, třeba jsem byl při
tom vličný; a naopak; teď na př. oslovuje mne všude lidé až han-
ba mluvit!

Co nejrychleji přeletím teď ohavný tento akt, třeba je
snad psychologicky nejzajímavější.

Zprvu jsem s nimi trochu po lásku žvanil. Pak ťstal se
jednoslabičným, používaje chvílek, kdy dali pokoj, k boji. Vždy
mne hned vyrušili. Stokrát měl jsem na jazyku „i vyliět si už
jednou prdel, chrapouni!“ ale nebylo by to sloužilo k dosažení

Opisy textů Ladislava Klímy.

rok 1914.

z nich cílů; po dobrém však, neověřilou žádostí nebo letí nenechává
se v podobných případech téměř nic docílit. Toto vyrušování, křik hos-
podyňských dětí, pressující čas.. uvedly v zapomnutí ono „rozumné“, -
teď už nerozumné rozhodnutí. A znovu poslal jsem triarios do bo-
je. A rozpoutala se nejpršišernější z bitev a trvala nepřetržitě
až do konce; a téměř nepřetržitě byl jsem po celou tu dobu sousto-
lovánky a j. ručen.

Ještě jen 2, 3 vítězstvíčka dobyta! pak už ani stín
úspěchu. - jak taky? Už jen na oko útočila má soldateska a sotva v
díli nepřátelskou linii užřeli zastavovali se, nazpět couvli, jako
moiseuši, proti Čechům útočící, sotva šik Táboritů se objevil,
že zaječeli brali, - dvojnásob hanebné a směšné u aggrodujícího!
A poháněni vpřed, - začli místo s nepřitelem bojovat sami mezi
sebou, v jeho dohledu! Spatřiv tento massacre sestoupil, sesílen
novými a novými, stále přiletujícími ďábly, se svých pozic, - a teď,
jako Friedrich u Kunnersdorfu nejen že všechna, Rusům odňatá děla
zase ztratil, ale i o všechna svá vlastní přišel, - tak nejen že
v všechna má dnešní vítězství v níže byla uvedena - i má dřívěj-
ší acquisice padaly, mizely jedna po druhé: nejen že čertí, nedáv-
no mnoh povražďení, vozměs povstávali z hrobů, šklebíce se, se za-
dělali ranami, - i všechny perně získané resultaty posledních mých
akcí a let, na nichž l. říjen basoval, pítily se v absurdnost a
napěšnost. Vše se pítilo, všeobecná zkáza.. Ale neustával jsem v
boji, prasměšném, - vždyť zde v hospodě nestačily síly ke zdolání
jediného nepřitele, což teprve nových padesátí! Ale chtěl jsem i
tyto všechny zdrtit zde „šíleně“ - i ale tak tomu chce má ve-
sdejší sudba.. A jako u Zorndorfu poražení Rusové bojoval jsem až

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

o noci, udržel jsem se v části bitevního pole, stejně jako oni, - ovšem: „Je pravda,“ přiznal se vůči jejich Fernor, „že podrželi jsme bitevní pole: jenomže mrtvá, ranění a ožralí“...

Stav můj, zprvu nesnesitelný jako na konci v lokále, stal se posléze strašlivým. Myšlení - černý mlhavý výřivý chaos, prorývaný černými blesky až do konce svěží vůle. Bezmezný vztek leoparda, holemi stále štouchaného a mřížemi marně lomčujícího, vysokostupňový pocit permanentní nepříjemnosti, s bolestí hraničící, braly dech. V hlavě to šumělo, všechny věci kol jak by se zběsile smítaly, mdloba jakoby blíž a blíž kvačila. I 2, 3 myšlenky se vyhouply, o nichž možno říci: „na této cestě leží šílenství.“
K. Lear; v early životě měl jsem podobné sotva třikrát, na okamžik; k ničemu nemám tak daleko, jako k zešílení; - s houbou se ^{podat} přiznávám, že nedovedl bych psychologii šílence. - A přiznám se i, že jednou měl jsem chuť i brečet; ovšem jen vztekem. Ale příčina byla číře fyziologická: pivo napojilo slzní žlázy, stejně jako celé tělo, nadbytečnou vodou; ta chtěla ven; a aby účele svého dosáhla, vyvolávala v mozku, - jako přeplněný semenný váček smilné představy -, měkké myšlenky a cituplné, humaní, vysoce ethické. Na tento vzácně umravňující vliv alkoholu neměli by moralisté zapomínat.

Marno ostatně líčit lidíčkám tento internalní stav pekelný. Konečně byl jsem jím podmaněn, - podmaněn vůlí jako jiní vášní; bezmocně unášen - neboť vůle nechtěla vůbec rozhodnout se k osvobozovacímu aktu; neboť změnila se v šílenou, slepou furii.. Cítil jsem, že jsem se ocitl ve sféře Maelströmu, že blížím se k strašnému trychtýři, - mrtvici, omdlení atd. ..., a myslil jsem si:

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

bert vezmi vše, ať už je konečně konec té nejpravičivější ze všech nácnířin, která trvá nepřetržitě bez minutové přestávky od 19. máho roku. Ó který pos mezi bohy chytl mne, bílého hejla, do klece nejpustšího otroctví pomocí vhadidla, že jsem suverainem, že jsem -ohem,- já, otrapa, který vetřel jsem se na trůn boží,- a jak povídá Zlátinka bratru svému Diovi: „Syčáku, který uprdělil jsi se na trůn Boha, jako onen ožralý Poršan, který v nestřečené chvíli sedl se na trůn, s nároč Alexandros právě sestoupil a rozchechtal se tam, bude podobně krásný dojem, jako Iostojovského ožralý kapitán Lebjadkin na podiu: - Alexandros dal mu uschnout hlavu, tebe však potrestala boží prozíratelnost už předem: nechal tě narodit se bezhlavým!“

„Jak tu tak spokojeně, blaženě, flegmaticky sedíte!“
Řekli mně často lidé, když právě celé pdklo mnou smítalo. Tentokrát však sebeovládání jistě nestačilo k zatajování. Sedlácká musila to vidět, musila vidět, jak příjemné jsou mně jejíh řeči hned od počátku, ale přes to dobromyslně hovořila na mne dál a dál. „A ne mi h vidím, že jsou evičenoj pán“, přitlažil se ke mně jeden stařec, „tak bych jich prosil o radu, co se týče toho invalidního fondu“. Nechtěl věřit, že nevím, co to ten invalidní fond je a dobrou čtvrt hodiny vykládal mně, neposlouchajícimu, neodbytně své bolesti. „Ale dej už tomu pánu pokoj, ať může psát“, řekl konečně jeden bonnhome. „No jo!“ svěřili jinní, „co pak nevidíš, že se na tebe vysere“. „Já vím, že se na mne vysere“, odpovětil kmot; „a z prdele!“ dodal vášně a hluboko myslně, zasmušil se a už dal pokoj. V duchu jsem jim vzdával díky za jejíh jemnocit,- ale teď akupovali si mne místo něho a

Opisy textů Ladislava Alfimy.

Rok 1914.

nepustili až do konce, - a já, mluvě jen „ jo “ „ ano “ a tu a tam nějaký věci se netýkající nesmysl, nakonec postižen i prudkým škytáním po pivě, zápolil jsem bez sekundy oddechu.. Jinak počínali si ke mně velmi přátelsky, moji milí dobytečkové! hlavně mé malé fajfky osvědčovali stále pozornost; ještě dřív než já spozorovali, že shasla, sami ji, tři současně, zapalovali; musil jsem jim dát z ní kouřit; pak jako divoši lesklé tretky chtěli můj chrápek, uchopili jej za skla a vrátili tlustě pohnojený; hladili mě, zuřícího nad tím, ruce, stehna a dokonce i, jako bych žena byl, líce. Jindy ani ošrula si to neopovážil. - a oni byli dosud střizliví... Byly to projevy soustrasti? Ne! : to bratřičkovali se vekzrádně s mými poslušnost odepřevšími, spiklými soldáči, - s nimiž, jednou pro vždy žádám, nechci být ztotožňován! Jsem jen má věčná, věčně neměnná vůle! člověk není to, co „ jest “, ale to, co chce být, se stát, t.j. vůle!... Ne mně, - mé vzbouřené soldatesce platilo mysticky to hlazení.. Rebellion kol me všude! nejen má vnitřní černé stíny, - i tyhle barevné stíněčky „praeter me “ konspirovali proti J. I. V., v tu chvíli zdánlivě bezmocnému, samojednému v tom pustém nepřátelském příboji, marně volajícímu svou jedinou sestru, Černou Illusi.. Ale čerti vědí, na jakých ta černých vejcích sedělal...

Jak jsem se dostal odtud? Nevím. Má vůle na tom sůčastně nebyla... Nejspíše, že ostatní síly mé duše, vidouce její bezmoc, smilovaly se nad „mnou “ a v okamžiku, kdy nabírala dech, ujal se vlády samy. a na nepatrný nějaký popud vystrčily mne ven. De facto byl jsem tedy vyhozen.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

se mnou zněl chechtot a odbíjení hodin. Devět.

Takhle bit jsem nikdy dosud nebyl.

4. a k t .

Ponechal jsem teď myšlenkám volnost, neboť musil jsem téměř první minutu samy se stále vracely pod bílé vále; ale chůze, čistý, zdravý vzduch, čisté ticho působily blahodárně; nejvíce však tentokráte alkohol, - mmh. vypil jsem dohromady 9 1/2 litrů / 9 půllitrů / - kdo není lékař a sodovkář, uzná, že to málo za pět hodin. Jednou z nejužitečnějších vlastností alkoholu je schopnost rychle hojit, odplavovat, zapomnění přivozovat, - podob. sen a dětství. Již za 5 minut bylo myšlení mé v relativně zdravém toku, na jaký byl bych musil, jsa střizliv, čekat nejméně hodinu, a to ještě za okolností nejpříznivějších. Ale nálada byla při tom tak černá, jakobych byl k večeři snědl Leopardiho, Schopenhauera a Bontojovského. Vládla v ní rozmrzelost a vztek na sebe, opovržení sebou. + počal jsem si celé mé dnešní počínání škodolibě, ukrutně anatomovat, abych je ještě pohrdáníhodnějším učinil, na pramálo postavil. Dařilo se to neočekávaně... - hrome! to už nebyl žert! Zrovna jsem se lekl. Jakobych byl pár facek dostal, jakobych s věže počal.. Ale pokračoval jsem. Leknutí a pobouření svědčily tomu myšlení. Nové a nové ošklivé sebepoznatky se vynořovaly, stále častější a jasnější a strašidelnější. - -

Byla to melai bylo to bítí, jiného druhu, než před chvílí, ale ještě horší. Něco podobného jsem dřív a potom nezažil. Zprávy vřelí vyvolávány, pak bez ní, posléze proti ní, tryskaly stále

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

respekt dnes před ní ztrativší, netící se myšlenky - kopance, prudké, snižující. A netýkaly se už jen dnešního dne: celé minulosti - celé mé osoby a konečně i základů mé filosofie. Nerozum po nerozum. Bláznovství po bláznovství, po slabosti slabost - převrácenosti, špatnosti mě zavalovaly mne, braly dech, zastavovaly chůzi, stínaly mě pěsti. Nakonec stál jsem tu, příčerně obnažený, jako nejposlednější tvor na světě, - já, jenž ještě před chvílí - nemohl jsem, žel, zvolat jako Shaksp. Richard III., hledící na svou minulost: „vražda, vražda, křítupřisežnictví v nejvyšším, nejstrašnějších stupni!“ ale pamatuju se, že jsem do noci vzteklo zasýčel: „Potrhlost, koniny v nejvyšším stupni!“ Často dřív jsem se vytáhnout na světlo své špatnosti, svou špatnost, ale co jsem vytáhnul, byly jen drobtý, jen stíny, jímž jsem ani nevěřil; teď však svalil se mi na hlavu příliš realní balvan!... A po celou hodinku, co návrat můj trval, neustávala tato průtrž sebepoznání, toto rojení duchů z podzemních mých jeskyní. Není-li rozumné mezi chcením a myšlením, mezi dostáním bití a vybavováním myšlenek zajisté jest: každý červený pruh je jen semeno, z něhož vzejde myšlenka, neboť jediný význam utrpení je pobáňt toto zná- mé nám tvorstvo z jeho bůhna ven.

Jaké poznatky to byly? Třeba se většina jich hned nebo později ve stíny rozplynula, k vypsání zbylých nestačil by nový list. - Prostinké to hlavně byly věci; tak: Byl jsem prastě dosud na celé čáře irracionellní; byl jsem jen „verflogene Tugend“: Mlč. ; horrendně, bláznivě umíněný, umírněný však pranic; netrkej hlavou zed! snaž se jen o to, co slibuje plody! nebud zbrklý, tím více v rozumném vytrvalý! jdu-li z Kutné Hory do Čáslavi, nemysli,

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

že musíš jít přes Varšavu! nechoď s plácačkou na lvy a s puškou na mouchy atd. Ale takovéto prostinkosti a vědnosti jsou něčím věčně novým a nejsubtilnějším; jen vysocí duchové vědí, co to na př.: odhodlanost, stálost, síla, vítězství; ostatní to jen čenichají. Nejvýznamnější na všem byly však aplikace na můj speciální případ těchto pravd: tedy ne na př.: tvá egoselistní praxe musí být vůbec bláznovstvím, nábrž: takto a takto musíš bys si při ní počínat, aby bláznovstvím být přestala.. Šířit se zde o této obšířlé věci, třeba zde hlavní, nemělo by smysl.- Mezi zrním byly ovšem plevy, - snad víc než zrní, , třeba jsem je v zaslepení prvního nového rozběhu ze zrní považoval; mnohé ty rozu nosti a střízlivosti " smrděly, jak přirozeno, stádností a nízkostí. Tak: „buď realistou! Dosud honil jsi se, bláznivá mátoha, jen po obloze ze obláčky, chňapal po nich hrstí, epal si mlhy jejich pak do kapes..K čemu jsou na př. tvá Arga, Zlata, Porcia, Thyonea, Orfíia, Astrea, Eterna, - Lady Macbeth, Julia / jeptiška z Calderonova „Vzývání kříže, "která z kláštera prchnuvší, každého na setkání mordovala /, Charlotte Corday / ze sadismu šla zabíjet muže, aby z masochismu, docílila guillotiny, - velmi ji hnětlo, že nebyla v žaláři nahá zmrskaná, - poznám já perversní oči /, Olga Kolitor / kterážto nejspíš že velmi honetní dáma koukala by asi, v jaké se to společnosti octla / - k čemu jsou? leda k masturbaci! Poplácáš-li skutečnou nahou prdel kterékoli Mandy, o to víc máš, než kocuješ-li a mučíš-li třeba v nejživější fantasii s vidinami těmi, o č. jasnější je srpček luny než zbytek jejího kola, měsícem- z ní přízračně- průzračně osvětlený.

Opisy textů Ladislava Klímy.

rok 1914.

Ožen se, prase! najdi si počestné povolání, a jelikož k povolání inteligenta intelligence tvá nestačí, vstup bez meškání do učení k mistru Kryšpínu! Jak idyllické bude to v dílně tvé, když večer / vyjma sobotu, neděli a pondělí, kdy hrát budeš v hospodě gardu / žena tvá a mladá její sestra vařit budou večer, učedníci veselé do cvočků bušit a ty děti své na koleně houpat!..Když je bez rizika řezat potěhem, i učedníky své i ženu svou i švegruši svou, když, zblbělče, nedovedeš si najít lepší ukojení sadistních svých sklonů! Pracuj! to je lehčí a užitečnější, než myslit, než bojovat! A musíš-li už jednou myslit, tož myšl i o něčem objektiv-
ním! je to lehčí a užitečnější, než snaha, cítit se v každý okamžik absolutně! Mysli v nejnětším případě třeba o problému času nebo bolesti, mnohem lépe však učiníš, učiníš-li objektem důkladného studia na př. dějiny sochařství nebo vpádu Děngischánova, ještě lépe nějaké lepidopteron nebo chorobonosného bacilla, nebo polární zář! Nejlépe, staneš-li se nejužitečnějším členem společnosti, t.j. vynálezcem! " - A tak vážně jsem to vše bral, že ihned k činu přistoupiv vymyslel jsem si u zmíněného lesíčku, jehož vlastníkem je Mr Václav Bláha, muž nad jiné ctihodný, vynález, jež jsem ihned pokřtil na Salvaturin. Předpokladem je faktura, co zkusí obyvatelé velkoměsta s nahromaděnou močí, - na ulicích, v kostelech, divadlech, schůzích a m.j.; zvláště dámy mohly by o tom zpívat písničky; kdyby se všechny tělesně i duševně nepříjemné pocity, které v libovolném daném okamžiku mají všichni obyvatelé velkoměsta z toho, že se jim ^{chce} chcát, slily v jedno, povstala by bolest, silná dost, aby vorvaně na prach roztrhala lépe než tuna nitroglycerinu. Kdy by zde našel odpomoc, získal by si

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

rozhořně, ať se tomu oclové smějí, zásluhy „o trpící lidstvo“ nevědí. Salvaturin spočívá ve dvou metr dlouhých gumových roukách, trochu tlustších než jitrnice, jež pojmu dva, po p. i více litrů vody. Obtočeny byvše kol mužských i ženských nohou nepřekážejí, i naplněny jsouce, ani při chůzi ani sezení ani ležení a nejsou ani pod úzkými kalhotami nápadny, dodávající naopak pánům se slabšíma nohama robustnějšího, mužnějšího vzhledu. Horní konec připovní se pánům na mrdák, jehož hlavička je v něm úplně stopena, dámám pak pomocí koštělného kolečka obemkne těsně chcací otvůrek; nejhlavnějším je zde způsob připovnění, jež chovám v tajnosti, ochoten však jsa dámám, které by se o to interesovaly, Salvaturin na chcan-dělky vlastnoručně aplikovat, bych je o výbornosti vynálezu svého přesvědčil. Tu a teď může jak dáma tak pán kdekoli kdykoli, chodě, stoje, sedě, leže beze všeho chcát, i nezpůsobí to i při nejsilnějším proudu zdaleka takový šelest, jako když mírná, vláha jarní vláha smáčí se na pokosenou louku. 4 krát možno se do vyprázdnění tak vyurinovat. Doporučuje se zvláště dítkám školním, hlavně takovým, jež stydí se žádat o dovolnou na záchod. Atd. Cena v drob. prod. od 2 k. výšc, dle quality gummy.-

Byla to ošklivá sprcha na blázna, ten černý vodo-myšlenko-tryk se spodu.. Nebylo přece jen sladké pro ^{me} Niobé, když viděla, jak dceruška po dcerušce otvírá zobáček... Onomu návratu jsem snad zavázán, že také trochu znám,, die herzerreissenden letzten Stunden " : Mít : dříve čerta mně, stojícímu nade vším, na všem záleželo, věděl jsem nad to, že nic nemohu ve věčnosti ztratit: ale oné noci padala i má svrchovanost i panrealisace i skepse...

Opisy textů Ladislava Klímy.

Řek 1914 .

Padaly povídám...; ostatně lituji, že jsem ty černé přišery srazil dolů, když začly se smát základům mé filosofie : co počaly povídat, nebylo státné, bylo by to někde ještě radikálnější než můj radikalismus a při tom, paradoxně tak rozumné! ...zjevení to mohlo být! Ale člověk má pud „sebezachování“ : nenechá si přece uškubnout majetnou celou zeměkouli pod nohama, aby padl do čert ví jakého prázdna...

Ale brzo vyléčí a vylíže se divoký kocour a smrdutá kuna ze svých ran! Už, když jsem domů docházel, stál jsem zas pevně na nové půdě a jásal: „Dosedl jsem dnes svého bláznivého cíle, ale za to jsem našel poklad ze všech nejcennější t.j. rozum,“ jak pravi Don Quixotte. „Ó velký den, den největší mé porážky a největšího mého vítězství! Tato sekunda budiž mezníkem v mém životě!“ a mávl jsem rukou na potvrzení a spečetění toho, jako ve 6 hodiny a na znamení, že nová perioda započíná, zapomínaje, že charakter její podobné bláznovství přísně vylučuje. „Od této chvíle je mým heslem: vitam impendere rationi ! Staň se!“ A k většímu zdůraznění ještě jednou rukou prudce hodiv - - , vešel jsem do domu svého, vlastně tenkrát akciového, cítě radost, že tentokrát není pochybnosti, že jsem do „periody rozumnosti“ vskutku introitum slavil.

Rychle se navečeřev odebral jsem se, štěstí v srdci, do hostince Mr. Jana Fišmistra...Nu a tu... šel jsem si hrát z gramofonu několikrát Raimonda a smil při tom blaženě, neotravován myšlenkou, že bude mi kuchat čerty, o Nelle v Engadeinu, Arze v peci, o tom, jak kouzla svá zlepšit, aby se mi dryady zjevily, o tom, jak jsem v jeskyni Montesinově Merlina hledal, Bonaparta pod La-

Rok 1914.

kebergem a j.v. Při tom však zároveň mluvil jsem s modřanskými sedláky nanejvýš affabilně a láskyplně, takže stále illusi jsem byl, že jsem andělek z Ladonny či San Sisto, - ten levý, co má prsty na držtičce; pravý jest odporný a samojedlný vyvrací dogma o Rafaelevi jakožto veleknězi krásy.

A spal jsem oné noci krásným spánkem, jakým spí zdatný chlap, jenž se toho dne dopustil vraždy, - spánkem, který se při probuzení zdá být zahradou hustých růžových snů, na něž přece nezbyla nejmenší upomínka...

Vidíte, že moralkou všeho toho dosavadního povídání jsou otřepané pravdy: „Léčivě učí bolest“ : Aischylos, „Tum bene navigavi, cum naufragium feci“, jak prý řekl otec - oy, obchodník Zeno, ovšem že latinsky.

Ale i v těchto, jako vůbec ve všech pravdách, je pravdy jen část ---:

5. a k t.

Trvá do dnes a skončen bude za statisíciletí. Sebepoznatky oné noci byly jen visí daleké, daleké budoucnosti snaha : teď budu rozumným nejvů šim nerozumem s neomylnou cestou od naufragia k naufragiu. - Konec Dona Quixotta jest absurdní a nízký. -

O miseris hominum mentes! ... Jak lehkomyslně lehce jsem se rozhodl, že budu teď jen rozumnými jak snadno vypustí se všem lidem z hub výsměšná nebo vážná otázka: „nu a zmoudřel jsi z toho?“ Je to následek stupňování morální, hl. křesťanské víry v mož-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

rost náhlého napravení, - ach! i moji triarii náleží, přirozeně!
ponejvíce k vulgu a měli jejich jsou většinou jen špinavá prádlo
ohavné minulosti lidstva! .. Je to následek nevále budovat po-
tlu na daných základech. Za každý skok v před smýkne surová ru-
ka člověkem o deset skoků zpět.- Ovšem, per mundi ludibriositatem
et absurditatem má současně pravdu i Zlata: „Vivant skoky, tito
mládounci, chodit se učící bratříčkové Letu, tato božskost u člo-
věka! Jen jimi se někde dojde v myšlení i politice! Co jest odva-
ha, co heroismus, co sebezpřemožení, co vítězství jiného než skok?

Cházi, práci nedojde se de facto nikam, jimi hodíme jen v kruhu,
trotlové slepi! Chi va piano v kalhotách má nasráno, dojde do
San Fedeliamo a k tomu až ráno, jde už v písmě svatém psáno. Pů-
vod všech neřestí a zla je spání se, jak s krásnou výstižností na-
zývá to lid.. A nejdále do výši a krás netušených, doskočíme he-
roickým skokem „sebevražda“ zvaným. Jej umět s veselým opovr-
žením učinit, toť paradoxní cíl všeho žití pozemského - i nebes-
kého, jen proto se žije! "

Spíše několik na horu se sneších ptáček vynese jí rázem
v drápečcích svých v azzur, než aby sebezpoznatky ony byly mohly
přetvořit rychle psychické prótoplasmu! S nejlepší vůlí a ener-
gií nastoupil jsem příští dny „dráhu rozumnosti". Jediným vý-
sledkem prvních pokusů byla desorganisace a chaos. Nebylo půdy,
na níž stoje hnouti bych byl mohl strašnou massou svých „nero-
zumných" instinktů; neboť co snažilo se jí hýbat, byly téměř
zas jen - ony samy. Každé má hnouti bylo s novou tendencí v odporu.
Byl to absurdní boj A proti A, pozdvihování sebe sama. Bylo to

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

modelování mlčných útvarů. „Počátek vždy těžký,“ dal jsem si a pokračoval. Pokračování bylo ještě těžší a výsledkem hrozil být úplný rozvrat. I zanechal jsem tohoto suicuririfragia a za týden plul jsem zas už vesele ve starých vodách, chodil ve starých svých botách, které, třeba špatné, pořád byly pro mne lepší, než sebe krásnější, ale nešité na mou nohu. S onou svou božskou jistotou instinktu jsem to učinil, které děkuju, že má paradoxní existence zde už tak dlouho trvá: s kterou jsem „řekl ano“ ke všemu, co jsem já, nejen ke svým immoralitám, ale i slabostem, „špatnostem“, „perversitám“, zlovykům, sněšnostem etc.; s kterou řekl jsem opovrhlivé ne ke všemu, co nejsem já, - na př. k celému lidstvu; která příčinou byla, že nechopil jsem se nikdy nijakého „povolání“ ani lupičství ani spisovatelství; která všechno po lidsku dobré, jako na př. generosní jednání traktuje jako minima, de quibus non curat praetor atd..

Ano, zůstanu ti věren, moje amabilis Insanio! Je mně to přirozeno, vždyť i pouhé slovo „rozum“ bylo mi od dětství prudce protivno a jen ta okolnost, že tento pantáta je chotěm milenky mé vůle, starým a protivným, dávala mně k němu jistý respekt ... „Udělníte dobře“, pravil jeden hidalgo bakalář Carascovi, že chcete D. Quixotta obrátit k rozumu; tím svět nezíská. Rozumných lidí, z nichž jedním chcete jej učinit, má Španělsko miliony, ale bláznů, jako D. Quix. jen jediného ... „Ale nesmysl! vždyť nejsi, Insanio, tak špatná, za jakou tě blbec prohlašují. Vše vysoké a božské na zemi, co jiného to než bláznovství? Tak sexuální láska: deifikace červa, - a jelikož illuse je realní, tedy, a ještě lépe!

./.

textů Ladislava Klímy.

1914.

tato realnost illuse, toto sidcoxylon: tak poesie: „anabilis inst-
tia“; tak sen: holder Wahnsinn, jak plaguje po zvyku svém
tého: opojení: vášně: ta ce: hraní si .. 4 není blázen Ženuš-
ka a nejsou blázni její při každém kroku poskakující směšně ko-
stičky a její munda, tento fraškovitě směšný pinguin: a její ješit-
né pantličky a kraječky a šátečky a honzíky: vesměs blázni: 4 pi-
korná koťátka a všechna zvířátka a nestydaté genitálie - děti:
kvítky: 4 děti: a nevzdělaní národové a mezi „vzdělanými“
všichni moudří a genialní mužové, heroové, světci... Napoleonek,
jenž ukazoval generalům svou hvězdu na zemi, Christus, jenž se na-
hlídl, že vystaví za tři dny kostel,- a všichni zajímaví lidé...
Kau: jen -aroš, -asařík, Arne -ovák / síd venia nomini et homini /
Kau: Palacký a podobné duchem opuštěné mumiie nejsou blázni... Vy
volával-li jsem v lesích rusalky a v skalách -erlína,- Božínku, ne-
věřící všechny děti ve své pohádky: 4 dospělí: ať dá si každý pozor
na počty, jež bude o půlnoci mít, bude-li v uchlázi komoře uzavřen
smrtvolou: a polytheistní národové, na př. katholičtí,- věřící
v myriady zjevují ich se svatých, andělů, královny nebe, čertů a
jiných subalterních pánů bohů: ...,Ale co u dětí, u abnormálních
stavů, u divochů a nevzdělaných je odpustitelné, je chorobou u do-
spělého vzdělance“. Takto má se vác messieurs: Já беру všechno
vážně, jsem důslednější než vy moderní ploskohlavá, cpiádermatická
havěti,- pardon: své panděro, 4 cylindry ,svou službu, své svíní
jošitné osůbky a poč.hovno berete vskutku vážně!
ale jen ta-
kováto má opravdovost, ta , v níž vidí Carlyle podstatu „heroa“,
ta , jež vše uvádí hned v čin, jež ve svých myšlenkách a vírách

číslo 174.

reálnou žije - jako já ve své „panrealisaci“, - jen ta tvoří
reálnou velké lidi a světooběžné osoby, které „přicházejí, majíce
oc“: Tolstoj, Hus na př., „intellektuálně“ sotva na nivěu pra-
vního středověkého litteráta stojící. - A není bláznovství - -
mkněte „der Schöpfer sammt der Schöpfung“: Heine - ? . . .
Kritika pro filosofii, že nevytvořila dosud významný systém: Svět
jako komedie, jako hříčka - Vesměs skopí vážnost, neodvažující
se ani vyvodit důsledky ze základní absurdity, kontradikčnosti,
antinomičnosti, circulosity psychy neboli světa, z nesporného Goe-
thova: „Die Welt ist selbst ein Widerspruch, und sollte sich
nicht widersprechen?“ - t.j. stvořit systém kontradikcionismu:
statuovat sublimní spiritualnost fundamentalního „divinného odpo-
rování si jako „věc o sobě“... „Ludibrium“ značí výborně záro-
vek „hříčku“ a „šarškovství“: proto zvolil jsem si slovo to
k označení mého názoru na svět. „Svět jest absolutní hříčka své
/ své / absolutní vůle“: kol této méj vší nutně se bude točit
filosofie příštích věků. - Základní problém zní: „Co je toto vše?“
Jediná poctivá odpověď konečně: absolutní nejistota. Ale to známe-
ná absolutní, božskou Volnost, a to značí: svět je to, co / kdy-
koli / chce z něho učinit: má absolutní hříčka. / „absolutní“:
jest i to na př., co neexistuje, - je naprostý Proteus, ergo
není zároveň Proteus, - ludibrionismus a kontradikcionismus vyvrá-
ceny by byly, kdyby se samy in infinitum nevyvracely, - to náleží
k jejímu podstatě: v tomto čarovném labyrynthu vidím nejzářnější
božskost, oslové samozřejmě sofistiku, zde „mch. zkušební kámen,
obdařen-li člověk jedním z nejvzácnějších jevů: filosofickým
čuchem / „Svět je má hříčka“ značí vlastně: jest bůh, jest Jan

Opisy textů Ladislava Klímy.

lok 1914.

Bohi neboť souveraineta a pohrávání si jsou korrelata, souveraine
ta jest ježině pohráváním si, - pohráváním si ludibriosně jen s
sebou samou, Sv. j. m.h. jest jen pravou explikací pojmu Boha...
Jež někdy, - vědy je buffonství, - hluboce vzato-, projevem vážno-
sti, pravá, nejvyšší vážnost je vědy buffonstvím... Zlobívalo mne
dříve, že jsem v šaškovství nemohl najít - záánlivě - vcelebnost,
nejvyšší poesii, svatost, že ve skurrilním visáči Voltaireově i
b. Sterncově nemohu najít vznešenost, - a v ekstasích Březinovy lás-
ky šaškovství... ale to proto, že nedoměřil jsem se tenkrát dosud
neomezeného bežského proteismu ludibriosity světa: ludibrionismus
nebyl by ludibrionismem, kdyby, jsa tím nejvyšším, nebyl zároveň
tím nejnižším -, ale kam až by mne to vedlo!-

Moční sebepoznatky, v nejlepší své části byly jen několik,
nedovoleně protrženou clonou budoucnosti vržených pohledů na dospě-
lý věk má absolutně komandující vůle, nyní ve mně prvním krůčkům
se učící: Zletým jsa děckem přes noc chtěl jsem se stát 20letým mu-
žem aneb naučit nemluvně za několik dní mužné energii, karakterno-
sti, nejvyšší prozíravosti! Bojác, dojde jednou abs. kom. vůle jas-
ná, jasnovidné síly! ale protápat musí se k ní, prohlábolit a
prokóktat, probrečet, prohláznit. Síla je nejvyšší ctností, ale ne-
ní silou a ctností chtít býti silným vědy: filistři síly, kteří,
jen sílu všude vidíce, zavrhuji pohrdavě hned každou slabost, zavr-
huji vývoj a pokrok, vidíce jen výseček životního procesu' důsled-
ní jsouce musili by kázat: všechny děti buďte uskrceeny! lidé pořád
a pořád nevědí, že i myšlenky mají svůj dětský věk, a že mnoho lidí
od kolébky až do kmetství nejsou ničím stále jiným, než dětstvím
jisté idey. Stav síly má smysl jen ve stavu zralosti: rozumnost:

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

úhelnost: přímé a pevné jítí k cíli: síla možný jsou jen ta, kde
 dost vysoko jsme vystoupili, abychom mohli přehlížet všechny své
 věci, kde dost dlouho v domě svém bydlíme, abychom v něm vskutku
 doma byli, mistry byli: jsou strašně deplacovány ve stavech zrání
 a klíčení: zde hlavně jen tápání a všeliké ne vždy krásné a čest-
 né uhýbání se, proklouzávání, protloukání se, trpělivé svěřování
 se na popas instinktům a větrům udržuje na životě a pomalu vede
 v před. Stupen irracionality u lidí - děti udává přesně stupen
jejich novosti a svěcestnosti; stupen „bláznovství“ u „genia“
stupen jeho originality a profuturity: zvoláme-li „svěřízný“,
coho řekne „jen blázní“ * Goethe, tento pouhý mistr: doma
 leoucí: dobrý, starý obyvatel, ale ne dobyvatel byl v hloubce
 málo originalní a ne dost blázen: naproti tomu popatíme na Rou-
 sseau, Beethovena, Schopenhauera, Poca, Bandelaira, Th. A. Hoff-
 manna, Grabbého, Dostojevského, Shakespeara, o kterémžto řekl Goe-
 the: „hladou-li mne pánové X Y na roveř, p. Tiecka, je to totéž,
jako já bych kříd sebe na roveř Shakespearovi - - Shaksp. je
„vyšší nature“ než já“ hlavatecká vyrovnanost bývá jen chopením
po vyrovnaných, vyšlapaných cestách,- jak často jen stádem skotu,
jak případ Goetheho zhusta nasvědčuje! - nic není škodlivějšího,
než aplikovat na své stavy počátku, slabosti, nemoci hodnoty zra-
losti, síly, zdraví, neboť nic není pro vyšší lidi - na nichž je-
dině záleží -, svůdnějším, nic nezdá se jim bezectnějším, než pa-
sivní vydávání se na popas, bídné prozatímní se protloukání se
atd. to uškodilo mi nejvíce v životě: že ode vždy aplikoval
 jsem v ohromných rozměrech na nutná svoje tápání v noci a v lese *
maximální síly, platné jen pro chůzi po vyšlapaných, denních a širo-
kých cestách: ale i na „praktické“, materialní věci své člo-

Oplý textů Ladislava "límy."

rok 1914.

...jako já použít maxim. energie jen nanejvýš opatrně i v systé-
ech těchto jen svých už satelitů vzbudily extravagantní skoky,
Houčání, tančení, perturbaec mého vnitřního slunce kapitální per-
turbace... Po léta bylo mé heslem ad ex: „slovo“ „nemožnost“
...by vyškrtáno být ze slovníku „šásonap. i jaké nízkosti ta-
...ly mu, praktickému dobytčáku, při tom asi na mysli pravda; uši-
...li si, že musím vypátrat zevrubnou adresu některé pařížské fir-
... zcela nutně cíle toho dosáhnou při patřičné energii v neabsurd-
... něčím: něco však jiného jest, řeknu-li si: „ve své 11. roku,
... když poprvé četl jsem o „latonových ideách, bleskla mně hlavou idea
... tomu toho tak jasná a krásná, jaká nikdy již o. té chvíle: nuže a
... teď chci, teď musím během 2 minut vyvolat ji nebo quasi ji opět:
... neboť vše všechno zmůže“ ... Ale ovšem náleží to podstatě abso-
... lutně komandující věci, k němu věnu takováta věčná, absolutní snaha
... po neomezené síle... není zbylí a nutno po této strašné cestě do-
... jít až nekonec... nekonečná je fragilita-tych dětství, paradoxnost
... jejich dospění, - - zář koncových plodů. „lověk - Bůh a posléze či-
... Bůh.“ „tstvo stvořilo si ideu „oha“, „já stvořím jej samého.
... on hustý kouř nad zapálenou, mokrou hranicí bylo dosavadní lid-
... tvo: já jsem první jeho rudé zabarvení od staženého dosud plamene;
... minoný manžel a bratr Zlatinky, „ios, je - ovšem v mnohem víc v mé
... hlavě než dosud na papíře - , první mocné jeho vyšlehnutí - první

„já“ jen vzhledem k lidem, „kteří v kultuře něco znamenají“; jen
... by ta kultura něco znamenala! Snad žije současně na zemi několik
... set lidí, rovných mně, moudřejších mne, - že mlčí lépe o sobě než já.

Opisy textů Ladislava Klímy.

ok 1¹.

stapen člověka - "ohai" ale zmizí posléze všechna kouř - lidskost
zůstane jen čistý plamen - - .Chystá-li se něco zcela nového,
ohromného a ohromujícího v lidstvu, nemůže to mít počátky jiné,
než jaké ve mně se odehrávají... Jako mnozí velcí lidé - ba plati-
vají za největší - jsou skrznaškrz minulost, tak já jsem skrznaškrz
budoucnost, profuturita, skrznaškrz dítě; ani na okamžik nepouští
me od 40. roku vědomí, že nesu celou budoucnost lidstva na sobě...
Ale ještě tisíce "ých" příštích existencí se ztroskotají, než sta-
ne se ze mne Dios, - a kolik, než čirý Deus!... Člověk jako Dios
nemůže obejmout jiný světový názor, než ten, který člověka nejví-
ce povznáší. Příchod egosolismu je nutností psychologickou, affek-
tovou, je kategorickým postulátem velmi vysoko vystoupivší vůle.
"e sice můj absolutní egosolismus, t.j. učení, že mimo mé vědomí
neprosto nic neexistuje, nejpravděpodobnější, nejdokazatelnější,
nejstřízlivější, nejfaktičtější, - jen na daném spočívající, nej-
věrohodnější ze všech filosofických possibilit, - ale k čertu s tím
vším! : co bude platit za pravdu lidstvu po milionech let, jednot-
livci hned post hoc exilium? největší pravděpodobnost dneška jest
asi „pravdy“ právě nejvíce vzdálena! Ne! nejedná se o to, co
je nejpravdivější, ale o to, co nejgrandióznější; nemůžeme-li být
„pravdiví“, z pravdy věčně jsouce vyhoštění, budeme „spon“ co
nejsmělejší a nejgrandióznější! Ne ze spekulativních investigací:
z potřeb [sráce a vůle] zrodily se všechny mocné duševní proudy v
lidstvu! Již vystrkuje hrůzný mrak radikálního egosolismu kolékol
nad obzor černé své rohy.. Snad dočkáte se ještě prvních zahřmě-
ní.. Slabých ovšem as: budou to nejprve nesmělé pokusy, ukázat, že
egosolismus není tak absurdní, jak se lůze zdá, spojené s bídáckým

Opisy textů Ladislava Afilmy.

lok 1914.

čikání se vůči egosolistní praxi po stoletích snad teprve přijde
 mask: někdo, kdo půjde až na konec této hrůzně čarovné cesty, ja-
 ko já, blask a čistého nebe / vide předěllý dopis o 10. srpnu 1909/1/
 14. jenně - „jeon první záblesk krasivého Dne, ale zároveň jeho
poleno. Dost! hled tam na východ: - krobově tiše, nahnutě ani tam,
 dubý, studený, asinový, strašidelný svět úsvit! Kdo řekl by, že
 z něj bude - slunce? Jak male a paradoxně počíná chroust, neživot-
 ný život, příšerně Den! “: Dr. Volný. Zarachotí ty hromčky, jen co
 sprostivě lidstvo počne se splachováním se sebe křesťanské špíny..
 resultantou mého vývoje že je křesťanství, monsieur? já, absolut-
 ní egocista, křesťanem? bohu psent! Abyš do sarti jen díleobrazy
 sral! Proč to medle myslíš? s kým sdílíš?že chánia se často
 hrabnou? To je jakobyto řekl: „jci lupič, ergo náležíš k tlupě
 krasivého “: Dr. Láh existuje mně právě proto, že existuje v psýše
léca „nejvyššího “, „završení“, aboutissementu, „celku“ atd.:
 něcho není mimo duševních stavů, ergo je už tato léca Bohem:vlád-
 na psychickou mašinerií, ergo vládné Báh svět em: všechny myšlenky
 jsou bestie, svět, Vše velká bestia: ergo je Báh sive svět sive
 psyché „individualní“, bestia...Ostatně je můj ⁻⁻⁻ leus vlastní pán,
 jakého by se nebyl rozpákoval ani Nietzsche akceptovat, kdyby byl,
 otrok: v mlaďi své místo omezené hellenské veteši, moderním ne-
 řectem, Wagnerovi, Dra P. Réeevi věnoval se myšlení o základech
 filosofie, chci říci, kdyby byl dospěl k egosolismu. Podstatou
 křesťanství je mn nádherně vyvinutá- otrockost a psovkost na ce-
 lí linii, třeba maskovaná na, př. „láskou“ , - touto kuriozní, lu-
 dibriozní efflorescenci egoismu - -.Lokažte, monsieur, třeba na zá-
 klade dopisu tohoto, že oproti němu publikovanému spisu má otroc-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

kost a provskost stouply, je vous prie! Ale Vy nejste spokojen s
toute formulací: tedy : najdete mně v něm jediné křesťanské místo!
Tol byste leda uvést pár veršů azurně fosforescujících nyní nad
Přítom: ale je vous prie de nouveau, co pak jsem já fosforescuji-
cí nyní?...Je sice pravda, že tomu, co se ta, o lásce povídá, já
du v jistém smyslu věřím: ale když Vy jste nezapad ještě do vní-
mosti ludibrionismu v něm najdete vše, vše! všechny filosofie byly
dosud jednostranné, jen můj ludibrionismus je všeobjímající. -Ano,
mlítěji: najdete mně v listu tomto jedinou větu, nasvědčující
křesťanské pokoře! Co se této týče, vyznám se, že Březina, co mau-
vais séducteur, dostal mne kdysi k tomu, že začínal jsem na ni po-
hlídat s větším respektem, než jsem měl dříve ve zvyku. Zbabělost
byla to a sebeodhození! Pokora před nesmírností Boha, seil před
nou „latentní“ velikostí“, „nou Pristinní Vůli“ a jak zní
ostatní mé termíny, jimiž označuju mé Já na rozdíl od mého já, -
je nesmysl: pokora před sebou je směšnost jako „soucit k sobě“,
pravost vůči sobě, i „causa sui“, - je fakticky jen nejvyšší
přechod .. a ostatně je má velikost vše aequivoční... Neboť celý
tento „vesmír“ redukovatelný je na mé psychické schéma. Má dok-
trína totiž jest: nejen prostor: i „smyslové vědy“, hmotu tvořím
si dle svých apriorních mentálních forem a norem: na základě urči-
tého množství hmoty, kterou v daný okamžik „percipuju“, sám si
vytvoruju, vykonávaju per projectionem et coniecturas dle a priori
ve mně jsoucích zákonů hmotu kol ní a za ní ležící, v prostoru i
času; na př. z celkového obrazu hvězdného nebe, pouhému oku vidi-
telného, tvoří si mens přízně causálně a apriorně sama obraz urči-
tých mlhovin v teleskopu, a tvořila by si tak sama, kdyby se jí

První text Ladislava Klímy.

ček 1914.

...někdy možnosti, nová a nová hvězdná nebe, in infinitum, lchoune
...ně, samozřejmě, - vše jen jedna forma naděje! Vesmír jest jen
...ně svých suchých psychologických konjektur, šablon, schém, a jeho
...něst redukovatelná na ohromnost mystifikace, - zcela ve smyslu
...něbrionismu, česky Volnosti scil. Boha... Doktrína ta je, nach.,
...ně nejlepším odbytím hlavní námítky proti egosolismu, znějící :
...ně můj subjekt je neschopen tento nekonečně, mimo něj : jeho vů-
...ně : jeho asociace samostatně se rozvíjející vesmír sám ze sebe
...ně produkovat. - Vděčí-li Březina své nejlepší okamžiky „mystické po-
...nědučnosti“, - já svému : Volo, quia volo! Nedostoupil jsem tak
...ně vysoko jako on, - ale to mne nevyvrací. On má pod sebou 2 tisícele-
...něti, - všichni křesťanští svědci slétali se jako mýry k jeho oknům
...nětícím do noci, a nápomocní byli ohavnému tomu čarodějníkovi v
...ně jeho kouzlech. Ale koho má pod sebou, koho za sebou absolutní ego-
...nětista? ... Žádný přítelíček za mnou, věčně žádný přede mnou. - ni
...ně jediný okamžik můj to nikdy nezatížilo. Jsem tvrdý a chladný jako
...ně ocet. Vše se zužuje. Má hvězdy stoupají, jako vaše klouby. Vzáše se
...ně nále-li pravdu má volnost, největší, jaká kdy v lidské duši byla,
...něti vaše otročnost, vy pozemští krtkové a nebeští psi, až tento s.
...nět, jako končí na papíru, skončen bude ve skutečnosti.

Napsal jsem Vám toho dost. Též proto, že podobný list po-
...nělám Vám naposled. Co si asi o mně myslíte, že i tento odhodlal jsem
...ně se napsat? ... Mělo to své dobré důvody. Na př.: dost jsem Vám toho
...něm o sobě napovídal, - a přece nebylo to vlastně nic, - i tento

Opisy textů Ladislava Klímy.

lok. 1914.

list je velmi málo - ; byl jsem vždy příliš všeobecný, nevysvětlil jsem bližší, utvořil jste si o mně znetvořený obraz, - a to me zlobilo; dnes bylo mým úmyslem trochu jej korigovat a prohloubit, itd... - Různé nešvarnosti dopisu tohoto omluvte bolestí zubu, která mě po značnou část doby, co jsem jej psal, okupovala neustále, než on sám, - a jiným vyrušováním. - Kdybyste snad list ten někom posílal, prosil bych, - třeba sám tak neušiním - , abyste jej rekomandoval ; považte, že podepsán je plným jménem! - A zavěďte se mně, nebudete-li se v příštím svém psaní o něm vůbec minovat!

Děkuju za listy, které jsem dnes obdržel. Přijměte upřímnou soustrast k své robotě! To s těmi právy nemyslíte jistě vážně; pán Bůh sám musil by Vás potrestat za takové zvrhlé hospodářství! Jaké a kdy budou formality, které Vám na technice zbývají? A jaký je Váš duševní stav? Co dělá Váš litterární mótiér?... Navštívíte Březinu? ... ohl byste mně sdělit, kdo jsou ten Ota a Vilík a j. z Chal. „Vltavy“ - , po případě jiné ještě osobní zajímavosti o této knize? Ale nespěchejte s odpovědí! - mně vede se dobře, neboť jsem se vším hotov. Moji domácí Vám gratulují a těší se na Vás. - Sal.

Proseňanky 20. IV 1914

Ladislav Klíma.

Opisy textů Ladislava Klímy.

rok 1914

Střepka psaná perem, formát 15.3 x 12.5 cm. Originál uložen.

12./VI. 1914.

milý příteli!

Přijměte k zítřejším svým jmeninám naše nejsrdčnější
blahopřání. Znovu Vám za vše vřele děkujeme a přejeme Vám
ve všem největší zdar! - navštivte nás opět!...

L. Vaníš

Anna Klímová.

Ladislav Klíma.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

Dopis psaný perem na linkovaném papíře formátu 23 x 29 cm. Originál uložen.

Milý příteli !

Nepsal jsem Vám delší dobu ; ale vždyť zmínil jsem se ke konci posledního dopisu, že listy podobné dřívějším posílají teď nebudu; k obvyklým pak psaním nebylo látky, a o frase nestojíte. Dnes píšu hlavně , bych požádal Vás o sdělení, jak se Vám stále vede. Jak se o Vaše osudy zajímám, řekl jsem vícekrát. Mlčení Vaše trochu mne znepokojuje .. V pí Kl. zahrázila se myšlenka, že jste nemocen; den co den slyším od ní : „co se to s tím hochem jen děje, že nepíše ? ..“ Ale nehledejte v tom présomptuóznost nebo podobné. -

Vytloukáme se tu neinteressantně jako dřív. Došly mne po Vaší návštěvě nějaké peníze od nájemce „Plovárny“ a od ber. úř. dřívější malý přeplatek školního příspěvku. K praseti nedošlo, jak jsem předvídal : několik dní pí K. váhala, - až tu byly výdaje nezbytné. Za 3 dny po Vaší návštěvě porodila králíce mladé ; už jsou venku z brlohu, 11, vesměs zdravých a velkých . - Máme teď spolu nájemníky, mladé a hodné lidi. -

Po celý červen zaměstnávala mne nejvíce má jediná nemoc, letos silnější než kdy dříve: senový katar. Zanedkolik dní po naší schůzce nastoupil na místo rýmy kašel, horší než ona, - pak zas rýma a tak střídá se to utěšeně - někdy zlobí to i současně - až do dnes. Po celý červen jsem se pořádně nevyspal ; svinstvo - horší fakticky, než mnohá nebezpečná i smrtící nemoc .. Od 22. - 26.přešel

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

kašel, následkem nošení sena na půdu, ve velmi silný katar průdušnice, dusivý - zrovna jako by se byly dýchací roury smrskly, - největší to nemoc, kterou jsem měl od 4. svého roku. Krátký dech byl příčinou, že nemohl jsem vyvrhovat exskreace, které byly jeho příčinou. Valnou část dnů těch byl jsem nucen dýchat jako nákladní, do kopce jedoucí lokomotiva. Shánět se po potravě pro žaludek je příjemno, pro koroptev a kunu stejně jako pro hominem communem; tím nepříjemnější shánět se po potravě plicní, - prozatím ! Bez oné může člověk 2 týdny žít a potřebuje jí jen jednou denně ; bez této nežije 2 minuty a potřebuje jí každou sekundu. Pocit, že této první animální nezbytnosti se nedostává, je šeredný ; jen jedno je horší, než udusit se : pád do propasti, vlastně obé blízce příbuzné ; člověk, jenž by obé pociťoval s převládající rozkoší -toť cíl .. Trvalý nedostatek vzduchu vyvolává z hloubi duše roj nejčernějších, nejhloupějších myšlenek ... Ve svatojánské noci zaměstnával jsem se, poprvé v životě, vážně myšlenkou, neměl-li bych svou vůli, hrdost, tvrdost, immoralismus, egosolismus, celou svou minulost hodit na hnůj a jako prase obejmout měkkou, línou mravnost, zbožnost, křesťanství, legálnost a podobné prašiviny, které vám, utrpením v hloubi zlomeným duším a šakalům, platí za svaté... Tentokrát pochopil jsem poprvé význam Nietzscheovy věty : „i nejsilnější lidé mají své slabé hodiny“, - kterou jsem dosud tak skoro za lieu commun považoval. Mne to neomlouvá, - třeba nemožno upřít, že ten starý prašivý chlap tam nahoře má po čertech jedovaté šípy ve svých toulcích, - a že triumf nade mnou dnešním nebyl by slavnějším, než nad chcípajícím Voltairem, Heineem a všivým Bonapartem... Trvalo

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

to ovšem jen chvíli, - nicméně ještě dnes stydím se paty ven vystrčit ... Psi neuznávají mne hodným, aby na mne štěkali: sotva každý čichne k mé stopě, zmlkne, vyurčuje se na ni a oči jeho praví : „bratře, pse, křesťane, březinovče, zákonů dbalé prase, fuj na tebe, fuj !“ - I na Odchod hleděl jsem tenkrát jinýma očima než dříve .. K tomuto cíli byla patrně celá ta komedie inscenována ušlechtilým pánem, který nemá moc vésti k sobě duše jinak než pomocí zbabělostí jejich a nejmizernějších pudů. Tehdy nastala vlastně eventualita, o níž jsem v lese ca. 6 hod mluvil, jak se nepamatujete. Ale cítil jsem tak živě, že právě teď byl by to místo slavnosti zbabělý útěk, - útěk před rostlinným „chámem“, nestydatě ve vzduchu poletujícím ; mmch. : že právě toto sperma tak silně affikuje mne, jehož sliznice jsou téměř necitelné ke každému kouři, prachu atd., - má mystickou a interessantní příčinu .. - A s rýmou a kašlem odejítí - Tam ? nevzbudil bych tam mezi mými lidmi příliš impozující dojem... Jsem onou ženou, která spravovala díru vzadu na kalhotách pro svého synka v rakvi ; „ proč to děláte ? vždyť tu díru nikdo neuvidí !“ „Je pravda ; ale když můj Jeníček je moc stydlivý : až přijde před Pána Boha, zakryje si tvář a obrátí se k němu zády ; Pán Bůh díru uvidí a řekne : nu, chlapče, kor moc pořádnou mámu jsi neměl !“ Ale vážně : záleží nesmírně na tom, v jakém stavu se tam odejete, se tam vejde : počátek rozhoduje často o konci ...

Ovšem: třeba to vše pravdou, je to prašivou hamletovštinou, dvojnásob mizernou u toho, kdo v základě Hamletem nenf... „Jednej, morduj, morduj a nic při tom nemysli a na všechno se při tom -- !“ toť

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

smysl monologu „ Být či nebýt“; ale vysokého stupně kultury ducha a vůle třeba, aby člověk k této formulaci došel. -

Při myšlence, že Vy a Vaši compagnonové při čtení tomto cítit budete soucit, „politování“ nad mým „poblouzením“, po př. „úpadkem“ atd.,- cítím já neodolatelné dráždění ke smíchu nad touto moudrostí... - Nepozorovaně vklouzl jsem do toninydřívějších svých dopisů; no vzal to čert ! : žít jako člověk a být vskutku konsequentním a karakterním jsou pojmy vylučující se ; kdo to ne-
guje, má o konseq. a karakt. trochu žebrácký, mrzácký pojem. -

Nejlepší Vám přeje a na dopis Váš se těší

Váš

30./6. 14.

L. K.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Roč. 1914.

Dopis psaný perem na linkovaném papíře formátu 25 x 29 cm. Originál uložen.

M i l ý p ř í t e l i !

Díky za zázilku! Kolik už mladých měly exempláře dané do přehledu? ... Jelikož věříte v nesmrtelnost, nebude Vám snad příliš směšno, řeknu-li, že máte vše u mne na 1000 % uloženo. Ostatně chodím dosud ve vzdělejších botách a ve své přítomné smílné náladě mám chuť chodit v nich ještě aspoň 30 let. -

Vaším postavením jsem nanejvýš nespokojen; doufal jsem, že najdete si zaměstnání méně úmorné a otrocké. Kam jste to zapadl! Kam jste se to nechal životem vsoupnout, jako bezvládné dítě! Právě v to, co je pro Vás myslitelně nejhorší, nejškodlivější, - mně, vzdálenému, trochu Vás znajícimu pozorovateli dovoleno snad nahlédnouti to snáze, než Vám dnes. 30 tomu let únavného, potupného šloačeni za tím účelem, abyste docílil otročiny ještě namáhavější! ... „Takový je život“, řeknete; ano, - pro toho, kdo nedovede si najít cesty lepší... Ovšem je místo, jako Vaše, zcela přiměřené pro obvyklého inteligenta; prosperuje při tom gesindel, a tloustne .. ; i Vy mohli byste touto cestou udělat „krásnou“ kariéru, stát se c. k. ministrem orby, - při svých talentech, agilně a elastičnosti / v dobrém smyslu /; bohužel máte mimo to quality vyšší a vapeurs, je nutně provázející a ministrem se nestanete; za to stát se můžete dobře nourasthenikem a rozvrácencem. Pro člověka ve větší míře intellaktu-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Roč. 1914.

dušního není osudnější chyby, než vyděláva-li si na živobytí prací
nou duševní bezduchou prací; podívejme se na kancelářníky mezi
těkající spisovatelé, „úpadek“ Macharův na př. Větší člověk jest
essenciálně více méně chorobnou přemírou duševní aktivity, „genie“
horoučkou, věčnou exhalací, přetopením, již již praskajícím pře-
plácem: více než kdo jiný, potřebuje odpočinku, t. j. radikální
měny činnosti; duchamorná duševní dřiny tím není; monstrosní,
oburádní, hrozná!... Vaše povolání nejen že podvazuje křídla všemu
vyššímu, vlastnímu ve Vás - : ssát bude Vás jako upír, vysušovat,
ruinovat. Na lov nádherné intelektuální zvěře jste se kdys vy-
pravil, skončit může výprava tím, že budete hrusným duševním hmy-
zem ubodán a udušen. Jeden z kategorických imperativů vyšších li-
dí: živ se prací převážně fyzickou! ovšem velmi opatrně vyvolenou.
Víte, jaké velké chyby jsme se oba dopustili? Že nevyužili jsme
se švecovství. Znal jsem vesnického ševce. Nevynikaje přičinlivo-
stí, ani dovedností vydělával jen řemeslem svým ca. 3 zl. denně,
tolik asi, co Vy teď? a nepotřeboval k tomu padesát koložířů na
technice; měl možnost, jako Vy, příjmy své v budoucnosti zvyšo-
vat do neomezena. Měl též kus pole, držel si různá zvířata, - žil
s rodinou svou slušně, dobře žrali, on sám den co den vypil večeř
v hospodě 3 - 9 sklenic piva, - někdy i 20 - : který stejný příj-
my mající úředník s rodinou si to může dovolit? Maje pár tovary-
šťů nebo učňů prací se nepřetrh, neurasthenii neriskoval. Před
zákazníky se nekrčil, - důležitě, jelikož ve společenském životě
je vše šebrota a plazení: řekl-li mu řemeslník, dělník i rolník:
„ale ať ty boty netlačí!“ - „už tě vejre někdy bota ode mne
tlačila? co? tak to vidíš, ty prase!“ Úředníku řekl sice místo

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

„vějro“ „vašnosto“; ale jinak nechoval se k němu s přílišnou uctivostí, - a prošlo mu, nikdo nic jiného od skalního ševce nečekal - :a jak musí si počínat ouřadové ke svým chefům? Byl nářavý, veselý, červený, žil krásným, harmonickým životem... Jiný na jeho místě by mohl tři sta zl. , jež ho tak hospoda ročně otála, věnovat na knihy, koncerty, cesty .. Připustíte, že mótier tento poskytuje lepší podmínky k duševnímu vývoji než Vám... Ostražoval by Vás „nízký stav“? na př. pomyšlení, že jemné, intelligentní slečny by ševce nechtěly? I chtěly! milovaly-li b její vlnutku a nebyly-li by předsudkům otročící zbabělé husy; měl byste aspoň zkušební kámen jejich lásky a ceny , - jako Grubboův král, jenž získal si srdce Olympie, třeba přestrojil se, m. slím, za svého šaška. Ostatně by dnes ,summa summarum, proslavivší se helérický, jako Böhme Hans Sachs, požíval větší vánosti než císařský rada. - V příštím svém životě udělám, nebude-li to hloupé, maturitu a dám se pak zapsat na universitu a současně , bez vědomí rodičů, na ševcovství. Jakkoli pak dostanu za vyučenou, otevru si dílnu, university pro vědy nechav, - kapitálu k ševcovině není téměř zapotřebí. Škoda! ... škoda, že nemáme stáro-

Učiním tak proto, že pro všechno neškodí mít solidní, krotkou basí životní. Pravda sice, že kdo není vůl a baba, doveče vždy velmi rychle zbohatnout, legálně nebo ilegálně, a může pak každé povolání odhodit; ale téměř všichni lidé jsou baby nebo volové nebo obě.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

-athenský zákon, ale němož každý chlapec, i z nejvznešenějších rodů, musil se naučit některému řemeslu... Vezíme oba v baňce, třeba různě se na pohled.. Ale kde baňno, tam možno vždy vyhlednutí a každé zlo je v podstatě světa jen povelom k útoku.

Můj stav je teď relativně dobrý. Díky za účast, kterou mně projevujete v posledním dopisu, jejíž četl jsem se živým zájmem jen pro jeho myšlenkový obsah, jako všechny Vaše listy. Mají zvláštní schopnost podněcovat k myšlení. Je v nich specifická suggestivní moc: otvírají stále perspektivy, vykouzlují tušení a očekávání. Z pravidla ctností, někdy je to vadou: někdy chtěl bych marnosti čísti místo jedné Vaší věty tři. Kopkujete místy bravurně a jakby kokotsky jen po vyčnívajících myšlenkových bodech svého předmětu, nechce se Vám dolů: naznačujete, neodhalujete, nepřivádíte: přistrkujete teleskop k očím čtenáři, abyste jej za sekundu zas zlomyslně odtrhl, ukazujete dálky, nevedete do nich; malujete větami podobně, jako impressionista vrháním svých barevných skvrn, zdá se, jakoby myšlenka nebyla Vám cílem, ale prostředkem k dosažení jakéhosi cizího jí dojmu.....; veliký je život herecký ve Vás... není ničím nízký, i jsou však světlejší stránky v bytosti Vaší: nejsvětlejší by bylo, kdybyste přivedl je k vítězství. Kde pojednávají o sublimních věcích, mají je ani Vaše vždy poetický tón a ráz, ale není to na místě vždy; často třeba ne suggerovat, ale vykládat, ne tančit, ale učit, a la Schopenhauer, tento vzor jasného výkladu a poučování. Nepospíná si tím erb svůj nikdo, - a mnohý básník stál by zde větší, kdyby byl ukázal, že dovede jasně logicky myslit - i to vlastností a výsadou

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1914.

velkého muže, že vše, co činí, velkým činí, v sobě to povznášeje; že vše jest u něho „tvořením“: trpělivé poučování máče býtí vysokým tvořením činu: či není tvořením pozdvihování nížin ke svým výšin, není jím vykupitelství? Já rád lidí, v nichž je místo pro „vše“: lidí objemné; velké; ostatní jsou v lepším nebo horším smyslu jen menšířsté, formalisté a omezení. - Nemáte teď ovšem času k psaní obšírných dopisů; ale všechny dřívější mají podobný ráz. Dnes mě jsem na mysli hlavně výborný odstavec: Ženy? Kierkegaard... "Výborný až na laskavé poznámky o mně. Jsou stejně spirituelní, jako skutečnosti neodpovídají; a při poslední naší schůzce podívoval jsem se vícekrát Vaší inteligencí, stejně, jako nedostatku Vašeho smyslu pro mé věci... Je to ostatně v pořádku: já sám, 37letý, nebyl bych sobě dnešnímu rozuměl. Nepodnikl jste docud vážnou výpravu do království božího; přirozeně je Vám vše, co z toho plyne, u mne „justamentem“: strpení! Ale přimám se: kdežto dříve jsem se smíchem považoval za samozřejmý, nerozuměl-li mně kdokoli, - od Vás mně to teď trochu slobí. Ale Vás to slobit nemusí. -

Píšete: „Jinak“ /nepřijdu-li tuto neděli / přijel bych příští neděli“. - Velmi rád bych Vás opět viděl a mimo to si s Vámi o velmi pro mne důležitých věcech promluvil, poradil se, - potřebuju teď rady víc než kdy a nemám nikoho. Přes to: Nejezděte, bylo-li by Vám to větší obtíž; vím, že v této situaci je zajižďka do Mor. . pro Vás jen obětí.- Nepřijedete-li, mohl byste mně oznámit svou adresu na Moravě? Tam snad měl byste více času k dopisu než v Praze....

Opisy textů Ladislava Klímy.

Řek: 1914.

Chte-li zastihnout Březinu v Jarom., nebylo by lópe,
kdybyste se tam zastavil již při cestě na Hanou? - H.F. Presne
posledních dob velmi rád budu číst.- Kdyby záležitost p. Vaníše
měla vřeledek, nadmíru by mne těšilo - a jej též , noji lidé
uší toho sde dost a nahližejí, že z toho nic neokouká. Vřele Vás
poskrovují, já pak trvám v nezměněné úctě a přátelství.

VÁŠ

Nezoučavky G.IVII. 14.

L.K.

Opis textů Ladislava Klímy.

lok 1914

Dopis psaný perem na linkovaném papíru, formátu 22 x 17,5 cm.

Adresa: Hochgehrter Herr Anton Pavel, Korporal, Troppau
Schlesien / II. Rescr.- Offic.- Schule, Kaiser -Franz-Josef-
Kaserne, 2 Stock, Zimmer 36. - Originál uložen.

26./VII 19.

M i l ý p ř í t e l i i

Ode dne, kdy po druhém nastoupil jste v jenskou službu, dostal jsem od Vás jediné pohlednice i ze Schönwaldu, kde pravíte, že poslal jste mně asi 3 listy, na něž jste odpověď neobdržel. Odpověděl jsem a krátce před odjezdem z Brna. psal Vám ještě jednou do Sch-w-u.... Nyní dostal jsem od p. Dra Kříže Vašich 12 k. ; velké díky! Četl jsem též poslední Váš dopis naň a těším se, že se budete mít kdy, napíšete něco i mně.

Často nucen jsem na Vás vzpomínat, - ne bez pohnutí na tuhle position, v níž jste se ocitl....Teď snad jste přece jen v prostředí Vám přiměřenějším - ?

Že to s -croušánkami musí vzít brzo konec - ten dojem jste si snad z návštěv svých odnesl. Byl jsem rozhod ut opustit je stůj co stůj do konce t. m.; předčili mne a dali výpověď. Bylo to od nich přirozené a zcela v pořádku, hezké od nich, že nechali mne tam tak dlouho. Kchlede ovšem k jejich počinání vůči mně je to hezky nízký dobyteček - aby byl pravdě průchod dán.-

Bohům díky, že jsem odtamtud!

Rozhodl jsem se pro počestnou nějakou občanskou existenci

./.

Opisy textů Ladislava Alímy.

rok 1914.

tenčí - dokud nebude příliš starý... Rozhodl jsem se téměř na
zdař bůh: nevidím mezi tím a - - oním skoro žádného podstatného
rozdílu dnes: obě je novým životem, - na staré či na zcela nové
pěš, - toť rozdíl bezmála jen formální... Můj život do 35 let je
totiž hotovým celkem, nepřípustějším v jistém smyslu pokročo-
vání - de facto jsem v onom roce zemřel - léta horší byla jen
stínovým bezúčelným, nic nechtějícím otáčením se kol sebe. kol
dosahové špiče věže... Teď jsem se znovu narodil - i bez hloupého
prostřednictví smrti... - A hnusný byl by nový život na nové jako
bude na staré půdě - dokud nebude vybojováno velké vítězství..
Ale dost monologu, kterému nemůžete dost rozumět, - a ke kantor-
ským výkladům se dnešní list nehodí. -

Dušov. stav je přes velkou zemdlenost velmi teď dobrý,
čásem relativně stkvělý. Zevní situace není taky nejhorší - díky
přátelům, hl. Chalup. a Kř. K „praktickému životu“ cítím se
teď schopnějším než kdy dříve. Těším se na vše a jsem-li sám, mu-
sím se zase jednou stále a stále zářavě smát. Misto dosud nemám, -
bydlím pořád ještě v hotelu „Krása“ ve Vysokanech. Největší
chůť mám vstoupit do služby p. ing. Jarosl. Kříže, jejž poznal
jsem osobně. P. Heřman Kofíček starší se také laskavě o nějaké
misto pro mne. Dr. Kříž navštěvuje mne tu často. Sl. Žertová /již
jsem odtud psal, aby přestala Venkov do „posílat / navštívila mne
těž roztomile a posílá Vám upřímný pozdrav. - Dopustil jsem se
hloupé hanobnosti, že jsem žádal o protekci / v dosazení nějakého
litt. nebo žurnál. místa - Březinu. Jeho odpověď Vám příště opi-
šu. Pošlu brzo obsažnější list. Tento se spozdíl, - nemohl jsem

Opisy textů Ladislava Klímy.

Řek 1915

pár dní najít Vaši adresu. Přeťe, prosím. Za rady budu vděčen. Ale
mám vřelý si nedělat! A Bůh s Vámi, milý besbožníku!

Vám vždy oddaný

L.K.

Opisy textů Ladislava Hlavy.

rok 1915.

Opis psaný perem na korr. listku. Adresa: Pan Antonín Pavel,
titul. korporál, Tropa / Schloßien / II. Rescr.-Officers-Schule,
Kaiser Franz - Josef Kasernen, 2. Stock, Zimmer 36

Milý příteli.

Neobdržel jste dopis, který jsem Vám asi před 10 dny
v Vysočane poslal, či nechcete odpovědět?

Řecháte o sobě trochu vědět?

Co je s Žičkami, vše už.

Později více. Vše se mně dobře.

Totěž přeje Vám vždy oddaný

9. VIII. 15

L.H.

Lad. Hlava, strojník při regulaci
v Žičkách n. Gidlinou / Čechy /

Opisy textů Ladislava Ašlmy.

Rok 1915.

Opis psaný perem na na papíře formátu 22 x 17 cm. Adresa:
Veleltný p. Ing. Antonín Pavel, četař Šumvald /Morava/
Město, 4. Ersatzkompagnie.

Velmi milý příteli!

Jak list Váš asi před týdnem, tak kartu kor. jsem obdržel s radostí jako vždy. Píšu na rychlo, abyste to včas obdržel. Kovím bohužel, dostal-li jste mé poslední dopisy /ze Žižl. a Vysočín / - a novín teď dobře, co bych psát a co vynechat.

Snad očekáváte, že sdělím Vám o sobě něco nového, důležitějšího .. Domnívám vše vlastně při starém - žiju v podstatě jako ve Vysočíně, v Moroušankách, Vrbovicích - privatisuju... Kdybych byl denně co denně vázán pravidelnou prací, mohl bych snad oznámit Vám nějaký ten vnitřní obrát v sobě;.. Ale práce málo - dosud jen čtyřikrát jsem čerpal vodu - a ostatní práce nestály za řeč.

Řízení lokomotivy líbí se mně neočekávaně skvěle. V nejhlavnějším se vyznám, práce je tak zajímavá, napínavá, nebezpečná, atd., že se při obsluhování mé hnátolozné panenky cítím skoro šťastným. Kdybych denně mohl se tomu věnovat a žil jinak v uspořádaných poměrech, čekal bych od toho značný pokrok v ozdravování - řekl bych, že našel jsem své „povolání“. Vše lepší a lepší než jsem si představoval. Můj debut nebyl nezajímavý. První den po příjezdu do Žižl. zanechal u mě p. Jar. Kríž - který vychází co nejlépe, - po 1/4 hodině lekci u mašiny, byv

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1916

povelán telegraf. do Olumec : má prý ve mne důvěru, povídali v
takové hovado! Půlleté praxe a přísné zkoušky zapotřebí, aby byl
člověk kvalifik. za obsluh. parn. kotle - a teď najednou já, kte-
rý rozuměl jsem mu jako krtek astronomii - -. Od stvoření světa
neb la tato ne zodpovědná funkce svěřena podobnému absolutnímu
ignorantu. A co bylo ještě horší, než řízení stroje: musil jsem
se vydávat před regulačním personem za strojníka - tak se to-
tiž p. inženýrovi zlíbilo uvést mne do Žiž. a vidíte, šlo to!
Aspoň první hodinu jsem, zdá se lidí dost oklamal - a mašina šla
bez nejmenší nehody, asi 400 m dlouhé rameno Cidl. jsem toho dne
sám vypumpoval! Takový byl po 37 leté zahálce můj první krok k
občanské činnosti. Byl to přeslavný den - vše, co se mně dříve
zdálo insurmontable, na př. být úředníkem, náčelníkem, journa-
listou, v jákém, rakousk. generálem, obchodníkem, - vše zdálo se
mně tehdy lehkým! - Další vývoj věci, velmi humeristický, sdě-
lím Vám bohda později.

Plat : 1.75 zl. denně / ovšem pracuje-li se /- Byt :
až na stravu nanejvýš nespokojen. Román domov, celé dny i noci
dlím v přírodě nebo v hospodě - počasi je strašné. Lučv. stav
celkem passable - no krátce vše může jít dobře. Zářív bohužel
nejsem - mám následkem nynějš. pívnick břeček denně několik ho-
din s odpuštěním větry; není to sice smrtelné, - ale mrzuté sko-
ro jako bolest zubů - Ale fí! oduštěte této prázdné úmáranici -
píšu za šera a pospíchám.- Krajina fádni a protivná, lid stojí
za čerta, holky opice; ale kočky jsou tu velmi pěkné a velké.

Má finmční situace ujde, díky podpoře přátel ...ž jsem

Oplý textů Ladislava Ašimy.

Rok 1915.

Nikoho o peníze nežádal, sešla se jich od 5. VII. pěkná hromada.
O affaire s Přeráskou jsem Vám psal, nedávno dostal jsem nový jeho
list, přičemž laskavý jsem odpověděl.

Ale dost teď o mně - nezapomente sdělit mně svou novou
adresu, až mohu Vám napsat něco lepšího. A Vy - ? Co o Vás psát,
můj drábý? Gratulovat k avancementu? Až budete generálem - což,
vůně může se dobře stát. Přát Vám štěstí ...? Kloupe, nemohu-li
Vám k němu dopomoci. Líbit se vůči Vám cítím? Až se stydím, že
poslední měsíce myslím na Vás s nezvyklou u mně rozněžností a
teskností - a stydím se, že jsem to napsal.... Tak jen buďte do
lucka, něco tam aspoň uvidíte. Velké bitvy ovšem sotva. Teď za
krátko bude tam klid jako dříve ve Francii - těžiště války přenesl
se sem, Němci na jedné, Italové na druhé straně účastní se
bitvy o Paříž, v níž Němci zpočátku budou plně reussovat, pak se
Francouzi konečně zaktivují. Smějete se proroctví tomu? Už jsem to
jako onen voják před Europatkinem / uhodl, kolik má tento ve vestě
sinek / a proročku, že ode dneška / 22. / VIII. přestanou deště
a nastane nejkrásnější podzimeň i jeseň. - A až podruhé ! - Doufám,
že brzo budete tu nebo tam, ve stavu, kdy bude nám možno jednat -
jsou-li balna, jsou i azurné výše. -

Vždy Vám oddaný

22. / VIII. 15

L. K.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1916.

Opisnice polní pošty, psaná perem. Adresa: Valcětůň p. ing.
Antonín Pavel, kadet, Londr.- inf.- Reg. 30. Komp. 16 Feldpost 50.

Vysočany/hot. Krása / 9./I. 16.

I r a d y p ř í t e l i !

Nejsrdečnější pozdrav! Neříčnou a velkou radost mám,
že se Vám daří relativně dobře. Nejtěžší, t.j. počátek, máte za
sobou, a na konce bude vše snad krásné.

-noho na Vás myslím a stále víc Vás, nepřítomného, si
vážím a mám rád.

O září poslal jsem Vám 3 listy; nepřišla odpověď.-
Listek Váš z d. 26./XII. dostal jsem teprve včera.- Posílám Vám
prozatím jen kartu, abyste měl co nejdříve můj pozdrav,- a abyste
mně, prosím, sdělil, obdržel-li jste jej ; jen dvěma slovy! Ne-
rad bych delší a obsažný dopis pouštěl do větru. Zatím si pěkně
rozmyslím, co pěkného Vám mám napsat. Těžko to dnes ovšem - ale
o astronomii na př. možno se přec jen rozepsat jak libo..-

Sl. Žert. Vás zdraví. Vyžádala si ode mne Vaši adresu..
Jen Vás prý vskutku milovala.

O mé situaci sdělil Vám snad něco Kř. nebo Chal. Kdy-
bych řekl, že jsem s celkovým svým stavem aspoň částečně spokojen,
lhal bych. Ale vše může dobře dopadnout.

Ještě jednou:nejupřímnější, všelé přání všeho dobrého!

Ladislav Klíma,
Vysočany, hotel
„Krása“ / Bei Prag, Böhmen/

Vždy Váš
L.K.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1916.

Opisnice polní pošty psaná perem. Adresa: Volestěň p.ing. Antonín
Ravel, kadet, Landw.- Inf.-Reg. 38, 16. Komp. Feldpostamt 52.

D r a h ý p ř í t e l i !

Váš druhý lístek obdržel jsem před nedávnem, brzo po
té peněžní zásilku. Vřele děkuju; přišla velmi vhod; ale podruhé
to nedělejte. Dostal jste můj lístek, v němž prosím, byste mne
oznámil, obdržel-li jste jej? Opakuju svou prosbu. Těším se na
vášší delšího dopisu. Má situace nezměněna. Doufám, že Vaše je
to nejlepší. Vřeleji, než dovedu vyřici, přeju Vám zatím vše nej-
lepší.

Vždy Váš

Vysočany, hot. Krása, 23./I. 16.

L. K.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1916.

Dopisnice polní pošty psaná perem. Adresa: Velectěný pan inge.

Antonín Pavel, kadet , Landw. Inf. Reg.32, 1⁶. Comp.. Feldpostamt 52

23./II 16.

D r a h ý p ř í t e l i i

Před nedávnem obdržel jsem 2. Vaši peněžní zásilku; vře-
le se studem děkuju. Asi před 3 týdny poslal jsem Vám delší dopis;
odpověď jsem dosud neobdržel, ani na couponu pošt. poukázky nezmí-
nil jste se, obdržel-li jste jej. Mrzelo by mne značně, nestalo-
li se tak. Napíšu Vám jej ještě jednou, nedostanu-li v nejbližších
dnech odpověď.

Má situace nezměněna. Vám vede se dobře, vídte, že ano?

Největší zdar, můj drahý!

Váš

L.K.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1916.

Dopis psaný perem na papíře formátu 21 x 17 cm. Originál uložen.

D r a h ý p ř í t e l i !

V lístku poslaném Vám před 4 dny, konstatuju příjem 2. Vaší peněžní zásilky v tomto roce, sděluju, že poslal jsem Vám před 3 týdny delší dopis, na nějž jsem neobdržel odpověď, slibuju, že pošlu jeho quasi duplikát. - Raději psal bych dnes list zcela nový, ale z více důvodů zdá se mně vhodnější, napsané opakovat ještě jednou; hůře ovšem, jak při podobných fastidiosních návra- tech bývá - : koncept nemám, opisuju z paměti. Avšak čerta zde zá- leží na litterární stránce - že?

Často a často bezděky dlím duchem u Vás.. : v minu- losti - s něžností a vděčností, v přítomnosti / se soucitem a zájstí, v budoucnosti - s touhou a těšením se, čím vším si ještě můžeme být navzájem. Koriguje své názory, poznáváje lépe lidi, přirovnáváje stále více cením Vaši myšlenku a cit, vážnost a čisto- tu; opravdivost ve vyšším, heliotropismus, významné spojení inter- nosti a externosti, animality a spirituality, ostrosti a měkkosti...; vlhký oheň, svěží dojemně upřímné kypré kypění a vzrůst. Něco vel- mi významného může se z plasmatu tohoto vyvinout. Ale cesta bude ještě daleká a nelehká pro křehkou komplikovanost jeho; velmi Vám třeba, aby osud byl Vaším pomáhajícím průvodcem ; není jím každé- mu; Vám, myslím, ano. Imaginuje si kdysi, jaké osudy bych Vám uštěd- řil, aby rozvil jste se co nejvíce, byl jsem překvapen, že resul- tát můj byl téměř shodný s tím, čeho dostalo se Vám teď údělem...; jste interessantní sloučení resistantnosti, assimiláčností, elasti-

Opisy textů Ladislava Kašmy.

Rok 1916.

city, vnímavé kapacity a plasticibility... Válka je pro Vás zlatý dar boží. Úřednická existence ze všeho nejméně svědčí Vám, t.j. nejvyššímu ve Vás; jste z rostlin, které vyspívají dokonale jen v bouřích, vichrech, elektrickém napjetí; člověk vzpírá se proti tomu, co prospívá vzrůstu nejvyššího v něm; co svědčí nižším jeho stránkám, je pohodlnější; přirozeně pak inklinujeme k zaměňování příjemného s dobrým, nízkého s cenným.....- Řeknete snad, že postavení Vaše je pro Vás nepřiměřené, nepřirozené, - a budete mít pravdu; ale právě proto je přiměřené: celý život lepších lidí v tomto hovnivém údolí, jest určením svým fausse position, exil. Že hrozí Vám největší nebezpečí? Nic člověku nehrozí, neboť jest osud, boží osud; toho nestihne koule, kdo nechce padnout; ze všeho však nejméně ví člověk, co chce a co nechce; jen ten to ví, kdo dospěl k ^{Azdnocem} unifikaci s osudem a světem; vše, co se člověku přihodí, jest jen slétání se duchů, starou jeho vůlí kdysi vyvolaných, jen déšť dukatů do jeho kapes; vesmír jen do nekonečna prodloužená ruka jeho. Obáváte se strasti? Jest každý okamžik v moci Vaší; přát si jich, jásat při nich; spojovat s věcmi, myšlenky, jaké Vám libo. Nedovedete to? Pochopte tedy, že jediným účelem strachu a utrpením jest strachu a utrpení odnaučit, - a v tu chvíli zabil jste je, zamilovav si je; láska je nejlepší vražednicí. Nedovedete to? Myslete si tedy: právě to je dobře, že žijí dál: ztratily by svou prospěšnost, svůj smysl, kdyby v skutku milovány jsouce přestaly existovat, - a zabil jste je i touto myšlenkou - láskou. A nezdaří-li se i to, řekněte si rychle: ale vždyť přece chci je živé, chtěje je, miluje je, - pořád zapomínám! - a usmrtil jste je. A nestalo-li se tak, pak, nezávisle od všeho, co o tom

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1916.

soudíte, je jsoucnost jejich Vám užitečná. Ale uvědomíte-li si jas-
ně i tuto myšlenku - a jsou mrtvy - - .Ovšem vždy jen na více mé-
ně krátkou dobu, ale nic nebrání Vám, jakmile se křísí opět, srazit
je hned zas do hrobu; cena a smysl života je právě v tomto boji.-

Můj život od doby, co jsem H. opustil, je podivný a
skandalosní, jako vlastně celý můj život dřívější; to mne s ním
taký ještě nejvíce smiřuje. Tenkrát v létě vešel jsem s osudem v
jistý pakt, jímž zavázal jsem se mu, že pobudu ve smrdutém údolí
tak dlouho, dokud on bude jisté závazky vůči mně plnit... Nebýt tím
vázan, byl bych komedii přerušil, - proč rozprávěl bych jí já, jenž
vlastně nic nechci, jsa každý okamžik v cíli? ... -Přišel jsem do
Prahy zevnějškem jako syčák, vnitřkem jako něco horšího, ale do-
stal jsem z různých stran - i od Vás - dosti peněz.. Po celý měsíc
který jsem strávil v nynějším svém hnízdě, nehnul jsem prstem,
abych našel si zaměstnání. "ou hlavní činností bylo navštěvování
jistých míst v polích, o nichž jsem Vám mluvil, v noci i ve dne,
více proto ovšem, abych se vyvaloval ve vzpomínkách a náladách,
než s vážnými úmysly; pak styk s dvěma zajímavými kriminaliky. I s
p. dr. Kř. často jsem se stýkal; pořád mne navštěvoval tento šle-
chetný chemik, a staral se o mne s otcovskou nezaslouženou péčí.
Za exkurs do Ž. budu povždy vděčen jemu a jeho bratrovi, pánu
velmi výtečnému, který však má své sluneční skvrny v podobě pře-
náhlednosti, vrtkavosti, ješitnosti a mn. j.. Do smrti se té episo-
dě budu muset smát, i po smrti. Můj debut v občanském životě byl
fraškou, mne důstojnou, - od prvního dne, kdy mne p. inž. předsta-
vil všude jako mistra strojnického a mne po 1/4 hod. zasvěcení

písy textů Ladislava Klímy.

rok 1916.

nechal samotného
a vytopeného stroje, mne, který jsem jakživ stroj neviděl! - až k
poslednímu, kdy o půlnoci přistihla mne z revolveru střilejícího
malá povodeň. Ve Vršovicích pracoval jsem fysicky víc než v Ž. Prů-
běrně dva dny v týdnu jsem každých 10 minut hodil lopatku do ohně,
otočil nějaké kolečko, hrál si s požitkem, experimentoval s drahou
mě mašinou, koukal jak urinuje vodu, četl, kouřil a horší věci
tropil; dobrácká mašina pracovala za mne, - dříve nenáviděl jsem
všechny stroje, tenkrát naučil jsem se ocenit tyto největší prátely
lidské lenosti a prostředky ke šnití lidstva v budoucnosti. Ostat-
ní dny toulal jsem se polmi, lesy a hospodami, pil kořalky, jelikož
dražší piva obsahují už jen charou upomínku na alkohol a rozněcoval
v duších okolních venkovanů rakouský patriotismus, lásku k Německu
a Turecku, kteréžto affekty jsou v českém lidu bohužel dosti vlaš-
né. Za co za všechno mne muži a ženy tam považovali! I četnictvo po-
věřilo si mých stálých toulek a obrátilo se na p. inž. s dotazem,
nejsem-li cizozemec, nebezpečné individuum bez zaměstnání a proje-
vilo velkomyšlnou ochotu, že mně k místu dopomůže; avšak p. inž.
prohlásil, že nikolivěk nejsem nebezpečné individuum, ani ruský
špion, alebbž muž řádný, mnoho zaměstnaný, pro práci jeho nepostrá-
datelný.. Špinavé bylo to vše, jako onoho leta obloha, země, mé
prádlo a j., ale komičnost a jistá dobrodružnost všeho činila mne
stále ku podivu veselým. Konečně působnost směšnosti vyvětrávala -
a 8. října přestěhoval jsem se, k vůli magii vzpomínek do svého
letního hnízda v Praze. Měl jsem v úmyslu zůstat zde nanejvýš 14
dní, najít si do té doby nějaké zaměstnání, třeba při vojně. Za
chvilí budu tu 6 měsíců a po celou tu dobu zase nehnuj jsem prstem,
abych si něco našel, - zcela naopak - - .Zase mne různé, z části

Opisy textů Ladislava Lány.

Rok 1916.

mě nemámé osoby vydržují jako kurvu a hledají pro mne místo.
Před válkou byl bych mohl z jejich, incl. Vašich příspěvků být
okotně živ.. Všichni lidé jsou anělé lásky a dobroty; to po-
chozí však černá solipsistní duše teprve tehdy pozdě...; pokuše-
ní, splácat lásku láskou, vrhnout se do kristovského močálu, je
velké u lidí, kteří jsou na lidi odkázáni.. Od doby, kdy následkem
nynější své slabosti odložil jsem dřívější chladnost a upjatost,
setkávám se u všech lidí, u zcela neznámých, jen s projevy vlád-
nosti a přízně, téměř neuvěřitelnými někdy: byl jsem dřív přesvěd-
čen, že budím v lidech přirozeně antipatii. Teď kloním se k víře
opět... Cítí snad tvorečkovo, co vše nésti musím, co vše nesu
za ně, bídné hříšníky, a splácet aspoň částčku svého dluhu?..
V hotelu zde mám to dost pěkné: abych prý jedl, pil, bydlil na
dluh a kdybych snad peníze potřeboval, abych jen řekl. "adéj bych
ovšem záech", ale řekněte, nezalez by člověk, muse to slyšet, han-
bou do země, taky že to patrně udělám.- Mé hlavní činnosti zde:
1/ klopání pp. hotelier a hotelierová učinili mne totiž v anohém
svém důvěrníkem a já míchám se statečně do anohých skandálních
affair, o něž v hotelu není nouze. 2/ ohmatávám ženským prdele a
kozy. 3/ Ůtu: monsieur, já mám zas po letech apetit ke čtení,
zas umím číst! taky přibývá mne na váze, týdně asi 30 dkg, až mám

le uvádím, že jen dvakrát od odjezdu z H. jsem o peníze požá-
dal - a to vlastně dožadovat jsem se, aby dříve už slíbené dáno
bylo v urbitý čas.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1916.

želudek v nepořádku, právě od doby, kdy se Itálie vmíchala do války. 4./ Žvaním s Němci, Maďary a Rumuny a jinými jichž je tu víc než Čechů - byl jsem delší dobu jediným Čechem, který tu bydlil. Zvláštní: ze všech zdejších občanů ani s jediným nemožno mluvit, - ale dva Němci, kteří tu bydlí, jsou značně intelligentní, a skoro všichni ostatní více méně... Vyjma s Vámi, nenadělal jsem v celém životě tolik řeči, jako s těmi cizáky i mé proroctví že za pár let stanu se „und ganz und gar“ / Niet. / se splňuje. 5./ 2/5 dne proležím v posteli; netopím ovšem. Nepíšu nic, vyjma trochu bláznivé belletrie.- Pomyslete si snad: z toho chlapa stalo se prase; vždyť je to vlastně ven a ven ničema. Ale opatrně, monsieur, už dříve vyvozoval jste z dopisů mých zcela nesprávné konsekvence: máte co činit s komediantem takovým, že mu ani nesmíte věřit, řekne-li o sobě, že je komediant, s vyvoleným tanečníkem kontraktace... Že má praetendent Božího trůnu, který žije v Evropě ve 20. století, každou minutu dost práce jiné, při níž se doslovně potí jako hnůj, zápasí s mdlobou a blbostí, je zcela možno.

Tělesně jsem samozřejmě zdrav; duševně spokojen; vyčkávám jen sběh jistých okolností, abych zhasl tento temný oddíl svého života. Odud totiž až do Nov. Roku obstojně dodržoval zmíněný pakt, po té však dopustil se pár hrubých nedbalostí - k mé velké radosti: jsem teď volný a nikdy bych už v podobnou smlouvu nevedl! I se mnou je, jak se zdá, tento slepýš, ale nemohu mu za to být vděčen: odsuzuje mne k roli příliš passivní a užívá hnusných prostředků - tak se pomáhá nějakému rošťákovi! kdyby místo mnohých svých malých důkazů přízně - nechal mne najít portmonku s ně-

Opisy textů Ladislava Klímy.

1916-----

kolika tisícovkami, spíše už se mnou dalo by se mluvit. Smějete se?
rydlíte: pořád o té věci mluvím a pořád nic neodělá - ? Monsieur,
bloudíte-li někdy na dítě, pořádky cukrovíku, řekl byste, že pře-
spěch je nutí se do ní, - a ono zatím labušnický prosluluje
svůj pobitek co nejšlechetněji: jsem gourmet bezesaprobuzení... Pardonnés,
že se o této nedutné a Vám jistě nezájemné věci zase zabývám, - ale
byl jsem k tomu nucen, abych podal k počinání svému, poměru popsa-
nému, aspoň na linkě vysvětlení. Žiju stále ve smrti, se „životem“
si jen novázně hraju: toť klíč ke všemu. Existence to ovšem dost
nešťastně nemastně hermafroditní.. Nejrozumněji bych snad učinil, kdy-
bych, zanechav všeho flirtování s milenkou Thanatou, učinil svým
cílem: dospět co nejdále v mezích tohoto života. Ale k tomu nemám
chuť, - a snad ani možnost v mých infernalních diasosch, kde pojmý
el, myšlenka, poznání, vůle, síla a ostatní lidskosti nemají už
žádný smysl, - ale o tom dost dnes! - Ostatně jest ještě u bohů
a u nás vůle, jak to skončí.

Denní mým teď hlas svůj v chór všech lidí: kůže jest
u konce války! Všechny její dobré stránky nejsou ekvivalentem
sčítání jedné sklonice ze 7 na 13 hr. Ale dobrého už od archy ne-
očekávám. Vzdal jsem se naděje, že budu ještě nadočkavě očekávat
noviny. Taková válka, - svině dosud neexistovala, jak hluboko sto-
jí před boerskou, japonskou, ba i balkánskou! Ani na řádnou vojnu
se u moří Evropy nemohl. Bylo to k očekávání: každý národ má
válku, jakou zaslouží. Lejsymptomatictější, nejstrašnější: tato
válka není osvěťující bouře, jest už jen jeden modus hrozně po-
kročilé evropské hníloby: Evropa nemá už možnost, vlastní silou
se vyhrát, když poslední prostředek selhal; jen čas může ji vylé-
čit, t.j. ona musí se vyhnout. Válka jako druh národního hospodář-

Opisy textů Ladislava Ašmů.

Rok 1916.

ství, peněžnictví, commercialismu, industrial válka jako stroj-
nictví, jako řemeslo jako vtělená nerozhodnost, bezradnost, im-
potence, stagnace jako zbabělé schovávání se z pola a z pola
jako zbabělé vrážení nože protivníku do zad Armady jako křeč-
kové zalezlí do děr a prskající na sebe - kanonky na míle vzdá-
lenosti! Hrozné je faktum, že válčící miliarda lidí nevydala
ze sebe jediného velkého muže! Léla sice Evropa velkých uměl-
ců, vědců a podobné canaille tolik, co králiči chlívek bobků;
ale kdo třeba je něčeho, co podobá se muži, - tam - -Vojna ta-
to není tedy dobrá jako sebeúdel; ale není dobrá ani jako pro-
středek. Nepřivodí patrně už blahodárné rozhodnutí, nepřivodí
vůbec žádná rozhodnutí; buďe to remisa, něco jako Vletá válka,-
si liect hoc magnum componere parvo. Čtyřdohoda musila b. si
třikrát lépe než dosud věsti, aby něčeho docílila; stalo by se
to jen pak, kdyby vyvstal z ní heros; leščí skoro v počtatě
věci, že z toho bahna nevyvstane. Dosavadní postup její je mi-
zerný nade všechno pomýšlení. Srbsko zaklo- - ; Itálie podává
denně rekordy hnusnosti ve světové historii; Francie závodí s
Anglií o vítězství ke slabošství a hlouposti; Rusko ční vysoko
nad nimi, - absolutně vzato nestojí též za mnoho. - Vyčerpání
z centr.mocností? Naopak! jejich spojencem je čas . Kdo zápasí
o život, vyvine vždy větší vytrvalost a energii než ten, kdo
pouze útočí, musí mít strach o kojhák. Je sice záhadno, aby
sang impur hnojila v hroudy v hojnosti co nejpožehnanější ;

„Všechny litterární genry jsou dobré mimo genre ennuyantní: “
Voltaire.

Opisy textů Ladislava Alímy.

Rok 1916.

přes to udělala by čtyřlonožka dobře, kdyby šim dřív tím lépe namířila obětí drahých svých obětí teď a uzavřela mír na základě celkového statu quo, po němž by centrální mocnosti hruběly všema rukama, až se dnes t.áří jak dítěti; a kdyby - se svého ovšem stanoviska, - připravila se pak lépe na válku příští. Lojdu k tomuto rozumu počátkem léta, až ztroskotají na jeře její pro vědomo ještě poňiknuté pokusy o vítězství, - analogické expedici baltického loďstva do japonských vod.. V srpnu bude mír, jak prorokuje madame de Thébés. - Tato válka jest jen první, bídilckým, nezdeřeným pokusem, náběhem dosáhnout něčeho, - ne-nalého, pro co Evropa není dosud zralá; řady válek, daleko hroznější, bude třeba, než p.ánc velké rozhodnutí - mezi středověkem a dneškem, řekněme dnes ...; a bude-li zatím různá otrocká lůza dál se kroutit pod bičem, - zcela v pořádku to: bylo by nepřirozenou nespravedlností, kdyby se mu předčasně, bez vlastní záduhy vyměnila. -

Když jsem H. opustil, oznámil jsem sl. Ľ., aby tam V. dál neposílala, a tázul jsem se jí mimochodem, nevzdála-li by o nějakém místě pro mne. Dělala tak laskava, že mne nevěstivila; a od té doby sešli jsme se ještě několikrát a dopisovali si, k mému potěšení. Je to dívka rozkošná, jemná, inteligentní i silná - ovšem Lva každým chloupkem. Další,, postřehy " o ní odpustěte, - bylo by to nedelicatní obnažování a pitva; jámy mají sice rády, obnaží-li jin muž tělo, ale proti obnažování své duše mají velmi moudrý odpor - vědomý. Anatomujme mrtvé, nevívisekujmo.. Ale nechtěl jste snad postřehy tyto proto, aby jste z nich něco

Opisy textů Bedřicha Alfry.

rok 1916.

vyčetl? toto „nóo“ neexistuje, už proto, že se neexistuje..
Opusťte, je-li domněnka má správná.

Považoval jsem za vhodné, věnovat list této věci
osobnějším. Příteli budou, d. volentibus objektivnější a lepší.
Příteli, prosím brzo- - . Stejně bych se, kdybych Vás ujišťoval
své city a posílal obvyklé pozdravy.

29. VII. 1916.

Vždy Váš
K.

Opisy textů Ladislava Alfrey.

Rok 1916

Opisní e polní pošty psaná perem. Adresa: Hochgehrter
Herr Ing. Anton Pavel, Führerich, Landau. Inf. Reg. 36, 16
Comp., Feldpost 52

Drahý příteli!

Snad tomu brzo měsíc, co poslal jsem Vám diletný du-
plikát svého dopisu. Odpovědi, nedočkavě očekávané, nedošel
jsem se dozvěd. I. dru Kř. napsal jste prý, že jste list můj ob-
držel. Jsem tomu rád, - ale napište i mně, prosím, něco.

Novou Vaši peněžní záležitost asi před 16 any jsem obír-
šel .-

Má situace nezměnila. Jk těším se na Vás příchodí...
vyhlášení a city stále jsem u Vás, obzvláště nyní právě ...

Vědy, Váš

K.

22./III. 1916

Opisy textů Ladislava Kříky.

Rok 1955.

Opis -/recenze knihy Ant. Pavla „Bibiřské Čvachy“ díl I, II.,
vydané 1954 a 1955 Památníkem Odboje v Praze/ psaný tužkou na
papíře formátu 10,5 x 34cm. Originál uložen.

/ Pavel /

„Recenze“ je jedno slovo pro mnohá, velmi různá věci.
Tolik recenzentů, tolik druhů recenzí. Každý má svůj způsob, ma-
neru, metodu, kníff... Některé z nich:

Nejhrůšší a nejostudnější : konstatující : sumují obsah
knihy, bez slova kritiky ...; když by se jí 99 % kritika drželo!
Šle : všeobecně kritizující : autoritativně se povídá jaké jsou
hlavní dojmy, jímž kniha na recensentovu kreaturu působí, aniž
by se co odůvodňovalo - : „dílo bohaté myšlenkami“, „stavba
dramatická“, „více lyrické než dramatické“, atd..Výše : analitico-
má : kritizuje, oceňuje určité stránky díla, je nebo snaží se
být věcnou. - obstání je, kde zabývá se předměty aspoň trochu
konkrétními : kde na př. vytkne autorovi logické lapsy nebo stylis-
tické jazykové hověriny : kde však zabíhá do nebuloznějších obla-
stí, je prasečínou, - na př. kde řekne : „tato poesie je cenni-
mentně poetická“ - až jí ani nenapadne vyložit, co to ta poesie
vlastně je : je vždy subjektivní, berouc na sebe masku objektiv-
nosti, všeobecné platnosti, - trpěliv, jenž dělá ze sebe diktá-
tora -, je pretentivní, nafoukaná, - asketická neboli zvířecí...
O sloh díla, stranou : recenze sociální : snaží se vysvětlit dílo
z milieu : to je mu hlavní, dílo vedlejší ; repraesentuje ji snad

Opisy textů Ladislava Mlýna.

Řek 1935.

čím; přece: proto, že by se jakékoli dílo z milice vy-
světlit nemohlo, - v nehlubším smyslu -, ale proto, že lid-
stvo má k této hloubce díla než na Orient Vyšší: recenze osobai:
dílo se vysvětluje z podstaty autorovy duše: ta je to hlavní,
dílo pouze její vystrknutí: dílo pouze pomůckou, prostředkem,
jak vytáhnout na světlo určitou psychu: to cílem; průkopníkem,
pamatují-li se trochu, je Hennequin. Respectable dílo, zdá se
mně, nešlo se tu nikdy do hloubky - neboli metafysiky;
všechny ty investigace zůstávaly pořád po čertech subjektivní.

Kdybych já byl recenzentem, mou oblastí byla by re-
cenze metafysická: osobně metafysická, objektivně - subjektivně
metafysická; neboli jedním slovem vskutku hluboká. Poznání
nehlubší podstaty, t.j. metafysiky cílí duši, „dílo“ jen ved-
lejší výronem jejím, jedním z nesčetných, - projevem - Boha
ne už osoba, - Bůh by byl to, co bych všude recenzoval! To jest
jedině důstojno ... vše ostatní - Menschliches - Unmenschli-
ches neboli zvrhlost, blbe slovy egoismus! a tím byla desná
všechna kritika, všechna „kultura“, všechno lidstvo! - Jak
poznat cíl duši? možno to? jení propast mezi dvěma ego nepře-
kročitelná? ... Snad přece ne zcela. V člověku vynořují se čas-
to stavy, jeho obvyklému vědomí překvapivě heterogenní, - něco
co nevpadá nějak dobře do jeho duševního Haushaltu.. Nerá vy-
loučeno, že jsou to reminiscence na jeho dřívější ego, neboli
na jeho současně žijících jiných bytostí / solipsismu to v hlou-
bi samozřejmě neodporuje /. Zde nebo nikde je klíč k otevření
cizích já: zde je ona, nakonec potvrzená „objektivní subjek-
tivita“ .. / Skutečná psychologie a metafysika jsou mně iac-

Opisy textů Ladislava Alfry.

rok 1923.

tiem /...- "to je má cesta., „Poznání“ trochu / běžně, t.j. egoi-
stický / jistého slověka nebo snad dokonce i psa, hledám na zá-
kladě toho ony do mého Haushaltu nespadaající, „cizí“ psychi-
ke, - a na základě jejich vykonstruují si „objektivní“ skuteč-
ný obraz jeho duše. Snad je skutečný; ale jiné cesty není zde...
„táto“ „cizích“ psycholog v sobě málo, - ano, je-li jich
hodně, jsou přehřívány mými vlastními. Jako jich měl snad nej-
více, byl Dostojevský: v tom jeho velikosti; ale kompromitující
velikost: přehřívaly v něm jeho nejvlastnější....-

Jak je to u Tebe? ...Jsi - einfach nebo vielfach?...

Fokusem jsem se držel na tomto / a i jiných / podla-
dech nakreslit duši Bonapartovu, mých Sr. a D. / hlavně to
odstavce, začínající slovy „Je skoro nebo vůbec poznám -
a vzájemně je můj portrét Napoleona toto zcela neprav-
divý, než pravdivý. - shodnout by to mohl jen Nap. - i on sot-
va. - Podobné věci byly ho vzdáleny, - jeho politická velikost
musila tu zaplatit tribut ... Přes to zůstane můj pokus úcty-
hodný, v každém případě.

Lohulci nepoznal jsem osobně. Pohůdky p. Pavla ano.
Více, než kdo jiný, láká mne ode dávna k tomu, abych jej, po
tomto, právě trošku naskizzovaném způsobu poznal... proč prá-
vě on? - Jednou z hlavních příčin bude asi, že je tak bezmá-
le mým antipodem... Nejtěžší láká mne - při mém základním ši-
lenství právě nejvíce... Či snad - není vlastně to nejtěžší tím
nejlehčím?, „Zwar ist das Schwere leicht, doch ist das Leich-
te schwer.“ / Faust /.

Tak nebo tak - Poznání Tebe znamená mně - poznání

Opisy textů Ladislava Alímy.

Řek 1925

sebe. Co ti slabuju, je můj cíl - rozšíření mého pozání - podařilo se mně to, jak si přeju. Doufám, že am. pozoruju tě stále, - stále více, myslím, poznávám tě. Dosud ne zcela. Zde jedna z hlavních příčin mých oekladů .. Víš, že se jedná o vše vášnou; non res agitur - poznat jednoho člověka - dobře - znamená poznat všechny lidi ... a snad dokonce i sebe, - ba snad i - - sebe ... / t.j. Moma /.

Recenze knihy bez podobných poznání je někdy hrušně ubožákyn; ale my lidičky zvykli jsme si na skromnost - tu nejprášivější - vědu - Chceš ji, dám ti velmi brzo. Ludec sice kotvit na mých dosavadních - dosud nepostařujících názorech na Tebe, - ale vynasnažím se, aby to nebylo zatím vidět. Budu psát normální recenzi. Jinak, s Tvým dovolením si vyhrazuji, aby po recenzi této následovalo to důležitější, o čem jsem zde povídal. A na konec - buďž mně, sě tě, bohá, aspoň trochu tak poznám, jak si přeju - dovoleno, abych loccos z této recenze odvolal.

Snad by mohla být jednou z celé té věci 100stránková knížka, - samozřejmě tvá, - ale něco sui generis.

Toto scriptum, velmi rychle jen pro vysvětlení napsané, mohlo by býti k ní introitem.

Vždy Tvůj

Ladislav Alíma.

27./II. 1925

Můj nynější názor : Tvou základní, metafysickou vlastností je láska; teple kyprá, která, faute de mieux obmezila se, s bolestí, na objímání člověka; proto je permanentní smutek jejím nerozlučným manželem.....

Opisy textů Ladislava Mlýny.

Rok 1925.

Opis - / recenze knihy Ant. Pavla „Sibiřské úvahy“ díl I., II.,
vydané 1924 a 1925 Památníkem Odboje v Praze / psaný přem na pa-
píře formátu 20,5 x 34 cm. Originál uložen.

Antonínu Pavlovi.

L e j a r a ž í í

Vysočany, 5. IV. 1925

Dvoji tvářnost Tvé knihy: zároveň „dílo“ a „čin“, -
dáváš posudek o ní nezvykle těžkým. Zvláště laikovi : a tím je
každý, kdo se nesúčastnil Vašich aventur ve Skythii. Kdybych tam
byl býval, snad bych se oiváčil podstoupit úplný, vyčerpávající soud...
fakto - musím být jednostranný. „Kniha „jako čin“ : záda, soudím,
je prvotřídní, - vždy účinná, poměrně odpovídající, - obdivuhodně
stejně nasepu poučující jako rozplamňující, - až měla by býti třes-
kující, aby více odpovídala hromu Vašich děl ... Ale nezajímalo
by tě slyšet o tom bližší náhledy psaváka z Vysočan, který Vaše-
mu heroickému dminství tam přinášel vstřícnost stokrát více enthu-
siarzu než bedlivého studia. - Časem se tedy na kritiku knihy
jen jako litterárního díla, - jako něčeho , co bylo psáno ne pro
50.000 vojáků, ale jen pro mne. Je to , nejpřísnejší vzato, nepří-
pustné, - ale nezbytné! - samozřejmě musí býti toto moje hledisko
Tebou - jako i mnou - krok za krokem hlediskem druhým modifiková-
no, korigováno... Nezapomenout, prosím: kdyby byl Napoleon co svých
bitovních proklamací vložil všechny své finosy, hloubky, pravdy, -
na př. své opovržení svými vojsky, - byla by jeho kariera skončila
už u „contenotte nebo „illosio“

Opisy textů Ladislava Klímy.

Řek 1975.

--- --

Základem Tvé knihy a Tebe je opravdivost, - vášnost .

"improbovaná druh podmařná opravdivosti, zrozená se strany: bole-

stí a touhou, - ze její příměstí je slyšet stálý jasný dopad
kapky těžkého rodu, - kapka slz, kapka vypuštěné krve....

Projevuje se ve Tvé knize hlavně: poetivostí věde;

ať ve statich instruktivních, ať reflexivních, ať propagačních,
ať poetických: v přesnosti věde, svědomitosti myšlení, čistotě
citu. / "echci zde mluvit o enormních vědomostech vůbec a úžasné
znalosti ruských a vůbec politických poměrů zvlášť /- a tam, kde
si osvojuješ - sobě se odcizuje -, ale o tom později - dnešní
vládnoucí „idei“, které právě poetivě nejsou, - poetivě věříš
v její poetivost, - pa holku jedna, který do dnes sestáváš sko-
re jen ze předsudků, - jako ostatně téměř všichni lidé... Dále :
nádhernou vědomostí. - yslíš vždy jen na věc a vždy dovedeš ji věc-

ně extrimovat; nevedou Tě postranní úmysly, nepíšeš jen, aby
psal, - aby se třeptil, aby se zalíbil, aby se vetřel.. Ale to-
to věc je - journalismus, t.j. lokajské sloužení impotentních du-
chů nejnižším potřebám publika, - lezení do prdele bílé chůle.
Máš povinnost, ohradit se vždy nejprůkřeji, nazve-li Tě kao jour-
nalistou. Nazvat jisté lidi, kteří jsou nuceni do kloak - jour-
nalů zanášet, journalisty, je stejně bílé, jako by bylo nazvat
ředitelů trestnic trestancem, protože bydlí s trestanci pod jed-
nou střechou. Dále: pravou eticko noblessou a adikátností, -

někdy déplacovanou v třeskotu zbraní. Dále: hloubkou au fond:
opravdivost sahá svými kořeny vždy hluboko, nejhloub ... Je vů-
bec nejvážnější eností, spadáje v jedno s vůlí a láskou, sílou v
nejširším smyslu, hutností a vážou, mysteriem věčné propastnosti, -

Opisy textů Ladislava Mlýny.

Rok 1925.

s e nou vůbec.. Líbilo se mně vždy u toho ubohého nadučeného morálního móchu Carlylea, že jako základní vlastnost „heroa“ stanovuje opravdivost, že klade Rousseaua mezi své heroy, až prý mu druhá hlavní proprieta hrčiny : síla schází, - jen proto, že první měl v takové míře, jako nikdo jiný, že „štvala jej nad srázy propasti“ atd..

Opravdivost bývá velmi často temná a kalná, chaotická a konfusní, těžkopádná - plump - .. snáší se špatně s vzdělaní nízkostí a nuzností, nenachází dosti prostředků k manifestování se. U Tebe tento případ není. Niha je, - a to druhá hlavní její charakteristika -, jasná, nezvykle; až elegantně lehce a hbitě psaná slohově v mnohém ohledu mistrná. Není tam snad nesrozumitelné věty. Její svělost zbloudila mně ji i tam, kde nazírání její šlo mně hodně proti srsti; a nejednou měl jsem dojem, jako Goethe, právě o Kantovi: „Začnu-li jej čísti, mám pocit, jako bych náhle vstoupil do světlého pokoje“ ...

Opravdivost bývá velmi často velmi temná: svědomitost její může mnohdy koncentrovat se na úzké, na nejužší pole příklad: typický vědec, který učinil svým životním cílem prostudování třeba jednoho motýlího druhu a mimo něj stratil smysl pro vše ostatní, - nejen duševní, ale iobědy.. ; a docílí časte velmi záslužných výsledků, až je obyčejně inteligencí až podprůměrnou.

Třetím znakem Tvé knihy je sířka : která neškodí Tvé opravdivosti, - umožňuje ji. Není pouze mnohostranností, pokud jde o různé zásuvky ducha.., ale i mnohostranností duše vůbec. cítí se z knihy, - a ovšem ještě více z osobního poznání Tebe - jak silně, jak zdravě mohla, měla, musila by býti tato mnoho-

Opisy textů Ladislava Šifny.

Řek 1935.

středně mnohostrannost multiplikována!... A sice bylo
ovšem Tvým cílem, zasvěcovat v Inkutsku vojáčky do problémů tře-
ba uměleckých- esthických, psychologických - metafyzických. Ale
tímto cílem Tvým, jest hlavním cílem Tvým zasvětit do nich - sa-
ma sebe?...

Opravdivost je hutnost ducha, duše; ale běží tu i o
to, jak aguje, jakou přivě energii rozkvétá; opravdivost je
quantum, energie, kvalita... Opravdivost je duševní něco; ale toto
něco může být zražené nebo pokazené - hrošící všemi nemocnými
údy; vskutku zražené něco, - toť síla, - v užším smyslu. V šir-
ším silou je vše! „slabost“ - jen malý stupeň síly; opravi-
vost v naraženém smyslu je samozřejmě „síla“; jsou jí i ony
Tvé intelektuální vyzbroje: jasnost, šifra atd.. V užším smys-
lu je síla: koordinovaná kooperace /jejímž je tma, vládnutí
je vždy vůle / všech částí, - která tě se, hromově dopadá, per-
kuttuje, vítězí, podmanuje, vládne. Platí to stejně o fyzickém
jako o psychickém. Tato síla doplňuje teprve opravdivost... A za-
se líbí se mně tu Carlyle, že učinil ji druhou hlavní složkou
velkého člověka; až patrně sílil na celou věc jinak než já - ..
ale duch lidský stoupá nahoru v nesčetných kruzích - paralelních, -
a přes to jiných.... Odpusť pedantství tohoto odstavce: ale
primitivnost lidského ducha a expresivních podmínek činí je nut-
ným.

Zde má hlavní a vlastní jeď ná výška knize a "obě".
Je ovšem kapitalní.....Četvrťm, že tuto sílu, tuto rasami,

Opisy textů Ladislava Křímky.

Rok 1925

toto rozoství moudr; relativně, komparačně máš ji dost; ale já
přál bych si vidět ji u Tebe mnohem, mnohem víc... Prohlédnuje u
Tebe jen jako spovady...; chtěl bych, aby byla Occanon, aby Tvé
regulární stloucní byly jen ostrávy v něm ... Jedná steska voli-
kosti - : jinak nemí žádný dílo, žádný jin aktivy, vlepomanivý
účinok... okolnosti mohou ovšem z leckoho udělat přádu Veliko-
sti; na př. z Masaryka, - nebo ani Krísta.

Kardinální otázka: můžeš, chceš, musíš mít mít
sílu, abys tuto rozhod jící sílu v Sobě rozvítil, abys Vítězem
se stal? --- A skromná a nejdrzejší otázka: vyplatilo by se to?
Ale zde počíná vanešenost..., proti které jsem nucen v tomto lis-
tu stavět prozatím hrázce....

Ledy, - z něho příkrého absolutního hlediska: Vše v kni-
ze Tvé je přitlučené. při každém kroku házíš si koberec pod nohy;
mluvíš jen s dlaní před ústy, jako bys byl v restauraci pražské-
ho Kinského, t.j. Representačního domu; vlastně - byl jsi
tam.. Je slyšet i nejvyšší obvyklé hučení loky - : žádný žádný
lov Magary. Mladá rána lvi tlapy; a těžko je cítit podle všim
aspoň hluboko zatažený lvi dráp... Buď lov nebo orec, - na př.
Masaryk: kardinální alternativa pro vše lidští! Lvi spár, lvi
hrom je vše; má je i pravá, rozvítlá láska a náha; má její hlubo-
ké ticho... Co je nemá, především? : rukavičková salonnost. Ta m-
tří v literatuře ne házel; stejně jako ve válce; více než kde
jinde bylo tenkrát u vás třeba hromového slova, hromového dínu,
cizích dnešní chuchotující době, schopných převrátit tisíciletí..
...; ausgeblieben ... - Vše v knize ublazeně kulaté jako říční
oblázky; rád bych viděl rozervané kytlopské shakespeareovské bal-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1925.

vany. Dile má tu velkou chybu, že v ní velké chyby chybí. Jádř
rozkošnost všude! die althluge; jaká opatrnost, neexcentric-
nost, nadovádivost, nerozumnost, neslonskost, nekrutost, ne-
jedovatost, nepřítvornost, netančení a nelutání, neparedomnost...!
Těto ctístem / skřtout „ ne " ! / se ovšem dlově v -asa-
fikově kole nenaučí. Já j nemilitární :neagresivní tón! ..
Isidaci naprosto božský affekt Opovršení, - jenž nutně zahřní
vždy tam, kde láska dostoupí boží varu.. Za to je tu v nadbyt-
ku hodnost, způsobnost, dobré vychování, poslušnost, - která
jest jen pak ne otroctvím, ale ctností, je-li korrolátem voli-
telčnosti neboli velikosti; schází to, co třístí okovy: velká
vůle, schází suverennost, schází dokonanost o Vítězství, -
schází - Ty!

Nemáel jsi dosud sebe, - jako ostatně z milionu
999.999. Bojeval jsi a bojuješ dosud bez vítězství...Čtu-li
Tě - a více ještě hledím-li na Tě, přijdou mně vždy na ry sl
slova, novím už kde čtená : „ Přirovnám-li Epikleta k Marcus
Aureliovi, musíme íci, že všechny přednosti jsou u otroka....
Pohléd na sochy císařského filosofa i nehlubší melancholie ve
tváři / praví nám, že po celý život bojoval, aniž by kdy měl
radost z vítězství " Příčina u Tebe u Tvé vysoce nadané
Opravdivosti / u jiných to může být nedostatek inteligence, ne-
bo darebáctví charakteru ne o generalní duševní rozrytost /
je předovšim: nedostatek odvahy k sobě, nadbytek hrbení se
před lidstvem. má to kořeny v tisíciletých, ušlechtilých, pro-
tože láskyplných, ale humilních, jednostranných, přisledplých,

Opisy textů Ladislava Klíny.

Rok 1925.

tedy fanatických, tedy tyranisujících morálních nasíráních ...
Pokud mám čest Tebe znát, vše vyšší v Tobě vzpírá a vzpírá se
proti tomuto dědictví... Ale nepřítel je velmi silný... Jsi roz-
tržen; jsi dva; oba přibližně stejně silní... / promiň drceš
túchte dohadů /. Kam se schýlí jazyk váhy? ... Ovšem - v tomto
„životě“; co bude potom v životě s Tebou, o tom není nejmenší
pochybnosti.. Ale o tom v příštích - s Tvým dovolením - dopi-
sech ... - Nedostatek odvahy k sobě : malé sebevědomí, tedy nut-
ně podléhání - cizím, milicím, době, přílišný respekt před ni-
zerným lidstvečkem, hloub : před mizernějším ještě kosmem -atd,-
což vše jest jen strachem, líným strachem podívat se sám sobě
do svých strašidelných očí. Jsi otrok - Spartakus, bojující ho-
řečně o své osvobození... „Horečně“, to znamená tak asi: „Ordo-
nance“: „Ney bojuje v divokém zneřetění“, Napoleon : „Jeho zná-
má slabost má manýra“. Lvi manýra: to jediné pravé! „Luth, wel-
cher angreiff ! denn in jedem Angriffe ist klingendes Epico“
/ Zarath. / . Ovšem u ovci, které si kladou problém, sním-li se
bránit, jsem-li napaden, je-li útok větším zavrženíhodným, je-li
- pardon, poblíl bych z hnusu nad takovými idiottvými a špina-
mi tento list, kdybych pokračoval ! ... - Ty podléháš přede-
vším intelektuální modrosti, která si říká modernost... „Žiješ
příliš intenzivně myšlenky své doby“, - jak povídá nepřipustně
eufemicky a galantně Březina... Je to hanba ? Jen pro ty ne,
kdož „odhodili od sebe všechnu svou cenu, když odhodili své
okovy“ / Niet. /. Kepsal bych tyto všechny věty tomu, v kom
bych nevěřil ještě příštího mučedníka poznání...

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1935.

z modernosti přišel na řadu nejvíce šedý t.zv. realismus .. padl mi z mladé generace tenkrát skoro kde kdo; ale to šedé neomlouvá... Tento svůj případ stal se fatalitou Tvého života. Nizernější svini nemohl mladý Pavel přijít pod zuby. „Kdyby byl ten ubohý člověk šel aspoň mezi prasata; ale mezi kůnce?“ povídá Nietzsche o Wagnerovi.. „Realismus“ je hovno, řekl bych, kdyby hovno dovedlo ještě smát. Nic jiného není než polštář - z kůže udělaný - pro Čecháčky, unavené - po staré manýře - tím, že jedné pistolí ve svém patriotismu pokusí se něco státi. Je v hloubi jen ultranickým, červín atentátem na patriotismus - sive vznešenost, pokud je in rebus politická, - pokud je vulga možná ..; počíná jako jiné bratři ve křojné nízkosti: socialismus, demokratismus atd. - ale tomu neporecují ovšem každá vrána! Patriotismus je essentiellně aristokratický, exklusivní, agonální, nehumánní, immoralní, - „ne-realistní“, - iluzivní, t.j. superrealní! vše jest iluze, čím iluze vyšší, tím realitnější! oš jdu: je ta a ta iluze spirituelní nebo idiotická? Český „realismus“ je nejidiotičtější, nejbahnitější ze všech mně známých iluzí; je iluzí kastrových otročích velů a vyřezaných svín, v nejlepším případě koheut a jedním varietem, vaček.. Jeho „realismus“ - lucus a non lucendo - spočívá jen ve smrdutém asimilování se vládnoucí dnes absolutní, vaporevité nerealističnosti: volovství a runvařině, jen ve větění - vlastním všemu nízkému, odkud právě fouká smrdutý vzduchový příliv, - větry prde ... Neznám příšernějšího úpadku než ten, který reprezentuje po české renaissanci, vrcholící v Havlíčkovi, Čechovi a Nerudovi, tenhle Unglücks-wurm Masarík. Znamená nepředpojatému vrcholné intelektuální

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1925.

děrbáctví, nejširší, nejlokalitější mezquinerii ducha, nej-
pastší kantorství, prostičnost bez fantasie, citu, odvahy, vů-
le, Vanečkovosti: nebudeš ovšem souhlasit, - ale počkej jen !....
„Ani mrš jsem v něm nenašel ničeho, co by ke mně mluvillo, jedin-
lou větou nedala mně tuto mrtvola jedinou myšlenku, jediný pod-
nět, jedinou radu. Je „dobrý pastýř“ ovcí, - v tomto ohledu
lochtá a vůbec - skoro kolosální ; tuto velikost mu neupírám.
Ale jsem ovce? Jsi ovce? ...ohu obdivovat velikost 6 metrůvé
svině, - nebo žrádce, který sežere na jedno posazení 3 počené hu-
ry, - i hromadu hoven, kterou v podobný subjekt vysere... Co
jsem si myslel, v dopisu o Wejningerovi, o tvém idiotském ideálu-
idolu napsal : „novinná historie : zabití několika koček !!
podřrtávám desetkrát! A bída tomu, kdo zde jen šeptem může
protestovat! : bude , stejně jako Masaryk, v příštím životě,
dle svatého zákona Harry, psan, přivázen po celý život v zimě,
vedru, hladu, žízni k boudě...; ale za 4. budu přece jen u Vše-
né Věle orodovat... Národové potřebují legendy. Masariček jest
jen Jan Nepomucký..Inkorporace nejnížšího, nejvilejšího, co
národ má: proto žblunká mu bahno v národě - a dnes je čepč jen
bahno - jásavě vstříc „Osвобоzení“ přinesla jeho-a jiných - ma-
lichrať agitace v cizině, - každý slušný státník chceť se
nad tímto moralkou jako dříve nad Wilsonem -, -přinesly je pou-
ze kanony ententy! I vy v Rusii - poklona - byli jste při tom
páté kolo u vozu , - o civilní holotě v Čechách vůbec nemluvě.

Legendy... hezká jinak věc, jen nesmí být příliš
blbá. Slyším-li mluvit o revoluci ze dne 28. října, vrhnu vždy-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1906.

ky deset krys: Austria přijme bez výhrady téhož dne diktáty Wilsonovy, obdělkuje na československo, - pár prašivých čedičů austráckých, nejprašivějším Austráčanem byl po celý život Masarik - přivezeme hladce otěže do svých špinavých tlap - to prý je revoluce! Hanba a hnus! Takové lázi hned na počátku! ... masleženě následoval pro českou masarikovitou lůzu hned v zápuť nákos od adoptaných Maďarů, - první válka novopečená, a císař milosti cesmolená, masarikovsky zeunuchovaná ochlokratická republičky! : amen! a amen! Nemůže to trvat déle než 16 roků, než bude zliquidován dnešní absurdní, nemotný státček, --- aby po staletích povstal tu nový, Germanií, jako dříve, vládnoucí, demasarikovaný stát nový, - a la Roma... „Blouznění, bláznění“ - řeknete všichni. Prosit! Jsem jediný realní politik současné doby: realnější, než Bismark. Blázněním jest jen celý svůj realismus, humanismus, socialismus, demokratismus a jiná hesla, řečená vlastně jen na nejabsurdnější lůzu. „Dnešek náleží chátře“ / Zorath./ není hanbou pro vyššího ducha přidávat, přisnávat se k nevyslovitelně mrzkým heslům, - ne, pouze slovům, které jsou nejvšivější chátře, inclusive její pasáci, žvaní a osel po oslu papouškuje? .- -

Tvé nejvlastnější nevyvěřelo domě na povrch. Ale k ničemu není třeba takové války, takového sebekomanda. Co je nejvzácnější? Člověk, jenž svedl spontánně hlavní bitvu života, který proelio decortavit. To znamená ovšem ještě zvítězit v ní, být jako Buddha, „vítězně dovršeným“. Život skoro všech miji jen v tirailleurských šabvátkách. A také to tak jác. Avšak nic

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok: 1925.

krásnějšího, než Svítěsit... „Oh Da mein Wille, - - beware mich
vor allen kleinen Siegen - - spare mich auf zu einem grossen
Siege " / Zarat. /. Ty - - ? Nemhu se o tom dnes vyslovit. Tě-
bě to pro Tebe, nemohu se - : hluboká a bohatá je Tvá bytost,
ale velmi tlusté řetězy ji ovíjejí.. Ale co - : zkus te veselot
nebudeš-li mít pravý úspěch, budeš mít aspoň bouřku. „Z vítěz-
ství-li není radosti, mužně podnout není menší chvála " i Kol-
lar /. Není zatím nutné postavit se na immoralismus: i na půdě
artifického altruismu, moralismu, poddanosti možno stát se silným
a velkým , - provizorně .. , jen přibrusit a přišpičatit to
všechno k krajnosti .. : - jinak - vlhkou vlažnou marmeládou
celý život. Sáhni si sám jednou na svůj kořen. Jen vůli, bez
mucení, bez bití oštěm ! Jednoho dne , z čista jasna zkus a
nejstrašnější kapjím vůle udělat ze své duše tabulaz rasam,-
a poplcaj ji zcela novým písmem,- s příčernou neohrožeností a
přísilností. Učin si dělat to denně dvě hodiny aspoň měsíce, -
pošli k čertu všechně Rasy, mactony a jiné úšlechty od Tebe ...;
„ jako dříve, i dnes jsou jen dva druhy lidí: svobodní a otro-
ci : otrokem je však každý, kdo nemá tři čtvrtiny svého času
pro sebe " / Niet. /. Nemoh se sem dovléci.. , - mám presenti-
ment, že brzo nemoc nebo podobná věc jinak u Tebe zakročí; to
je však nečestné; nemohl bych mít radost z vítězství, vymačka-
ných ze mne utrpením, jsem trochu pyšný na to, že 90 % mých vý-
sledků duduju jen vůli, jen sebou samou poháněné .. Oč oč s muž-
ností, která tak často v Tobě blýská, vše co v Tobě řekne : ne-
jde to ! rozbiť všechny idoly, „zapři " třeba celou minulost !

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1925.

Učin svou parolou při každém kroku : Four quoi non ? a : Ještě
dál ! Je těžké užít si kříž nad svou minulostí ; ale dřív nebo
později k tomu život každého přimkne.. už v hodině smrti ;
velké vyúčtování.. ; ale vznešené je taprvo - zemřít už před
smrtí. Podléháť dosud : parole : nadělnout, útočit, držet,
vládnout ! : Belozný úmysl : každou minutu docílit nejpřísnejším
úsilím nejpřísnejší stanovené cíle. A budou-li se cítit slabým,
myslí na slova Dostojevského, paradoxní : „Sila je vše, síla je
nutná, abydom sílu nabyli, - ale to tímle lidé nevědí“ - Jen
zde je cesta velikosti z vše mimo velikost je však živení. -

Vědy Váz

Ladislav Klíma.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1925.

Dopis - / recenze knihy Ant. Pavla „Sibiřské úvahy“ díl I., II.,
vydané 1924 a 1925 Pančatříkem Odboje v Praze /, psaný rukou na
papíře formátu 30,5 x 34 cm. Originál uložen.

Sibiřské úvahy I.

h - s hrou
č - s čtením

Str. 1.

První odstavec pěkným příkladem velmi pěkné reali-
ní poezie, což je dost vzácným ptákem. Druhý : „ne začínali
dřívější i máj. pobožnosti víc 16 letého než 12tého .- Puber-
ta se přeceňuje. Probuzení z odlišného dětství nastalo by nutně
i ve zcela insexuelních bytostech.“⁴⁴ pubertu daleko spíš za
svůj nádech, než naopak; reciprocita zde ovšem je, jako všu-
de. Ostatně hlásí se sexualnost často a snad vždy dříve v 6
roku než v 16., v kuriozních přestrojeních ovšem, psychických
nejvíce - následkem fyzické impotence . - „Učení-hračkou“ :
jak boдрé! tak jakoby to nebylo docela v pořádku.. Každé-
mu řádnému klukovi a holce je škola po zásluze jen hnusem. -
„zapomenutí“ : v tom celý Pavel ! „rad. nálada a zapomenutí“ :
zase ! věci ty se mají člověku vylučovat „rad. nál.“ má být jen
rozpomenutím, jen vítězstvími - „tělesném cvičení“ atd.- fil
jak tlustě sociální ! ...

§ II. Klíčem k otevření Pavlovy bytosti jedno malé slovo, hlav-
ní tohoto díla : my.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Řek 1928.

Článoček je nádherný. Pravý a čistý, upřímný, mužný; mluví tu samostatně, jen tak nepodléhající osvědčenost; mluví tu osobnost. A ta horrorem, neříká já.

Nemáš právo mluvit se tehdejší studentskou generací; skoro nikdo nešel svou cestou, - loda že byla jí cesta ke korytu - jako Ty, - do smělé míry, - škoda, že ne došla.

Toť Tvá - a většiny nevědomých duchů - tragika, že nedovědíte „řici ano“ ke své nevědomosti, která pak se ipso facto stane poloviční. Nevědomost, která sebe míchá mezi vědomost, rozpouští se v ní nejlepšimi svými součástkami, která sebe zachovuje. Ale toť hřích proti Sv. Duchu.

Zde pramení onen partiální nedostatek největší síly, o něm jsem psal v dopise předešlém. Tou je uvědomění naprosté bytí sebou její nedostatek - přiklání se, přiklání se, opírání. Třebas být ovšem opřena, ale jen o sebe. Je směšně žalestný pohled na toho, kdo opírá se po celý život o barbu, namáje toho vlastně vůbec zapotřebí; jehož ludibristní tragikou je až celoživotní víra, že jím zapotřebí má. Jsa není, nejma je....

Komu byla „chudoba - - kulísa jen“, má si uvědomit, že stojí vysoko nad těmi, kdož dělají z ní a j. celý život, nemají jiných cílů, než „blahobyť“ /už slovo toto ukazuje dostatečně, a kým tu máš činit: tvorové, kteří nejsou prasata, nazývali by blahobytem jen draz dovráceného spočívání v sobě, neměnného, světelného blahého klidu / a zasmradí ji s bezpříkladnou drzostí otázkami peněz, žrádla, atd. kozlo 1. máje. A má i na tyto vznešenci býti aspoň tak lhostejní, jako krysy. Nepocho-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1925.

pil distancí, přiložil se k obě oči a zůstal dodnes pasíkem
praset a hlídačem kryc.

„Mládí se však lehce“ atd. Místo odsuzování ho za
to, třeba Betrucho, bylo třeba mít odvahu říci: mládí je lepší,
všichni, než pentátové, „starší se soustavně a trvale o svůj
křeh, není třeba ho mít, jako ho neměl Diogenes a pisatel těchto
řádků, „genius“ jest jen mládí až do křesťství, známka jeho
bylo vždy, že s božskou „šilencí“ přimane phylosophabatur,
dále vlivem; a nesluší se házet jej za živa prasetům do ko-
ryt.

A všude totéž zoufalé odmítání svého nejlepššího a
apokalyptické se k nejhorššímu. „Tenkrát strojený - - - aristokr.“
Zde nic nepochybně patří „m.“ . . . Aristokr. je u toho pravý,
kde je nejlepší, : podmínkou, aby byl nejlepší, je
hádě „ne křivě chápané“ uvědomění si, že tím je „Osarbení“,
je-li nestražení, jest, ono jediné, opakem Dekadence.

Přáli jste si „samohovně i socialistu?“ Proč ne
dívák? Soc. je podstatou svou hlavně materialistní a ve-
fouknout do něho ducha znamenalo by udělat něco diametrálně ji-
ného; kde se něco jako duch v něm najde, není to už social.,
jako to není prasce, když se v jeho žaludku najde slatý prstou.

Čtěli jste ho „smířit atd.“ Prosím vás, jaképak
smířovčky s rošťáky! Protože se nám právě rozvalil tak širo-
ce na posí? Vaše vina, páni „inteligenti“! Kdybyste ho neby-
li vpustili, pozvali, lákali, byl by zůstal někde ve škarvě. A
vyklidil by se zas, kdybyste ho nekrmili, nemazlili se s ním

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1926.

a nesmířovali.

„Chtěli jsme zachovat bratrskou těsnou souvislost - -“
Kdyby byl měl Pavel dosti odvahy, byl by si řekl: Mezi mnou a
tím stádem není souvislost pražská, vše vlastní mé není jejich,
vlastní jejich není mé - arceo profanum vulgus ! A něco bratr-
ského cítím spíš k Hilpferdu, poctivému, než nejhnusnějšímu
mandrillímu Zwitteru nosí „duchou“ a hovnou, pouhé znetvoření
ně ducha, kterou se slíbilo věčné Zlomyslnosti pro smích si udě-
lat v konvenčním skle, k homini communi.

„Jak pak tu není souvislost, vždyť jsi na př. se z
nich zrodil“. Příšerný omyl! Právě já s mými vlastnostmi, ne-
mohl jsem se naprosto zrodit ze tvorů, kteří nic mého nemají, ja-
ko se narodí holoubě z veverky a jako z pytle s bukvicemi ne-
vytáhnou hrost ořechů. - oji rodiče byli oba personalities... Člo-
věk rodí člověka, - ale jde o to, kterého právě! Já je já a po-
jem člověk hrůzná nedorozumění. Jisto aspoň, že ze stádného
„člověka“ povstávají tenké vrstvy lidí svých, od onoho pod-
statně rozdílných a jsou podstatně nepřátelíchých.

Pavel podléhal do značné míry socialismu; stalo se
z něho něco kompromisního; proto, že kompromisní v podstatě
je? ... Otázka... Pluje na loďce po špinavém dnešním proudu;
není proudem tím; nerad pluje po; ale je to vždy tak pohodlné.
Ale on se nepoddává: snaží se jeti proti; ale s nepostačitel-
nou silou, takže, přes veslování své unášen je přece jen prou-
dem, třeba pomaleji nežli z 1/50 parmanin, kteří nevesluji
/ na př. většina českých litterátů lepší sorty/ a ještě poma-
leji, než ti, kteří veslováním proudu ještě - pomáhají /-asaryk/.

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1925.

Tot obraz p. Pavla jako politika i jinak... Keveselý ...Nepluje
tak rychle - nedodělává se „úspěchu“ jako jiní, až se ušlech-
tilo čte - ale ne dost, aby proud přemohl : buď aby plul proti
bojoval / Otto Ut. / , nebo, co je nejlepší, dováděl se bře-
hu, vystoupil a neměl s celým tím svinstvem nic společného
/ „pingo / Ecco, elongavi me, fugicus, et muni, in solitudine/
Petraea /. Quid faciendum tibi ? ...Ohromná otázka, nejtěžší
odpověď... Snad se o ni později pokusím. Dobře, že s poděkrtnul
slovo víra..., t. j. namluvení si, že vím něco, co nevím..Takto -
s vědeckého stanoviska - je to intelektuální darebáctví; s fi-
losofického - svět sám... Věc je vírou, - i tato věta; ale
distinguendum est inter et inter. Kde možná „vědět“ / vědec-
ké stanovisko /, je víra hanobností, zbabělostí, sebeoblepová-
ním; na př. věřit, že jistá židovka je po boku trojice svrcho-
vanou královnou nebe, když vím, že jsou tu centiliony planet
jako Tellus, osídlených rozumnějšími, vyššími bytostmi, než
jsou dokonce naši milí páni Izraeli i... J v tomto Tvém přípa-
dě. „Žádých béd“ i Krusidonnerweter! Jak jsi se tu, mladík
sklonil, snížil, klesl, - sklonil pod nejčervovitější holotu,
které „běda“ a prázdná kapsa jsou identical / sc., co jsem
řekl o „blahobytu“! Sklonil pod chraptivý zpěv holamů; pod
idiotskou víru v ráj, - počátečním hříchem je tato víra! no-
vědouce o korelaci dobra a zla, o dobru zla, magii, poesii
zla! chtějící vyškrtnout z organismu sensitivní nervy! dcera
prasečích instinktů po pohodlí, lenosti, far visute, kniti,
surti... Stoický ideál je ludibristním omylem: nejvyšší mou-
dorst nevede k blaženosti, netrpění / to pochopí teprve ten, kdo

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1925 .

stoickovu praxi mnohá a mnohá léta provozoval /, - ale jen ke
vznešenosti ,spojené s utrpením nemenším, než dřívější nízkost :

stoická praxe vyžaduje stále ještě větší námahu, sebezpřemáhání...,
krátce trpění, než bylo trpění, proti němuž se dala z prvu v boj...
„žádné bědy“ ... „Nu jo! až p. Marx, sarač ch americká, decapi-
tuje kapitál, samozřejmě nebudou bolet zuby, nebude bolet porod,
nebudou štípat komáři, nebude rozlaďujícího nízkého stavu baro-
metru, nebude utrpení z neopětované lásky, žárlivosti, - a nedů-
věry k sobě a metafysických pochyb z tvůrčích trýzní, nebude
strachu ze smrti a strachu z věčného života atd. atd. - ale to
všechno nejsou pánům marxistům ovšem bědy, to jsou jim v hloubi
prdy. Ale hlavní a to nejvýznačnější, nejsmrduťejší, nejlidštěj-
ší: přestanou pak na zemi bědy nejen u nafouklého málo početného
druhu bestie, zvané člověk, ale i u těch jiných několika druhů
zvířat, rostlin, anorganik? .. Kdyby nebyl člověk nejprašivější,
nejblbější egoistní, tato otázka zaměstnávala by jej nejvíce; tak-
to je mu, hovádu rozumem i citem, pouze k smíchu. Nu jo, až zvi-
tí Marx, nebudou už tigři vraždit bůvoly, vlaštovky a pavouci
mouchy, mravenci nebudou už svádět bitvy a bacilky dají pokoj
všem tvorům pokoj; nebude kráva stínat hlavy tisíce rostlin,
nebudou rozráženy křemeny, nebude erupcí vulkánů, zemětřesení,
srážek sluncí... Eh - fuj ! ... Politika je redukovatelná na
psychologii, na etiku. Hlavní максима etiky je : hled, člověčí
prase, nejen na člověka, ale na vše! Člověk to dosud vůbec nedě-
lal - důkaz, že je dosud absolutní hovádo. Čestné výjimky na př.
Budhismus, zůstaly na polovici - na 1/100 cesty... Dokud člověk

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1925 .

nepochopí, nepocítí, že věznit komára v kleci je stokrát hrůšnější sločin, než zabít padesát hovad, svaných lidí, dokud známý zbevdíllec smí, bez obav, napsat: „šlo o věc nevinnou - o zabítí několika koček“; dokud roznělý a vysoký duch může říci Březinovi: já bych kohouta, který mne ruší ve spaní, beze všeho energicky zaříz - a může nanejvýš zároveň delikatní a zároveň urádlivou jeho odpověď jiným sdělovat... - a neví, že takové zařiznutí znamená něco stokrát horšího, než když 13 letá chůva u Čechova uškrtila dítě, které jí stále znemožňovalo spánek - - dokud je „humanita“ totožná se superultrabastialitou. Nemožno mně najít tu slova hnusí pro ty, kteří s nadšením každému z těchto slov neoplaňují. Nanejvýš. Ženy, jedna, z tisíce, - a těm lidská hovada nadávají „hysterických“ atd. - Nepojmenovatelně.....Lidstvo je dosud troglodyta, který každého troglodyta jiného, každé zvíře na setkání ubíjí - ze zbabělého strachu; podívejme se na děti, jak se ti andílkové chovají ke zvířátkům.. Blahoslavení bacillové, kteří mají tyto hanobnosti impozantně, nad mrzáckou bestii „člověk“! Během posledních pěti let četl jsem jediné slušné slovo - od nevím kterého Angla: „teprve pak bude možno mýslit na zlepšení společenského stavu lidstva, až se poměr člověka ke zvířatům radikálně přemění“. A nejen ke zvířatům. Kdo uřízne růži a zastrčí ji do knoflíkové dírkky, je bestialněji, než skalpy nosící Indian, než panovníci, kteří pili z lebek zabitých protivladařů. Uťaté hlavě zmizí vědomí - patrně za několik okamžiků - uťatý květ má je - třeba jako moje *Nycterimis capensis* - od srpna do 24. prosince... Mrzí mne, že můj drahý přítel P. je in hoc puncto - - aspoň

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1929.

tím více duch. Mnoho kanonového povyku pro nic a za nic. Německo a Česk. atd. jsou monarchie jako dřív, v Anglii, Francii, Ussii atd. se ani zrovň nic zvláštního nezměnilo, dle níh, úředník dře se jako dřív se stejnou nebo menší mzdou, vše vyšší je dle ve psí jako vždy, církev neutrpěla nebo zřídila,- lidstvo zůstalo věrno své blbosti, stročnosti, bestialitě, materialismu atd. atd.. Nejrealnějším výsledkem této hrusné přestřelky, zbabělé, zahledom k její dimenzii neinterstentní války,- jako všech válek - je přemístění barevných čar na politických mapách. A pak předně dobytí „nepodmanitelného“ Ruska - Israelu, se druhé vznik „fas-cizmu“, t. j. krotkého nietzscheanismu, k němuž by však v Itálii i bez války bylo došlo nebo teprve docházelo.

Fokus o „sebevraždě in. 37“ tak hanobně se rozdařil, že koule šla úplně mimo a zasáhla odporce „in. 37.“

„Nedávratně“ : historie je jen věčný návrat téhož .- Ano, jen „kostyry“ „miliony“ atd. Známé, jak to vypadá, když lusa uvažuje. Litostem každého jejího uvažování je buď zcho-vaňlost nebo zblbění ještě větší nebo řídné fláknutí sebou do bláta. Ať uvažuje o tom, jak spolulusa svou okrást, jaké kalho-ty si koupit : ale už i to uvažování o politice, neřku-li o fi-losofii atd. ať přenechá tom, lópe tomu, kdo je , děnou výjim-kou, toho schopn... Začla lusa uvažovat a její „pasitel, svě-tec a mučedník politického záchodu duch, jenž za vteřinu roz-hodl se na moudrých činech, kde se parlamenty rozhočnou za ně-sie k blbým,- padl a k svému štěstí dostal se aspon na 6 roků na svobodu. Kdyby byla pruská, kdyby byla táborská lusa uvažo-

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1925.

vala, sedmiletá byla by skončila v 1. roce, husitství u Holmšpore; to vodu Žižka na Lešince. - Uvažovat má právo jen ten, kdo to dovede. Fušerství v uvažování má neměrně horší následky než v podnikatství, chauffeurství, officírství. Nemůžeme ovšem zabránit stádu, aby nepytlačilo v revírech ducha; ale možno je klopout - ne přes prsty, ale pořádně přes lebku, začnou-li se jejich čistá mentalia projevovat ve vnějším světě... Odvolám vše toto, až uslyším z úst některého ct. příslušníka stáda jedinou skutečnou, samostatnou smělou myšlenku. Ale to spíš uslyším z rána prase volat na mne „dobrýtro“.-

„Cyklon ...“ Nebylo to tak hrozné: nikde na západě neměl většinou úspěchu; Židé „cyklon“ ten svými plícemi uměle nadouvají, zvětšují jeho význam; jeho hukot je poněkud huronický řev jejich žurnálů. Přirovnávat jej, ubohého, k k Atilovi je smělejší, než pražská „vichřice“ pártásek vytrhnuvší k americkým tornádům, které srovnávají města se zemí.

Jak je možno, aby tentýž autor napsal hned po sobě dvě věty / - - „stal se i on faktorem dějinného významu, jako jím byl pangermanismus, oba stejné reakční, jsouce založeny na násilí,“ - a větu „národ je vyšší kategorií než třída“ /: první v každém ohledu naprosto nemožnou a druhou vysokou, výbornou. 1./ Nejvlastnější Mazařík! Reakce identická s „násilím“, tímto blbým, idiosynkratickým jeho koníčkem! Jiných kritérií pokroků a násilí patrně na světě není! Nejrevolučnější ze všech doktrín: nietzscheismus, pouhou reakcí „Ale doba v to věří, - ergo je to pravda“: toť Tvá konsekvence, mé milé

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1925.

dítě doby! Důsné.. Nepostavit si otázku, není-li celá tato doba reakcí, vošoustem, něčím, s čím se ani slušnému člověku nepočítá. „Wir haben für Zarathustra keine Zeit“, - aber was liegt an der Zeit, die für Zarathustra keine Zeit hat? Kdo není schopn této si říci, nestojí dosud ani v předání lidské důstojnosti. „Násilí“ -: kdyby ten filosofující - ne, jen do filosofie srovnal politik, t.j. ani politik, ani filosof byl někde vymezil hranice tohoto násilí -: ale toho bojí se jako čerta, věda, že by byl celý ihned v koncích, - a i, že nemá jako literát nejmenšího smyslu pro konkrétní. Je mu třeba násilím, fendaže-li se proti své vůli člověk, nezaplativši dani: „u, ovšem, on by hned asi řekl: stát, odmyknuvši jej ode dveří, jednal chudák v sebeobraně. Je mu násilím donutit dítě k navštěvování školy: sebevrahovi vyrvat zbraň - v obou případech bylo by to už s tou „obranou“ trochu těžké, ačkoliv nepochybuju, že by i tyto obtíže náš nejhumánnější sofista bravě překonal, po své manýře přelotil jako prádlo... Nemluví ani o tom na př., sluší-li nazvat násilím, vytáhne-li řezník z chlívků prase, které přišel zavraždit. To by ovšem, Tvým slovem, nazval prostě s veselým smíchem sentimentalností. „Kam by se poděla lidská společnost?“ dodal by snad kondescendatně. „Do prdele ovšem, kam patří tak pokrytecká holota!“ odpověděl bych já .. - V pravdě, moje panstvo, řeknete-li, „násilí“, myšlete jen některé jeho projevy, většinou ovšem takové, jakých se jemnější člověk z pravidla nedopouštívá, násilí nejsprostšího druhu. Ale pak stává se celý váš problém věci více méně společenského mravu, dobrého chování, a dle toho usuzovat na „reakčnost“ je totéž už, jako vidět její

Opisy textů Ladislava Ašimy.

Rok 1925.

kriterion v tom, jí-li člověk ale „pravidel společenské slušnosti“ nebo přirozeně, jak mu zárovň rozum volí. Otázka pouze sociální, nebo-li hnojná. - A na základě toho odvážil já se přišer-
ně justaposice : bolševismus a pangermanismus - největší jen mož-
ná opposita! ... Pangermanismus : zde zas mluví nejslepější chau-
vinismus - tentokrát užívám slova toho ve špatném smyslu, protože
slepota ta jde už za hrusnost samu! Co je pangermanismus? Sam-
ozřejmá a každým, kdo není hoveč / zbytečně tu podotýkat, že ne-
cílím na Tebe - jen na nevýslovnou mezquinorii, která čeká a
j. národy tu vládnou, kterous ovšem, nepostaviv sebe dostatečně
pevně proti ní, z části akceptoval, až je Tvé bytosti cizí /
schvalování snaha Germanů sjednotit se v národní a státní celok,
jako se už sjednotili Frankové, Britové, Italové, Španělé, Rusové
a vůbec všichni velcí a vš šina malých národů. „omstování, že
právě jeden z největších, v dějinách nejvýznamnější, nejpracovi-
tější, nejhubnější, summa summarum nejkulturnější národ toho ne-
dosáhá“, že mu všechna ta uměrně vagage v tom brání jako brá-
nila. Možná nic více pobuřujícího / fneus lidstva dost pěkný
zde... Mají ovšem - především Češi, z Germanů vitri budiž! mají
právo činit vše, aby Germanstvo oslabili, ale činit to způsobem
tak kretinsky pokryteckým je více než k bliti. „Jak bychom my,
klíště v německém těle, pochoдили? Všeněmecko by nás anektovalo,
bylo by k tomu přímo nuceno“. Patrně by to z chytrosti neuděla-
lo, ovšem však spojilo by k sobě, právem sudetské Němce; ale
vy, kompatrioté, jste si je, s morálního hlediska neprávem, anekto-
vali. „,Mohou s námi žít v míru, jako národové Švýcarští“. Tak to
jen obraťte, buďte logičtí a řekněte: ať si nás Pangermanie k so-

Spring tested Radiolava Mining.

File 105.

[illegible]

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1935 .

může stát pouhou „silou ducha“, zbudoval nejhodnotnější tehdy armádu Evropy. Dějiny ukázaly genialnost této myšlenky, - a jak záleží na tom, jsou-li v čele velcí lidé. Fritz - Jona - Biernacki - Karna.. Poslední válka byla by skončila aspoň jako Zletá, kdyby jí nebyl stál v čele slabošský potrálec, - kdyby aspoň Ludendorff byl měl hned od počátku diktaturu. Germani hledali si, pravda, nejvíce z evropských států vojska - ale Frankové skoro stejně - , ale proč? protože ho z nich nemotová a utištění nejvíce potřebovali. Nadávat na jejich militarismus : jako když ten, kdo vytahuje z kapsy portmonku, nadává tomu, kdo otvírá wertheimky, „zloději“ ! jako když nechrošovaný říká o tom, kdo má se co obávat přepašení, nosí revolver; zbuřník. - Ale dost už o tom.. Krátce : celá Tvá věta odporuje politickým realitám tak enormě, že nazval bych ji u Tebe / ne u všelijakého žurnalistického papouška / přímo šílením, kdybych nevěděl, že vůči Tvým sibiřským bratrům bylo nutno trochu a mnoho demagogie.- S./

Opis textu L. dislova 41iny.

Řek 1926.

Opis provedený rukou na papíře formátu 10 x 11. Original ulo-
žen.

První kapitola

Vcera jsem opustil nemocnici. Šel jsem k p. Jan. Ho-
rově / Horunovačské, III, v. posch., na Letné, hned po vstupu
na / . Je to zde pro mne co nejkrásnější... Za 14 dní mě pří-
jít opět do Všeobecné nemocnice, kde mě, doufám, čeká
hned práce a práce definitivní. Byl bych velmi a velmi rád, kdy-
by s mně někdo mohl navštívit, jako jsem navštěvován.

Hned strávím tu spolek s mou ženou. M. J. 18
mladší dce. Konečně Litteratury, její největší a z níž se
zabývá.

Tuž vždy odmění a v příštích letech / M. J. 18
dce.

Práva VII, M. J. 18.

Dislova 41iny

Opisy textů Ladislava Hlavy.

Řek 1925.

odpověď - ale tu píše slovo Cechůvce o ženách - a absolutně
laciné. -iláha, nepotřebuje-li se zde, marně vše v přístupu
materní bariéry podle svého státního úřadu, přem, přivlastní se
celý život k bouři, v prahu, dítěti, krásu, takt... takt...
Ladislav - -, sám sebe zastává pro své kombinace.

Proč jsem o tomhle všem psal? Bych třeba popsal
své malý život, svou zvláštní povahu, „a zvláštní“.
Měl by bylo nějaké jiné básně kuchaře, než je podle slove-
čnictva k zvláštní a zvláštní, stálo by to jistě složit na
něm. Tato zvláštnost je právě zvláštní sloveso a to a ten
sloveso vůbec není / na př. že není obličej kuchaře, který ve
jsem nikdy k zvláštnímu smyslu se naven, aby na ulicích byly za-
vedeny, někdy a vedou pro psy / je nejzvláštnější dokument na-
stín... ale to je třeba budování... „a zvláštní“
proč nepíše vzhledu, „bud-li při posledním, když jen jed-
na zvláštní a zvláštní není svědčí proti tomu“

Stal jsem se jedním zvláštním poklon. před zvláštní, který
byl bytí k zvláštnímu zvláštnímu zvláštnímu zvláštnímu, --

Stal jsem se jedním zvláštním poklon. před zvláštní, který
byl bytí k zvláštnímu zvláštnímu zvláštnímu zvláštnímu, --

„Stal jsem se jedním zvláštním poklon. před zvláštní, který
byl bytí k zvláštnímu zvláštnímu zvláštnímu zvláštnímu, --

Opisy Santa Ladislava 4-11my.

Roč 1903.

sdělivě - vše na světě slovo každého o každém - absolutní
věro. - lidem, neprocházející se sice, karmo vše v přímém
vztahu k sobě podle svého svého života, tedy, přivádějí se
vše k sobě k sobě, v praxi, v životě, v životě, v životě...
kolikrát - a, ale vše sdělivě se svým lidem.

Proč jsem o tomhle vše psal? Bych rád byl sdělit
vše lidem, lidem, svou sdělivě přemýšlím, „v životě, v životě“.
Měly by být něčím jiného bezděčně hnané, než je jenom slovo-
konec. Byť sdělivě a vztahem, sdělivě by to je lidem sdělit
na lid. Tato sdělivě jest je první sdělivě lidem, a to je to
lidem, v životě lid / na lid. Je lidem sdělivě, lidem v
životě lidem v životě lidem je se lidem, aby na lidem byly
v životě lidem v životě lidem / je lidem sdělivě lidem v
životě... Je to je lidem sdělivě... „v životě, v životě“.
první lidem v životě, „v životě, v životě“ lidem je lidem
v životě a lidem lidem sdělivě lidem...“

Proč jsem o tomhle vše psal? Bych rád byl sdělit
vše lidem, lidem, svou sdělivě přemýšlím, „v životě, v životě“.

sdělivě lidem lidem. Lidem lidem lidem lidem lidem
lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem
lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem
lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem

„Lidem lidem lidem“ lidem lidem lidem lidem lidem
lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem
lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem
lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem
lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem lidem

Opisy textů Ladislava Klímy.

Rok 1928.

Dopis psaný perem, zřejmě diktovaný paní Kamile Lososové, podepsaný vlastnoručně L.K. Originál uložen.

1./I. II. 1928

Drahý příteli.

Mám čas jen na 2 - 3 slova. Přítel Bitterm. slíbil mně, že útraty za můj pobyt zde bude platit, pravidelně, vždy / jak je v stanovách / na 14 dní napřed. Za posledních 14 dní, jako i za 2 týdny, právě běžící, to neudělal. Rozvěděl jsem se to teprve teď a mám volbu: buď ihned zaplatit za těchto 28 dní, nebo být přeložen do III. tř. ve společnost jiných lidí, nebo nemocnici opustit. Druhé je pro mne nepřijatelné, první mně nemožno, takže za dva dny budu ^{ti} psát, doporuče-li mně Bit., z Vysočan. řísu být. Pro všechny případy prosím Tě, abys dle možnosti, sdělil mu sám, co ^{ti} píšu. Vše je nanejvýš vážná. Bylo by škoda, kdyby dosavadní mé léčení zae bylo marné. / Jedná se o 1.306.- K /.

Vždy Tvůj

Ladislav Klíma.

1. Chybné nebezpečí Růženy - Kdežto Růžena visí na tenounké, vydušné ellipsivní zářivce : na pohledně přitažlivosti ; nečím namáhavě, irationalně, nečím, co tu kde visí ta nic-konkrétní, fantazistický. Její vynalézání duchové, její nemůže po-
derávat z eunuchovství, vystopuje přesvědčení, že, láska existuje pouze v románcích... ; a nepatří do literatury, ale
do knože, třeba Hoffmanův... ; každé inteligentnější dítě přelstí si : ne, ale takhle zamilovaná, to nemůže být, - jak
pak, když, je taková ženska člověk jako každý jiný... ; a vskakne, celá ta sexualita vyjímá se z člověka, ne-
předstírá viděna, jako podávka, sen uprostřed lomného ticha, jako strachné paradoxon, anachronismus,
atarismus, - nejprokratičtěji je všech affektů, - ne, jen affekty, zavěšený při dominanci rozumu, jako všechny
afekty, smrti, - jeví čarěji, protože je nejnerozumnější... Muž miluje ženu vlastně pro její sláost, tj. au-
tent. špatnost, vyparáděnou všemi možnými agacantně nejnými dojemnostmi. Nemůže, který doveďe
třeba analyzovat, proč dříve ko ženské nadeš, někdy ty si studuje : byla někdy, nemyšlenější krásy, než jiná
a žena miluje muže vlastně pro jeho spřostotu, idealizovanou si kluzce na sílu a superiornost vůči. V lásce
je to daleko méně my čiré pohledně, tj. "smyslných", intuitivně žilů, než v mužství : je hlavně účton-
týln kořenem se, přitažlivým vykláčením ke zvířeti s tvrdými svaly a delšími pažy : visí na štopce
ještě tenčí, než mužova ; ale obě stro musí být natě přitahány trochu silnějším zadním. Rozumu, - jen je
ovšem u dušičko člověka měřičem embrem... Dívčí to kůže to až velmi povážlivě, jako to láosce ve
věck hloubek. Nemie tak labilního, fragilního, od nálad, náhod, podlý fyziologicit odvrácenosti ; a u done
Suara dostan se každou minutu několik poženování a zhusení, mšice a četa mohou být ženy muži chostěny
jako páry, protimý jako kosenky ; a žen zhořklý půvab v novém zasmání ("Báječno") - tot mužain vstěle
sexualní belletristie. Kter takové by bylo apud hominem sapientem, který nemá ještě periody pohledně
vytížen se možno při věci trochu solidní : "Ale toto oscillování je právě kořenem lásky" - ale je

to už nic, než pečeně, a pomalu bude tu pouhý pepř. Jiné hojnější, jsou tyto a jiné vjem; ořn jemnější, je individuum a rasa. Genie je x polovice asexuální a z; je jisto, že budou-li se gallové vjemovat, jako dosud, výmrou zcela během jednoho tisíciletí; když se srovnávali cizími rasami, - pomalu nebyly by to ony. Když celé anglické plemeno vyhnulo; mnohili by se ovšem Negrové dál a jedinu vyso-
nuli by se snad v nové Afriice; ale pak by se historie jen opakovala - a ras - a ras - konečně roz-
lišnění lidského problému bylo by stále a planě jen odouváno - pojem "vývoj" přiveden ad absurdum -
- a) by příroda, vidouce, že se s mýlým člověkem oestla ve stejné ulici, nechala jej, a pokusila se
jinde o něco jiného; a člověk, jako apaty neto rasy, stále a stále stíhane, znechuceny marum
snahou po vzrůstu, degenenji, - bylo by divně. - Dále je důkazem trvalé nendržitelnosti sexual-
nosti už faktum, že se sexualita všude nevyhnutelně jen skrývá, řídí, má podstatně, zejména své
donu, sama sebe s obsoecnitru identifikuje, zvišten se cítí - atd. Dále, pokračující duchovní
i z. p. pervertování poklarnosti, tj. srovnávání s vyří "poklarnosti" všemožných, více méně duchovních
asociací: pš. duševní přátelství, "netělna", "platonická" láska, "nerěsta Kristora", "přívodky
věčnosti", ale i pš. zbožňování papí a lytek, botek a kaptenků více, než ženy celé, - nebo přetváření
sexuality ve sferu bolesti atd. Poklarní pud - jinak i dnes intenzivně i exkativně, nemrurne učony
sudem sebejachový knan, rozšiřuje své panství ve vyšší oblasti, než je prostý, přestý; ať kožla nebo
přechodů věčnosti; "genius rodu" to je, který jde, v kůži před neodratným koncem, chce jej aspoň
oddalit pomocí takových nově svůdných odliš - podstatně deharinující oheň cizím materialum, koží do
dohledně uhlí součásti lodní kořky, kije tam zároby laduhoalkoholu. Státke, nást lidé odsuzuje
tyto divagace; ale řádné nebezpečí nehroji z nich dnešku, a budoucímu lidstvu umožní to aspoň
provisorně spázu: po státnicích bude příliš zintellektualizované, lidstvo jen spomene jisk ještě

statistickéli ošidlně kvát, -- ale konec?..
Sexualismus není totiž, co eroticismus. Texty jestonomu nadřazen; sexualnost jest jen odraz ero-
tismu, pitomná, nepotvrzující, třeba v živostnosti a palatinosti tak zvláště moudr.. Erotičnost zvlá-
skoro v jedno s nepodstatností všeh: je láskou k Lásce, Lásceobětí; láskou ke své věčnosti; k
ně vniku formu nalomědnou, co bude neboli bylo v ní nekrasného, brásky nejagasanějšího
slasti umocňujícího, nejrozkvěti nejkrásnějšího, nejšlechetnějšího, nejtemnějšího, nejtalentnějšího
je původně jednotná: individuellu, t.j. nesexualu, -- nejen a nejvyššího brásky -- i v celku
tého základního světa "arrogant": v oceáni a slunci a vho všeho, co je níže, co nad
níže, dle a níže, -- o dem vnu nalomědně lidstva nema, neče, nemaje, nesmí mít ani
tušení. Ale především v Drapodatu, -- vulgo v Bala, t.j. jediného všeho. I ta, věrna
své placanosti povaze, se rozdrobila, -- nejen v povenských otápních, nejen v tomto, kdo
kém v povenském, a jednání všísky psaly pomalu převratu lásky ke všem jiným
jich potvrdit tak nejak ke svému dojetí. A vznikl sexualismus: komický, parkomický
první velmi slabý druh eroticismu. Ale správněly zákon, hlavní sešlece nřídově je sešlece
Bytosti, které neměly hr dostatek, zůstávaly bez potomstva; i za ty se rozplemcovaly, které
měly této sláznivosti nejvíce. Pivcova, proč řechny ty nesčetné druhy a rody zvířat a rostlin
vylazuly, nebyly zdaleka tak jevil nevěstě, nedostatek potravy, klimatologické převrasy,
jako radnoci genitalie. -- Sexualnost je zjevem druhotým, plněně vřatonětnu a o vřatonětnu
knojněm povze netuznou dace jistě šťastlivou lidskijnosti, sčlečni fatalitě... Němí pozvi-
vím, co neodolá i slabému zadatí Rozumu. I jeho zmizení je podmínkou plněně poznávání
eroticismu, neboli tak skoro Břha... Dosáhne k tomuto pivřevym pochodem -- lidstva?.. Nežela-
vyloučení; ale pravděpodobně zvláště dříve, než bude schopno toto zhasení realizovat; zvlá-
proto, že jeho nejvíce exponovaný, nejšlechetnější a nejzákladnější pud: pohlavní, uschae

díve, než všechny ostatní pánové, protiženské hody budou moci být porušen a vše znova
 v boji žáci kromě... že je největší nebezpečí lidstva, t.j. nejvyšší jeho misie; stokrát
 vzrostli než vychladnutí slunce nebo pad země na ně... ale co záleží ve šlechtectví na
 nějakém tom zperkotanicku! smrt lidstva znamená pro šlechtu směr, než jedna na pod-
 zím umírající mužka pro zář ženičku. —

